

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia (UE) 2016/1749 a Consiliului din 17 iunie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene** 1
- ★ **Decizia (UE) 2016/1750 a Consiliului din 17 iunie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor** 6
- Protocol pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun 10
- ★ **Decizia (UE) 2016/1751 a Consiliului din 20 septembrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi** 38
- Protocol de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi 40

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1752 al Consiliului din 30 septembrie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia** 77
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1753 al Comisiei din 30 septembrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 80

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/1754 a Consiliului din 29 septembrie 2016 de modificare a Deciziei (UE) 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei 82
- ★ Decizia (PESC) 2016/1755 a Consiliului din 30 septembrie 2016 de modificare a Deciziei (PESC) 2015/1333 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia 85
- ★ Decizia (UE) 2016/1756 a Comisiei din 28 septembrie 2016 de stabilire a poziției Uniunii Europene în ceea ce privește o decizie a autorităților administrative, în temeiul Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, cu privire la revizuirea specificațiilor pentru dispozitivele de afișare incluse în anexa C la acord ⁽¹⁾ 90
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1757 a Comisiei din 29 septembrie 2016 privind instituirea Consorțiului pentru o infrastructură europeană de cercetare destinată Observatorului european multidisciplinar al fundului mării și al coloanei de apă (ERIC EMSO) [notificată cu numărul C(2016) 5542] ⁽¹⁾ 113

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/1749 A CONSILIULUI

din 17 iunie 2016

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 113, 114 și 207, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Încheierea Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru controlul tutunului (CCCT) a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) În conformitate cu Deciziile 2013/744/UE ⁽²⁾ și 2013/745/UE ⁽³⁾ ale Consiliului, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la CCCT a OMS (denumit în continuare „protocolul”) a fost semnat la 20 decembrie 2013, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (3) Protocolul reprezintă o contribuție semnificativă la eforturile internaționale de eliminare a tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, la combaterea, astfel, a eludării obligațiilor fiscale și vamale și la reducerea ofertei de produse din tutun, în conformitate cu articolul 15 din CCCT a OMS. Protocolul contribuie, de asemenea, la buna funcționare a pieței interne a produselor din tutun, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de sănătate publică.

⁽¹⁾ Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului (JO L 213, 15.6.2004, p. 8).

⁽²⁾ Decizia 2013/744/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 73).

⁽³⁾ Decizia 2013/745/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 75).

- (4) Uniunea deține competența exclusivă pentru o serie de dispoziții ale protocolului care intră sub incidența politicii comerciale comune a Uniunii sau în domenii în care Uniunea a instituit norme comune ⁽¹⁾. Protocolul poate afecta astfel de norme comune sau le poate modifica domeniul de aplicare. Prin urmare, protocolul ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii în ceea ce privește chestiunile care țin de competența Uniunii, numai în măsura în care protocolul poate afecta aceste norme comune sau poate modifica domeniul de aplicare al acestora.
- (5) Prin încheierea protocolului, Uniunea nu va exercita competențe partajate, statele membre păstrându-și, prin urmare, competențele proprii în domeniile reglementate de protocol care nu afectează normele comune și nu modifică domeniul de aplicare al acestor norme comune.
- (6) Articolele 14, 16, 26, 29 și 30 din protocol privesc cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor, astfel că intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Decizia (UE) 2016/1750 a Consiliului ⁽²⁾, adoptată în paralel cu prezenta decizie, se referă la aceste dispoziții.
- (7) Protocolul ar trebui aprobat în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii, în special articolele 14, 16, 26, 29 și 30.

Textul protocolului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana sau persoanele împuternicite să depună, în numele Uniunii:

- (a) instrumentul prevăzut la articolul 44 alineatul (1) din protocol;
- (b) declarația de competențe prevăzută în anexa la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) din protocol.

⁽¹⁾ Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1);
Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15);
Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1);
Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12);
Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/1750 a Consiliului din 17 iunie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor (a se vedea pagina 6 din prezentul Jurnal Oficial).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 17 iunie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

ANEXĂ

DECLARAȚIE PRIVIND COMPETENȚELE CE ÎI REVIN UNIUNII EUROPENE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CHESTIUNILE REGLEMENTATE DE PROTOCOLUL PENTRU ELIMINAREA COMERȚULUI ILICIT CU PRODUSE DIN TUTUN**(ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 44 DIN PROTOCOL)**

Uniunea Europeană (UE) prezintă, în conformitate cu articolul 44 din Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului (denumit în continuare „protocolul CCCT”), următoarea declarație de competențe, care precizează categoriile și domeniile de politică în privința cărora statele membre ale UE au atribuit UE competențe în domeniile reglementate de protocolul CCCT.

1. Principii generale

Categoriile și domeniile de competență ale Uniunii sunt prezentate la articolele 2-6 din TFUE. În cazul în care tratatele atribuie UE competență exclusivă într-un domeniu determinat, numai UE poate legifera și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de UE sau pentru a pune în aplicare actele UE. În cazul în care tratatele atribuie UE o competență partajată cu statele membre într-un domeniu determinat, UE și statele membre pot legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acel domeniu. Statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat competența. Statele membre își exercită din nou competența în măsura în care UE a hotărât să înceteze să și-o mai exercite.

În ceea ce privește încheierea acordurilor internaționale, numai UE are competența de a acționa în cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 3 alineatul (1) din TFUE. În cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 4 alineatul (2) din TFUE, competența este partajată între UE și statele membre, dar numai UE are competența de a acționa atunci când acțiunea avută în vedere este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă ori dacă dispozițiile acordului pot afecta normele comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din TFUE; dacă nu este vorba de o astfel de situație [și anume, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de la articolul 3 alineatul (2) din TFUE], statele membre își pot exercita competența de a acționa în aceste domenii de politică.

Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate intră în sfera de competență a statelor membre ale UE.

UE va notifica în mod corespunzător orice modificare importantă a sferei sale de competențe, în conformitate cu articolul 44 din protocol, fără ca acest fapt să constituie o premisă pentru exercitarea competenței sale cu privire la chestiunile reglementate de protocolul CCCT.

2. Competența exclusivă a UE

- 2.1. UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește chestiunile reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența politicii comerciale comune a UE (articolul 207 din TFUE).
- 2.2. În plus, UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește aspectele reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența cooperării vamale (articolul 33 din TFUE), apropierea legislațiilor în cadrul pieței interne (articolele 113 și 114 din TFUE), cooperării judiciare în materie penală (articolul 82 din TFUE) și definirii infracțiunilor (articolul 83 din TFUE), însă numai în măsura în care dispozițiile unui act al Uniunii stabilesc norme comune care pot fi afectate sau al căror domeniu de aplicare poate fi modificat de dispozițiile protocolului CCCT.

Lista de mai jos a actelor Uniunii ilustrează măsura în care Uniunea și-a exercitat competența internă în aceste domenii în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Sfera competenței exclusive a Uniunii care rezultă din aceste acte trebuie evaluată în raport cu dispozițiile precise ale fiecărei măsuri, în special în ce măsură respectivele dispoziții stabilesc norme comune care riscă să fie afectate sau al căror domeniu de aplicare riscă să fie modificat de dispozițiile protocolului CCCT sau ale unui act adoptat în cadrul punerii în aplicare a acestuia.

- Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1);

- Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15);
- Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1);
- Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12);
- Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24);
- Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1);
- Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 48).

3. Competența statelor membre

Statele membre își păstrează competența de a acționa în ceea ce privește alte chestiuni reglementate de protocolul CCCT care nu sunt menționate în secțiunile 2.1 și 2.2, în privința cărora UE nu deține competența exclusivă de a acționa.

DECIZIA (UE) 2016/1750 A CONSILIULUI**din 17 iunie 2016**

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) și articolul 83, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Încheierea unei Convenții-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru controlul tutunului (CCCT) a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) În conformitate cu Deciziile 2013/744/UE ⁽²⁾ și 2013/745/UE ⁽³⁾ ale Consiliului, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la CCCT OMC (denumit în continuare „protocolul”) a fost semnat la 20 decembrie 2013, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (3) Protocolul reprezintă o contribuție semnificativă la eforturile internaționale de eliminare a tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, la combaterea, astfel, a eludării obligațiilor fiscale și vamale și la reducerea ofertei de produse din tutun, în conformitate cu articolul 15 din CCCT a OMS. Protocolul contribuie, de asemenea, la buna funcționare a pieței interne a produselor din tutun, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de sănătate publică.
- (4) Protocolul acoperă domenii legate de cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească. În măsura în care articolele 14, 16, 19, 23, 26, 27, 29 și 30 din protocol ar putea fi puse în aplicare prin măsuri ce țin de respectivele domenii, acele dispoziții intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (5) Uniunea a stabilit, prin intermediul unor acte juridice, norme comune în domeniul cooperării judiciare în materie penală și al definirii infracțiunilor ⁽⁴⁾. Articolele 14, 16, 26, 29 și 30 din protocol pot afecta normele comune sau pot modifica domeniul lor de aplicare. Protocolul ar trebui aprobat în numele Uniunii, în ceea ce privește chestiunile care țin de competența Uniunii, numai în măsura în care protocolul poate afecta astfel de norme comune sau poate modifica domeniul lor de aplicare.
- (6) Prin încheierea protocolului, Uniunea nu va exercita competențe partajate, statele membre păstrându-și, prin urmare, competențele proprii în domeniile reglementate de protocol care nu afectează normele comune și nu modifică domeniul de aplicare al acestor norme comune.

⁽¹⁾ Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului (JO L 213, 15.6.2004, p. 8).

⁽²⁾ Decizia 2013/744/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 73).

⁽³⁾ Decizia 2013/745/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 75).

Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1);

⁽⁴⁾ Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 48).

- (7) Irlandei îi revin obligații în temeiul Actului Consiliului din 26 iulie 1995 și în temeiul Deciziei-cadru 2001/500/JAI și, prin urmare, participă la adoptarea prezentei decizii.
- (8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și acesta nu i se aplică.
- (9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și acesta nu i se aplică.
- (10) Decizia (UE) 2016/1749 a Consiliului ⁽¹⁾ adoptată în paralel cu prezenta decizie, privește încheierea, în numele Uniunii, a protocolului cu excepția dispozițiilor sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor.
- (11) Protocolul ar trebui aprobat în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, în ceea ce privește articolele 14, 16, 26, 29 și 30 referitoare la cooperarea judiciară în materie penală și la definirea infracțiunilor.

Textul protocolului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana sau persoanele împuternicite să depună, în numele Uniunii:

- (a) instrumentul prevăzut la articolul 44 alineatul (1) din protocol;
- (b) declarația de competențe menționată în anexa la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) din protocol.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 17 iunie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1749 a Consiliului din 17 iunie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

ANEXĂ

DECLARAȚIE PRIVIND COMPETENȚELE CE ÎI REVIN UNIUNII EUROPENE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CHESTIUNILE REGLEMENTATE DE PROTOCOLUL PENTRU ELIMINAREA COMERȚULUI ILICIT CU PRODUSE DIN TUTUN**(ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 44 DIN PROTOCOL)**

Uniunea Europeană (UE) prezintă, în conformitate cu articolul 44 din Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului (denumit în continuare „protocolul CCCT”), următoarea declarație de competențe, care precizează categoriile și domeniile de politică în privința cărora statele membre ale UE au atribuit UE competențe în domeniile reglementate de protocolul CCCT.

1. Principii generale

Categoriile și domeniile de competență ale Uniunii sunt prezentate la articolele 2-6 din TFUE. În cazul în care tratatele atribuie UE competență exclusivă într-un domeniu determinat, numai UE poate legifera și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de UE sau pentru a pune în aplicare actele UE. În cazul în care tratatele atribuie UE o competență partajată cu statele membre într-un domeniu determinat, UE și statele membre pot legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acest domeniu. Statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat competența. Statele membre își exercită din nou competența în măsura în care UE a hotărât să înceteze să și-o mai exercite.

În ceea ce privește încheierea acordurilor internaționale, numai UE are competența de a acționa în cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 3 alineatul (1) din TFUE. În cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 4 alineatul (2) din TFUE, competența este partajată între UE și statele membre, dar numai UE are competența de a acționa atunci când acțiunea avută în vedere este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă ori dacă dispozițiile acordului pot afecta normele comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din TFUE; dacă nu este vorba de o astfel de situație [și anume, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de la articolul 3 alineatul (2) din TFUE], statele membre își pot exercita competența de a acționa în aceste domenii de politică.

Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate intră în sfera de competență a statelor membre ale UE.

UE va notifica în mod corespunzător orice modificare importantă a sferei sale de competențe, în conformitate cu articolul 44 din protocol, fără ca acest fapt să constituie o premisă pentru exercitarea competenței sale cu privire la chestiunile reglementate de protocolul CCCT.

2. Competența exclusivă a UE

- 2.1. UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește chestiunile reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența politicii comerciale comune a UE (articolul 207 din TFUE).
- 2.2. În plus, UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește aspectele reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența cooperării vamale (articolul 33 din TFUE), apropierea legislațiilor în cadrul pieței interne (articolele 113 și 114 din TFUE), cooperării judiciare în materie penală (articolul 82 din TFUE) și definirii infracțiunilor (articolul 83 din TFUE), însă numai în măsura în care dispozițiile unui act al Uniunii stabilesc norme comune care pot fi afectate sau al căror domeniu de aplicare poate fi modificat de dispozițiile protocolului CCCT.

Lista de mai jos a actelor Uniunii ilustrează măsura în care Uniunea și-a exercitat competența internă în aceste domenii în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Sfera competenței exclusive a Uniunii care rezultă din aceste acte trebuie evaluată în raport cu dispozițiile precise ale fiecărei măsuri, în special în ce măsură respectivele dispoziții stabilesc norme comune care riscă să fie afectate sau al căror domeniu de aplicare riscă să fie modificat de dispozițiile protocolului CCCT sau ale unui act adoptat în cadrul punerii în aplicare a acestuia.

- Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1);
- Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15);

- Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1);
- Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12);
- Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24);
- Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1);
- Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 48).

3. Competența statelor membre

Statele membre își păstrează competența de a acționa în ceea ce privește alte chestiuni reglementate de protocolul CCCT care nu sunt menționate în secțiunile 2.1 și 2.2, în privința cărora UE nu deține competența exclusivă de a acționa.

TRADUCERE

PROTOCOL

pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun

Preambul

PĂRȚILE LA PREZENTUL PROTOCOL,

AVÂND ÎN VEDERE că, la 21 mai 2003, cea de a cincizeci și șasea Adunare Mondială a Sănătății a adoptat prin consens Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, care a intrat în vigoare la 27 februarie 2005,

RECUNOSCÂND faptul că această Convenție-cadru a OMS pentru controlul tutunului reprezintă unul dintre tratatele Organizației Națiunilor Unite cel mai rapid ratificate și, în același timp, un instrument fundamental pentru atingerea obiectivelor Organizației Mondiale a Sănătății,

REAMINTIND de preambulul la Constituția Organizației Mondiale a Sănătății, care prevede că a beneficia de cel mai ridicat standard de sănătate posibil este un drept fundamental al oricărei persoane, indiferent de rasă, religie, opinii politice, condiție economică sau socială,

FIIND HOTĂRÂTE ÎN EGALĂ MĂSURĂ să acorde prioritate dreptului lor de a proteja sănătatea publică,

FIIND PROFUND PREOCUPATE de faptul că prin comerțul ilicit cu produse din tutun se favorizează răspândirea epidemiei tabagismului, care este o problemă mondială cu consecințe grave asupra sănătății publice, care necesită un răspuns național și internațional eficace, adecvat și cuprinzător,

RECUNOSCÂND, ÎN PLUS, că, în urma comerțului ilicit cu produse din tutun se subminează măsurile în materie de preț și măsurile fiscale menite să consolideze controlul tutunului, ceea ce duce la creșterea accesibilității produselor din tutun și la facilitatea procurării acestora,

FIIND PROFUND PREOCUPATE de efectele nocive pe care creșterea accesibilității și a facilității procurării produselor din tutun comercializate ilicit le au asupra sănătății și a bunăstării publice, în special în rândul tinerilor, al persoanelor sărace și al altor grupuri vulnerabile,

FIIND PROFUND PREOCUPATE de implicațiile economice și sociale disproporționate ale comerțului ilicit cu produse din tutun asupra țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cu economii în tranziție,

FIIND CONȘTIENȚE de necesitatea de a dezvolta capacitatea științifică, tehnică și instituțională de planificare și punere în aplicare a unor măsuri naționale, regionale și internaționale adecvate în vederea eliminării tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun,

RECUNOSCÂND că accesul la resurse și tehnologii relevante este de o mare importanță pentru creșterea capacității părților de a elimina toate formele de comerț ilicit cu produse din tutun, în special în țările în curs de dezvoltare și în țările cu economii în tranziție,

RECUNOSCÂND, DE ASEMENEA, că, deși zonele libere sunt create pentru a înlesni comerțul legal, acestea au fost utilizate pentru a favoriza globalizarea comerțului ilicit cu produse din tutun, atât în ceea ce privește tranzitul ilicit al produselor de contrabandă, cât și fabricarea de produse din tutun ilegale,

RECUNOSCÂND, DE ASEMENEA, că economiile părților sunt subminate, iar stabilitatea și securitatea acestora sunt afectate negativ de comerțul ilicit cu produse din tutun,

FIIND CONȘTIENȚE, DE ASEMENEA, că prin comerțul ilicit cu produse din tutun se obțin profituri financiare utilizate pentru finanțarea activității infracționale transnaționale, ceea ce contravine obiectivelor guvernamentale,

RECUNOSCÂND că printre consecințele comerțului ilicit cu produse din tutun se numără subminarea obiectivelor în materie de sănătate, presiuni suplimentare asupra sistemelor de sănătate și pierderi de venituri pentru economiile părților,

ȚINÂND SEAMA de articolul 5.3 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, prin care părțile convin că, în stabilirea și aplicarea politicilor de sănătate publică referitoare la controlul tutunului, părțile vor acționa pentru protejarea acestor politici de interesele comerciale și de alt tip din industria tutunului, în conformitate cu legislația națională,

SUBLINIIND necesitatea de a fi vigilenți la orice eforturi depuse de industria tutunului în vederea subminării sau zădărnirii strategiilor de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun și necesitatea de a fi informate cu privire la activitățile din industria tutunului care au un impact negativ asupra strategiilor de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun,

FIIND CONȘTIENȚE de articolul 6.2. din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, care încurajează părțile să interzică sau să limiteze, după caz, vânzările către și/sau importurile de către călătorii internaționali de produse din tutun scutite de impozite și taxe vamale,

RECUNOSCÂND, ÎN PLUS, că tutunul și produsele din tutun aflate în tranzit internațional și în transbordare găsesc o filieră pentru comerțul ilicit,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că o acțiune eficientă pentru prevenirea și combaterea comerțului ilicit cu produse din tutun necesită o abordare cuprinzătoare la nivel internațional, precum și o strânsă cooperare în privința tuturor aspectelor legate de comerțul ilicit, inclusiv, dacă este cazul, comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație,

REAMINTIND ȘI SUBLINIIND importanța altor acorduri internaționale relevante, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, precum și Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, și obligația ca părțile la aceste convenții să aplice comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație, după caz, dispozițiile relevante ale acestora și încurajând părțile care nu au devenit încă părți la aceste acorduri să aibă în vedere acest lucru,

RECUNOSCÂND necesitatea de a întări cooperarea dintre secretariatul Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și Biroul Națiunilor Unite pentru droguri și criminalitate, Organizația Mondială a Vămirilor și alte organisme, după caz,

REAMINTIND articolul 15 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, în care părțile admit, printre altele, că eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse ce conțin tutun, inclusiv contrabanda și fabricarea ilegală, reprezintă o componentă esențială a controlului tutunului,

AVÂND ÎN VEDERE că prezentul protocol nu urmărește să abordeze aspecte legate de drepturile de proprietate intelectuală și

AVÂND CONVINGEREA că o completare a Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului cu un protocol cuprinzător va reprezenta un mijloc puternic și eficace de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun și a consecințelor grave ale acestuia,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

PARTEA I

INTRODUCERE

Articolul 1

Termeni utilizați

1. „Brokeraj” înseamnă a acționa ca agent pentru alții, ca de exemplu în cazul negocierii contractelor, achizițiilor sau vânzărilor, în schimbul unei remunerații sau al unui comision.
2. „Țigară” înseamnă o rolă de tutun tăiat pentru fumat, înfășurată în hârtie de țigară. Aceasta exclude produsele regionale specifice, cum ar fi bidis, ANG hoon sau alte produse similare care pot fi înfășurate în hârtie sau foi. În sensul articolului 8, „țigară” include, de asemenea, „tutunul de rulat” fin în scopul preparării unei țigări.
3. „Confiscare”, ce include reținerea permanentă, dacă este cazul, înseamnă privirea permanentă de proprietate prin ordin al unei instanțe sau al altei autorități competente.

4. „Livrare supravegheată” înseamnă tehnica de a permite ieșirea de pe teritoriu, traversarea teritoriului sau intrarea pe teritoriul aparținând unuia sau mai multor state a unor transporturi ilicite sau suspecte, cu știința și sub supravegherea autorităților competente ale statelor respective, în vederea investigării unei infracțiuni și identificării persoanelor implicate în săvârșirea infracțiunii.
5. „Zonă liberă” înseamnă o parte din teritoriul uneia dintre părți în care orice marfă introdusă este considerată, în general, în afara teritoriului vamal în ceea ce privește taxele la import.
6. „Comerț ilicit” înseamnă orice practică sau conduită interzisă prin lege care se referă la producere, expediere, primire, deținere, distribuție, vânzare sau achiziționare, inclusiv orice practică sau conduită menită să înlesnească o astfel de activitate.
7. „Autorizație” înseamnă permisiunea acordată de către o autoritate competentă în urma prezentării către aceasta a cererii sau a altor documente necesare.
8. (a) „Echipamente de fabricație” înseamnă instalațiile concepute sau adaptate pentru a fi utilizate exclusiv la fabricarea produselor din tutun și care fac parte integrantă din procesul de fabricație ⁽¹⁾.
- (b) „Orice parte a acestora” înseamnă, în contextul echipamentelor de fabricație, orice parte identificabilă care este unică echipamentelor de fabricație utilizate la fabricarea produselor din tutun.
9. „Parte” înseamnă o parte la prezentul protocol, cu excepția cazului în care contextul indică altfel.
10. „Date cu caracter personal” înseamnă orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă.
11. „Organizație de integrare economică regională” înseamnă o organizație alcătuită din mai multe state suverane către care statele sale membre au transferat competența cu privire la o serie de chestiuni, inclusiv autoritatea de a lua decizii obligatorii pentru statele sale membre cu privire la chestiunile respective ⁽²⁾.
12. „Lanțul de aprovizionare” înseamnă fabricarea produselor din tutun și a echipamentelor de fabricație, precum și importul sau exportul produselor din tutun și echipamentelor de fabricație și poate fi extins, dacă este cazul, pentru a include una sau mai multe dintre activitățile de mai jos în cazul în care o parte decide astfel:
- (a) vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun;
- (b) cultivarea tutunului, cu excepția cultivatorilor, fermierilor și producătorilor tradiționali pe scară mică;
- (c) transportul cantităților comerciale de produse din tutun sau echipamentelor de fabricație; și
- (d) comerțul cu ridicata, brokerajul, depozitarea sau distribuirea tutunului și a produselor din tutun sau a echipamentelor de fabricație.
13. „Produse din tutun” înseamnă produse fabricate în totalitate sau parțial din foi de tutun ca materie primă, în vederea utilizării pentru fumat, supt, mestecat sau inhalat.
14. „Localizare și urmărire” înseamnă monitorizarea sistematică și recrearea de către autoritățile competente sau de către orice altă persoană care acționează în numele acestora a rutei sau a circulației articolelor de-a lungul lanțului de aprovizionare, astfel cum se menționează la articolul 8.

Articolul 2

Relația dintre prezentul protocol și alte acorduri și instrumente juridice

(1) Prezentul protocol intră sub incidența dispozițiilor Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului care se aplică protocoalelor la respectiva convenție.

⁽¹⁾ Dacă este cazul, părțile pot să facă trimitere în acest scop la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor al Organizației Mondiale a Vămirilor.

⁽²⁾ Dacă este cazul, național sau intern se referă, de asemenea, la organizațiile de integrare economică regională.

(2) Părțile care au încheiat tipurile de acorduri menționate la articolul 2 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului comunică respectivele acorduri Reuniunii părților, prin secretariatul convenției.

(3) Nicio dispoziție a prezentului protocol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor oricărei părți în temeiul oricărei alte convenții internaționale, oricărui alt tratat sau acord internațional în vigoare pentru partea respectivă pe care îl consideră mai adecvat în vederea eliminării comerțului ilicit cu produse din tutun.

(4) Nicio dispoziție a prezentului protocol nu aduce atingere altor drepturi, obligații și responsabilități ale părților în temeiul dreptului internațional, inclusiv Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

Articolul 3

Obiectivul

Obiectivul prezentului protocol constă în eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 15 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

PARTEA II

OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 4

Obligații generale

- (1) Pe lângă dispozițiile articolului 5 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, părțile:
- (a) adoptă și pun în aplicare măsuri eficace pentru a controla sau a reglementa lanțul de aprovizionare cu mărfurile reglementate de prezentul protocol, cu scopul de a preveni, descuraja, depista, investiga și urmări penal comerțul ilicit cu astfel de mărfuri și cooperează în acest scop;
 - (b) iau orice măsuri necesare în conformitate cu legislația lor națională pentru a spori eficacitatea autorităților și serviciilor competente ale acestora, inclusiv a serviciilor vamale și polițienești responsabile de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea, urmărirea penală și eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu mărfurile care fac obiectul prezentului protocol;
 - (c) adoptă măsuri eficace pentru înlesnirea sau obținerea de asistență tehnică și sprijin financiar, pentru consolidarea capacității și cooperarea internațională în vederea realizării obiectivelor prezentului protocol și asigură punerea la dispoziția autorităților competente, precum și schimbului securizat între acestea, a informațiilor care urmează să fie făcute obiectul schimbului în temeiul prezentului protocol;
 - (d) cooperează strâns, în conformitate cu sistemele lor juridice și administrative naționale, cu scopul de a spori eficacitatea măsurilor de asigurare a aplicării legii pentru a combate actele ilicite, inclusiv infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol;
 - (e) cooperează și comunică, după caz, cu organizațiile interguvernamentale regionale și internaționale competente în cadrul schimbului securizat ⁽¹⁾ de informații reglementat de prezentul protocol, cu scopul de a promova aplicarea eficientă a prezentului protocol; și
 - (f) în limita mijloacelor și resurselor de care dispun, cooperează pentru a obține resursele financiare pentru punerea în aplicare eficace a prezentului protocol prin mecanisme de finanțare bilaterale și multilaterale.
- (2) În îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol, părțile asigură cea mai mare transparență posibilă cu privire la eventualele interacțiuni pe care le au cu industria tutunului.

⁽¹⁾ Schimbul securizat de informații între două părți înseamnă un schimb ce nu poate fi interceptat sau falsificat. Cu alte cuvinte, informațiile schimbate între cele două părți nu pot fi citite sau modificate de către un terț.

Articolul 5

Protecția datelor cu caracter personal

Atunci când pun în aplicare prezentul protocol, părțile protejează datele cu caracter personal ale persoanelor fizice, indiferent de naționalitate sau reședință, în conformitate cu legislația națională, ținând seama de standardele internaționale privind protecția datelor cu caracter personal.

PARTEA III

CONTROLUL LANȚULUI DE APROVIZIONARE

Articolul 6

Autorizare, sistem echivalent de aprobare sau control

(1) Pentru a atinge obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și cu scopul de a elimina comerțul ilicit cu produse din tutun și echipamente de fabricație, fiecare parte interzice desfășurarea oricăreia dintre următoarele activități de către orice persoană fizică sau juridică, cu excepția cazului în care s-a acordat o autorizație sau o aprobare echivalentă (denumită în continuare „autorizație”) pentru activitatea respectivă sau s-a aplicat un sistem de control de către o autoritate competentă, în conformitate cu legislația națională:

(a) fabricarea produselor din tutun și a echipamentelor de fabricație; și

(b) importul sau exportul de produse din tutun și echipamente de fabricație.

(2) În măsura în care consideră adecvat și atunci când următoarele activități nu sunt interzise de legislația națională, fiecare parte depune eforturi pentru a autoriza oricare persoană fizică sau juridică implicată în:

(a) vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun;

(b) cultivarea tutunului, cu excepția cultivatorilor, fermierilor și producătorilor tradiționali pe scară mică;

(c) transportul cantităților comerciale de produse din tutun sau echipamentelor de fabricație; și

(d) comerțul cu ridicata, brokerajul, depozitarea sau distribuirea tutunului și a produselor din tutun sau a echipamentelor de fabricație.

(3) În vederea asigurării unui sistem eficace de autorizare, fiecare parte:

(a) stabilește sau desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a emite, reînnoi, suspenda, revoca și/sau anula, sub rezerva dispozițiilor prezentului protocol și în conformitate cu legislația sa națională, autorizațiile ce permit desfășurarea activităților menționate la alineatul (1);

(b) solicită ca fiecare cerere de autorizație să conțină toate informațiile necesare despre solicitant, care ar trebui să includă, după caz:

(i) în cazul în care solicitantul este o persoană fizică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), numerele de identificare fiscală (dacă este cazul) și orice alte informații care permit identificarea;

(ii) în cazul în care solicitantul este o persoană juridică, informații privind identitatea sa, inclusiv denumirea juridică integrală, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului, data și locul înființării, amplasarea sediului social și a sediului principal de activitate, numerele de identificare fiscală aplicabile, copii ale actului constitutiv sau documentelor echivalente, filialele, numele administratorilor și oricăror reprezentanți legali desemnați, inclusiv alte informații care permit identificarea;

(iii) locul exact în care se află unitatea (unitățile) de producție, antrepozitul, precum și capacitatea de producție a întreprinderii conduse de solicitant;

- (iv) detalii privind produsele din tutun și echipamentele de fabricație care fac obiectul cererii, cum ar fi descrierea produsului, denumirea, marca înregistrată, dacă este cazul, desenul, marca, modelul și numărul de serie al echipamentului de fabricație;
 - (v) descrierea locului în care se vor instala și utiliza echipamentele de fabricație;
 - (vi) documente sau o declarație privind cazierul judiciar;
 - (vii) identificarea completă a conturilor bancare destinate a fi utilizate în cadrul tranzacțiilor relevante și alte detalii utile despre plăți; și
 - (viii) o descriere a utilizării avute în vedere pentru produsele din tutun și a pieței pe care se intenționează vânzarea acestora, acordându-se o atenție deosebită asigurării faptului că producția sau furnizarea de produse din tutun este proporțională cu cererea anticipată în mod rezonabil;
- (c) monitorizează și colectează, după caz, orice taxe de autorizare care pot fi percepute și are în vedere să le folosească pentru administrarea și asigurarea aplicării eficiente a sistemului de autorizare sau pentru sănătatea publică sau orice alte activități conexe, în conformitate cu legislația națională;
 - (d) adoptă măsurile adecvate pentru prevenirea, depistarea și investigarea oricăror nereguli sau fraude în cadrul funcționării sistemului de autorizare;
 - (e) întreprinde măsuri, precum revizuirea, reînnoirea, inspectarea sau auditul periodic al autorizațiilor, dacă este cazul;
 - (f) stabilește, dacă este cazul, un termen pentru expirarea autorizațiilor și reînnoirea cererii de autorizare sau actualizarea informațiilor incluse în cerere;
 - (g) obligă orice persoană fizică sau juridică autorizată să informeze, în prealabil, autoritatea competentă cu privire la orice schimbare a amplasării întreprinderii sale sau cu privire la orice modificare semnificativă a informațiilor relevante pentru activitățile care fac obiectul autorizației;
 - (h) obligă orice persoană fizică sau juridică autorizată să informeze autoritatea competentă, în vederea adoptării unei măsuri corespunzătoare, cu privire la orice achiziție sau cedare a echipamentelor de fabricație; și
 - (i) asigură faptul că distrugerea oricăror astfel de echipamente de fabricație sau oricărei părți a acestora are loc sub supravegherea autorității competente.
- (4) Fiecare parte se asigură că autorizația nu este atribuită și/sau transferată fără a se primi de la titularul propus al autorizației informațiile corespunzătoare cuprinse la alineatul (3) și fără aprobarea prealabilă a autorității competente.
- (5) În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, Reuniunea părților se asigură că la următoarea sa sesiune se vor derula cercetări bazate pe probe pentru a stabili dacă există factori de producție esențiali și indispensabili pentru fabricarea produselor din tutun care pot fi identificați și supuși unui mecanism de control eficace. Pe baza acestor cercetări, Reuniunea părților are în vedere adoptarea măsurilor adecvate.

Articolul 7

Obligația de diligență

- (1) Fiecare parte solicită, în conformitate cu legislația sa națională și cu obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, ca toate persoanele fizice și juridice implicate în lanțul de aprovizionare cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație:
- (a) să își îndeplinească obligațiile de diligență înainte de inițierea unei relații de afaceri și pe durata acesteia;

- (b) să monitorizeze vânzările către clienții lor pentru a asigura faptul că aceste cantități sunt proporționale cu cererea de astfel de produse pe piața avută în vedere pentru vânzarea sau utilizarea lor; și
- (c) să înștiințeze autoritățile competente în legătură cu orice probe că respectivul client este implicat în activități care încalcă obligațiile ce decurg din prezentul protocol.
- (2) Îndeplinirea obligațiilor de diligență în temeiul alineatului (1) respectă, după caz, legislația națională și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, și include, printre altele, cerințe de identificare a clienților, cum ar fi obținerea și actualizarea informațiilor referitoare la:
- (a) datele care stabilesc că persoana fizică sau juridică deține o autorizație în conformitate cu articolul 6;
- (b) în cazul în care clientul este o persoană fizică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), numerele de identificare fiscală (dacă este cazul) și verificarea actelor sale de identitate;
- (c) în cazul în care clientul este o persoană juridică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), data și locul constituirii, amplasarea sediului social și a sediului principal, numerele de identificare fiscală, copii ale actului constitutiv sau documentelor echivalente, filialele, numele administratorilor și oricăror reprezentanți legali desemnați, inclusiv numele reprezentanților și verificarea actelor de identitate ale acestora;
- (d) descrierea utilizării avute în vedere pentru tutun, produsele din tutun sau echipamentele de fabricație și a pieței pe care se intenționează vânzarea acestora; și
- (e) descrierea locației unde se vor instala și utiliza echipamentele de fabricație.
- (3) Obligația de diligență în temeiul alineatului (1) poate include cerințe pentru identificarea clienților, cum ar fi obținerea și actualizarea informațiilor referitoare la următoarele:
- (a) documente sau o declarație privind cazierul judiciar; și
- (b) identificarea conturilor bancare destinate a fi utilizate în cadrul tranzacțiilor.
- (4) Fiecare parte adoptă, pe baza informațiilor raportate conform alineatului (1) litera (c), toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea obligațiilor care decurg din prezentul protocol, care pot include desemnarea unui client din jurisdicția părții drept client blocat, conform definiției din legislația națională.

Articolul 8

Localizare și urmărire

- (1) Pentru a securiza mai bine lanțul de aprovizionare și pentru a contribui la investigarea comerțului ilicit cu produse din tutun, părțile convin să stabilească în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol un regim internațional de localizare și urmărire care să cuprindă sistemele naționale și/sau regionale de localizare și urmărire și un punct focal mondial pentru schimbul de informații, situat la secretariatul Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și accesibil tuturor părților, permițându-le să se informeze și să primească informații relevante.
- (2) Fiecare parte stabilește, în conformitate cu prezentul articol, un sistem de urmărire și localizare, controlat de către aceasta, pentru toate produsele din tutun fabricate sau importate pe teritoriul său ținând seama de propriile necesități naționale sau regionale specifice și pe baza celor mai bune practici existente.
- (3) Pentru a asigura eficiența sistemului de localizare și urmărire, fiecare parte solicită ca marcate de identificare unice, securizate și inamovibile (denumite în continuare marcate unice de identificare), precum coduri sau timbre, să fie aplicate pe toate pachetele individuale, pe toate cartușele și orice ambalaj exterior al țigărilor sau să facă parte din acestea, în termen de cinci ani, și să fie aplicate pe alte produse din tutun sau să facă parte din acestea, în termen de zece ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru partea în cauză.

(4.1) În sensul alineatului (3), fiecare parte, în cadrul regimului internațional de localizare și urmărire, solicită ca următoarele informații să fie puse la dispoziție direct sau printr-o legătură, pentru a ajuta părțile să identifice originea produselor din tutun, punctul de deturnare, dacă este cazul, să monitorizeze și să controleze circulația produselor din tutun și statutul lor juridic:

- (a) data și locul de fabricație;
- (b) unitatea de producție;
- (c) utilajul folosit la fabricarea produselor din tutun;
- (d) tura de producție sau ora fabricării;
- (e) numele, factura, numărul comenzii și evidențele de plată privind primul client care nu este afiliat producătorului;
- (f) piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul;
- (g) descrierea produsului;
- (h) antrepozitarea și expedierea;
- (i) identitatea oricărui cumpărător ulterior cunoscut; și
- (j) ruta prevăzută pentru expediere, data expedierii, destinația, punctul de plecare și destinatarul.

(4.2) Informațiile de la literele (a), (b), (g) și, dacă sunt disponibile, cele de la litera (f), fac parte din marcajele unice de identificare.

(4.3) În cazul în care informațiile de la litera (f) nu sunt disponibile la data marcării, părțile solicită includerea acestor informații în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

(5) Fiecare parte solicită ca, până la termenele prevăzute în prezentul articol, informațiile prevăzute la alineatul (4) să fie înregistrate la data producției sau la data primei expedieri de către orice producător ori la data importului pe teritoriul său.

(6) Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în temeiul alineatului (5) îi sunt accesibile prin intermediul unui link la marcajele unice de identificate prevăzute la alineatele (3) și (4).

(7) Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în conformitate cu alineatul (5), precum și marcajele unice de identificare care fac ca aceste informații să fie accesibile în conformitate cu alineatul (6), sunt incluse într-un format stabilit sau autorizat de către parte și autoritățile sale competente.

(8) Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în temeiul alineatului (5) sunt accesibile la cerere punctului focal mondial pentru schimbul de informații, sub rezerva dispozițiilor alineatului (9), printr-o interfață electronică standard securizată cu punctul central național și/sau regional. Punctul focal mondial pentru schimbul de informații întocmește o listă a autorităților competente ale părților și o pune la dispoziția tuturor părților.

(9) Fiecare parte sau autoritate competentă:

- (a) are acces la informațiile prevăzute la alineatul (4) în timp util, prin adresarea unei solicitări punctului focal mondial pentru schimbul de informații;
- (b) solicită astfel de informații numai în cazul în care acest lucru este necesar în scopul depistării sau investigării cazurilor de comerț ilicit cu produse din tutun;
- (c) nu refuză în mod neîntemeiat să comunice informațiile;
- (d) răspunde la cererile de informații privind alineatul (4), în conformitate cu legislația sa națională; și
- (e) protejează și tratează drept confidențiale, după cum s-a convenit de comun acord, orice informații care fac obiectul schimbului.

- (10) Fiecare parte solicită dezvoltarea și extinderea în continuare a sferei de aplicare a sistemului de localizare și urmărire aplicabil până ce toate taxele, impozitele relevante și, dacă este cazul, alte obligații, au fost îndeplinite la punctul de fabricare, import sau de finalizare a controlului vamal sau al accizelor.
- (11) Părțile cooperează între ele și cu organizațiile internaționale competente, astfel cum au convenit, pentru a partaja și elabora cele mai bune practici pentru sistemele de localizare și urmărire, inclusiv:
- (a) facilitarea dezvoltării, transferului și achiziției de tehnologii îmbunătățite de localizare și urmărire, inclusiv cunoștințe, competențe, capacități și expertiză;
 - (b) sprijin pentru programele de formare și consolidare a capacităților pentru părțile care exprimă o astfel de necesitate; și
 - (c) dezvoltarea în continuare a tehnologiei de marcare și scanare a pachetelor individuale și cartușelor de produse din tutun pentru a face accesibile informațiile menționate la alineatul (4).
- (12) Obligațiile atribuite unei părți nu sunt îndeplinite de industria tutunului sau delegate acesteia.
- (13) Fiecare parte se asigură că, atunci când autoritățile sale competente participă la regimul de localizare și urmărire, acestea interacționează cu industria tutunului și cu cei care reprezintă interesele industriei tutunului doar în măsura strict necesară pentru punerea în aplicare a prezentului articol.
- (14) Fiecare parte poate să solicite industriei tutunului să suporte costurile aferente obligațiilor părții respective în temeiul prezentului articol.

Articolul 9

Păstrarea evidențelor

- (1) Fiecare parte solicită ca, după caz, toate persoanele fizice și juridice implicate în lanțul de aprovizionare cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație să țină evidențe complete și exacte ale tuturor tranzacțiilor relevante. Aceste evidențe trebuie să permită justificarea totală a materialelor utilizate la fabricarea produselor lor din tutun.
- (2) Dacă este cazul, fiecare parte solicită persoanelor autorizate în conformitate cu articolul 6 să furnizeze, la cerere, următoarele informații autorităților competente:
- (a) informații generale privind volumul, tendințele, previziunile legate de piață și alte informații relevante; și
 - (b) cantitățile de produse din tutun și echipamente de fabricație aflate în posesia, custodia sau sub controlul titularului autorizației și care sunt păstrate în stoc, în antrepozite fiscale și vamale, în regim de tranzit sau de transbordare sau în regim suspensiv la data solicitării.
- (3) În ceea ce privește produsele din tutun și echipamentele de fabricație vândute sau fabricate pe teritoriul părții pentru a fi exportate sau care circulă în regim de tranzit, transbordare sau suspensiv pe teritoriul părții respective, fiecare parte solicită, după caz, ca persoanele autorizate în conformitate cu articolul 6 să furnizeze, la cerere, autorităților competente din țara de plecare (pe cale electronică, în cazul în care există infrastructura necesară), în momentul în care produsele și echipamentele respective părăsesc teritoriul aflat sub controlul acestora, informațiile următoare:
- (a) data expedierii din ultimul punct de control fizic al produselor;
 - (b) detalii privind produsele transportate (inclusiv marca, cantitatea, antrepozitul);
 - (c) rutele prevăzute pentru expediere și destinația;
 - (d) identitatea persoanei (persoanelor) fizice sau juridice căreia (căror) îi (le) sunt expediate produsele;
 - (e) modul de transport, inclusiv identitatea transportatorului;

- (f) data preconizată pentru sosirea încărcăturii la destinația prevăzută; și
 - (g) piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul sau utilizare.
- (4) În cazul în care acest lucru este posibil, fiecare parte solicită ca distribuitorii cu amănuntul și cultivatorii de tutun, cu excepția cultivatorilor tradiționali care lucrează pe bază necomercială, să păstreze evidențe complete și exacte ale tuturor tranzacțiilor relevante pe care le desfășoară, în conformitate cu legislația sa națională.
- (5) În scopul punerii în aplicare a alineatului (1), fiecare parte adoptă măsuri eficace legislative, executive, administrative sau de altă natură pentru a impune ca toate evidențele să fie:
- (a) păstrate pe o perioadă de cel puțin patru ani;
 - (b) puse la dispoziția autorităților competente; și
 - (c) menținute în formatul solicitat de autoritățile competente.
- (6) Dacă este cazul și sub rezerva legislației naționale, fiecare dintre părți stabilește un sistem de partajare cu alte părți a informațiilor cuprinse în toate evidențele ținute în conformitate cu prezentul articol.
- (7) Părțile se angajează să coopereze între ele și cu organizațiile internaționale competente, pentru a partaja progresiv și a dezvolta sisteme îmbunătățite de păstrare a evidențelor.

Articolul 10

Măsuri de securitate și preventive

- (1) Atunci când este cazul și în conformitate cu legislația națională și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, fiecare parte impune ca toate persoanele fizice și juridice ce intră sub incidența articolului 6 să ia măsurile necesare cu scopul de a preveni deturnarea produselor din tutun către filiere pentru comerțul ilicit, incluzând, printre altele:
- (a) raportarea către autoritățile competente:
 - (i) a transferului transfrontalier de numerar în sumele prevăzute în legislația națională sau de plăți transfrontaliere în natură; și
 - (ii) a tuturor „tranzacțiilor suspecte”; și
 - (b) furnizarea de produse din tutun sau echipamente de fabricație numai în cantități proporționale cu cererea de astfel de produse pe piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul sau utilizare.
- (2) Atunci când este cazul și în conformitate cu legislația națională și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, fiecare parte solicită ca plățile pentru tranzacțiile efectuate de persoanele fizice sau juridice care intră sub incidența articolului 6 să fie permise numai în moneda și valoarea de pe factură și doar prin mijloace legale de plată, de la instituțiile financiare situate pe teritoriul pieței avute în vedere și să nu fie efectuate prin niciun alt sistem alternativ de transfer.
- (3) O parte poate solicita ca plățile efectuate de persoanele fizice sau juridice care intră sub incidența articolului 6 pentru materialele utilizate la fabricarea produselor din tutun în jurisdicția sa să fie permise numai în moneda și valoarea de pe factură și doar prin mijloace legale de plată de la instituțiile financiare situate pe teritoriul pieței avute în vedere și să nu fie efectuate prin niciun alt sistem alternativ de transfer.
- (4) Fiecare parte se asigură că orice încălcare a cerințelor prezentului articol face obiectul procedurilor penale, civile sau administrative adecvate și al unor sancțiuni eficace, proporționate și disuasive, inclusiv, după caz, suspendarea sau anularea unei autorizații.

*Articolul 11***Vânzarea prin internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă**

- (1) Fiecare parte solicită ca toate persoanele fizice și juridice implicate în orice tranzacție cu produse din tutun prin metode de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă să își îndeplinească toate obligațiile relevante care intră sub incidența prezentului protocol.
- (2) Fiecare parte ia în considerare posibilitatea de a interzice vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun prin metode de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă.

*Articolul 12***Zone libere și tranzit internațional**

- (1) Fiecare parte pune în aplicare, în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru partea respectivă, controale eficiente pentru fabricarea tutunului și produselor din tutun și pentru tranzacțiile cu acestea în zonele libere, recurgând la toate măsurile pertinente prevăzute în prezentul protocol.
- (2) În plus, este interzis amestecul produselor din tutun cu alte tipuri de produse într-un singur container sau orice altă unitate de transport similară în momentul ieșirii din zonele libere.
- (3) Fiecare parte adoptă și aplică, în conformitate cu legislația națională, măsuri de control și verificare pentru tranzitul internațional sau transbordarea, pe teritoriul său, a produselor din tutun și echipamentelor de fabricație în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol, cu scopul de a preveni comerțul ilicit cu astfel de produse.

*Articolul 13***Vânzări scutite de taxe vamale**

- (1) Fiecare parte pune în aplicare măsuri eficiente pentru ca toate vânzările scutite de taxe vamale să intre sub incidența tuturor dispozițiilor relevante ale prezentului protocol, luând în considerare articolul 6 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.
- (2) În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, Reuniunea părților se asigură că la următoarea sa sesiune se vor derula cercetări bazate pe probe pentru a stabili amploarea comerțului ilicit cu produse din tutun în ceea ce privește vânzările scutite de taxe vamale. Pe baza acestor cercetări, Reuniunea părților are în vedere adoptarea măsurilor suplimentare adecvate.

PARTEA IV

INFRAȚIUNI*Articolul 14***Acte ilicite, inclusiv infrațiuni**

- (1) Fiecare parte adoptă, sub rezerva principiilor de bază ale legislației sale naționale, măsurile legislative și de altă natură necesare pentru a stabili caracterul ilicit în temeiul legislației sale naționale al tuturor actelor de mai jos:
- (a) fabricarea, vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație care contravin dispozițiilor prezentului protocol;

- (b) (i) fabricarea, vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație fără plata taxelor, impozitelor și altor impuneri aplicabile sau fără aplicarea timbrei fiscale, a marcajelor unice de identificare sau a oricăror alte marcaje sau etichete necesare;
- (ii) orice alte acte de contrabandă sau tentativă de contrabandă cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație care nu sunt reglementate de litera (b) punctul (i);
- (c) (i) orice altă formă de fabricare ilicită de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație sau ambalaje pentru tutun ce poartă timbre fiscale, marcaje unice de identificare sau orice alte marcaje necesare sau etichete necesare falsificate;
- (ii) vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun fabricat în mod ilicit, produse din tutun ilicite, produse cu timbre fiscale și/sau alte marcaje sau etichete necesare falsificate sau echipamente de fabricație ilicite;
- (d) amestecarea produselor din tutun cu alte tipuri de produse de-a lungul lanțului de aprovizionare, cu scopul de a ascunde sau masca produsele din tutun;
- (e) amestecarea produselor din tutun cu alte tipuri de produse, cu încălcarea articolului 12 alineatul (2) din prezentul protocol;
- (f) utilizarea metodelor de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă pentru comercializarea produselor din tutun cu încălcarea prezentului protocol;
- (g) obținerea de către titularul unei autorizații, în conformitate cu articolul 6, de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație de la o persoană care ar trebui să dețină o autorizație în conformitate cu articolul 6, însă care nu deține o astfel de autorizație;
- (h) obstrucționarea unui funcționar public sau a unui funcționar autorizat în îndeplinirea sarcinilor sale legate de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;
- (i) (i) orice declarație materială falsă, înșelătoare sau incompletă sau neprezentarea informațiilor solicitate de un funcționar public sau funcționar autorizat în îndeplinirea sarcinilor sale legate de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, atunci când acest lucru nu contravine dreptului de a nu se autoincrimina;
- (ii) declarații false făcute în formulare oficiale în legătură cu descrierea, cantitatea sau valoarea tutunului, produselor din tutun sau echipamentelor de fabricație sau cu orice altă informație prevăzută în protocol cu scopul:
- (a) de a se sustrage de la plata taxelor, impozitelor și altor impuneri aplicabile; sau
- (b) de a aduce atingere oricăror măsuri de control pentru prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;
- (iii) refuzul de a constitui sau păstra evidențele reglementate de prezentul protocol sau păstrarea unor evidențe false; și
- (j) spălarea veniturilor obținute din acte ilicite care constituie infracțiuni determinate în conformitate cu alineatul (2).

(2) Sub rezerva principiilor de bază din legislația sa națională, fiecare parte determină care dintre actele ilicite prevăzute la alineatul (1) sau orice alte acte legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație care contravin dispozițiilor prezentului protocol constituie infracțiuni și adoptă măsurile legislative și de altă natură care ar putea fi necesare pentru a valida acest proces.

(3) Fiecare parte notifică secretariatul prezentului protocol cu privire la actele ilicite prevăzute la alineatele (1) și (2) care constituie infracțiuni, determinate în conformitate cu alineatul (2) și furnizează secretariatului copii sau o descriere a actelor juridice care asigură punerea în aplicare a alineatului (2), precum și a oricăror modificări ulterioare ale acestor acte juridice.

(4) Pentru a consolida cooperarea internațională privind combaterea infracțiunilor legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație, părțile sunt încurajate să își revizuiască legislația națională referitoare la spălarea banilor, asistența judiciară reciprocă și extrădarea, având în vedere convențiile internaționale relevante la care sunt părți, pentru a se asigura că acestea contribuie în mod eficace la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului protocol.

Articolul 15

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare parte adoptă, în conformitate cu principiile sale juridice, măsurile necesare pentru a stabili răspunderea persoanelor juridice care săvârșesc acte ilicite, inclusiv cele care constituie infracțiuni, determinate în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol.

(2) Sub rezerva principiilor juridice ale fiecărei părți, răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.

(3) Această răspundere nu aduce atingere răspunderii persoanelor fizice care sunt implicate în actul ilicit respectiv sau au săvârșit infracțiuni, determinate în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative naționale și cu articolul 14 din prezentul protocol.

Articolul 16

Urmărirea penală și sancțiuni

(1) Fiecare parte adoptă, în conformitate cu legislația națională, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice și juridice cărora le revine răspunderea pentru acte ilicite, inclusiv infracțiuni, determinate în conformitate cu articolul 14, li se aplică sancțiuni eficace, proporționate și disuasive, de natură penală sau contravențională, inclusiv sancțiuni pecuniare.

(2) Fiecare parte depune toate eforturile pentru a se asigura că orice competență juridică discreționară acordată în baza legislației sale naționale în legătură cu urmărirea penală a persoanelor pentru acte ilicite, inclusiv infracțiuni, determinate în conformitate cu articolul 14, este exercitată astfel încât să sporească la maximum eficiența măsurilor de asigurare a aplicării legii în legătură cu astfel de acte ilicite, inclusiv infracțiuni, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a descuraja săvârșirea acestora.

(3) Nicio dispoziție a prezentului protocol nu aduce atingere principiului conform căruia descrierea actelor ilicite, inclusiv a infracțiunilor, determinate în conformitate cu prezentul protocol, precum și a mijloacelor juridice de apărare aplicabile sau a altor principii juridice care reglementează legalitatea conduitei este rezervată legislației naționale a unei părți, iar astfel de acte ilicite, inclusiv infracțiuni, fac obiectul urmării penale și sancționate conform dreptului respectiv.

Articolul 17

Plăți efectuate în urma sechestrării

În conformitate cu legislația națională, părțile ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a adopta măsurile legislative și de altă natură necesare pentru a permite autorităților competente să perceapă fabricantului, producătorului, distribuitorului, importatorului sau exportatorului de tutun, produse din tutun și/sau echipamente de fabricație sechestrate o sumă proporțională cu taxele și impozitele pierdute.

*Articolul 18***Eliminare sau distrugere**

Tutunul, produsele din tutun și echipamentele de fabricație confiscate se distrug în totalitate, folosind, în măsura în care este posibil, metode ecologice sau se elimină în conformitate cu legislația națională.

*Articolul 19***Tehnici speciale de investigare**

(1) În cazul în care principiile fundamentale ale sistemului juridic intern permit acest lucru, fiecare parte adoptă, în limita posibilităților sale și în condițiile prevăzute de legislația sa națională, măsurile necesare pentru a permite utilizarea adecvată a livrărilor supravegheate, iar în cazul în care consideră corespunzător, utilizarea altor tehnici speciale de investigare, cum ar fi supravegherea electronică sau alte forme de supraveghere și operațiuni sub acoperire, efectuate de către autoritățile competente ale acesteia pe teritoriul său cu scopul de a combate în mod eficace comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație.

(2) În scopul investigării infracțiunilor determinate în conformitate cu articolul 14, părțile sunt încurajate să încheie, în cazul în care este necesar, acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale adecvate pentru utilizarea tehnicilor menționate la alineatul (1) în contextul cooperării la nivel internațional.

(3) În lipsa unui acord sau înțelegeri dintre cele prevăzute la alineatul (2), deciziile de a utiliza aceste tehnici speciale de investigare la nivel internațional se adoptă de la caz la caz și, dacă este necesar, pot să ia în considerare măsuri și înțelegeri financiare cu privire la exercitarea competenței de către părțile în cauză.

(4) Părțile recunosc importanța și necesitatea cooperării și asistenței internaționale în acest domeniu și cooperează între ele și cu organizațiile internaționale pentru dezvoltarea capacității de îndeplinire a obiectivelor prevăzute la prezentul articol.

PARTEA V

COOPERARE INTERNAȚIONALĂ*Articolul 20***Schimb de informații generale**

(1) În scopul îndeplinirii obiectivelor prezentului protocol, părțile raportează, în cadrul instrumentului de notificare al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, informațiile relevante, sub rezerva legislației naționale și, după caz, printre altele, informații privind aspecte precum:

- (a) detalii în formă consolidată privind sechestrările de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, cantitatea, valoarea produselor sechestrate, descrieri ale produselor, datele și locurile de fabricare; suma care a făcut obiectul evaziunii fiscale;
- (b) importul, exportul, tranzitul, vânzările cu plata taxelor și cele scutite de taxe vamale și cantitatea sau valoarea producției de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;
- (c) tendințele, metodele de disimulare și modalitățile de operare folosite în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație; și
- (d) orice alte informații relevante, astfel cum s-a convenit de către părți.

(2) Părțile cooperează între ele și cu organizațiile internaționale competente pentru a-și consolida capacitatea de a colecta și partaja informații.

(3) Părțile consideră că informațiile respective sunt confidențiale și destinate exclusiv utilizării de către părți, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către partea care le transmite.

Articolul 21

Schimb de informații în scopul asigurării aplicării legii

(1) Sub rezerva legislației naționale sau, după caz, a tratatelor internaționale aplicabile, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți care justifică în mod corespunzător necesitatea acestor informații în scopul depistării sau investigării comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, părțile partajează următoarele informații:

- (a) evidențe privind acordarea autorizațiilor către persoanele fizice și juridice în cauză;
- (b) informații pentru identificarea, monitorizarea și urmărirea penală a persoanelor fizice sau juridice implicate în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;
- (c) evidențe ale investigațiilor și urmăririlor penale;
- (d) evidențe ale plăților pentru importul, exportul sau vânzările scutite de taxe vamale de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație; și
- (e) detalii privind sechestrările de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație (inclusiv date de referință privind cazul, dacă este necesar, cantitatea, valoarea produselor sechestrate, descrierea produsului, entitățile implicate, data și locul de fabricare) și modul de operare (inclusiv mijloacele de transport, metodele de disimulare, stabilirea rutelor și depistare).

(2) Informațiile primite de la părți în temeiul prezentului articol se utilizează exclusiv pentru îndeplinirea obiectivelor prezentului protocol. Părțile pot să specifice că astfel de informații nu pot fi transmise fără acordul părții care le-a furnizat.

Articolul 22

Schimbul de informații: confidențialitatea și protecția informațiilor

(1) Fiecare parte desemnează autoritățile naționale competente cărora le sunt adresate datele menționate la articolele 20, 21 și 24 și notifică părțile în legătură cu această desemnare prin secretariatul convenției.

(2) Schimbul de informații în temeiul prezentului protocol intră sub incidența legislației naționale privind confidențialitatea și protecția vieții private. Părțile protejează, astfel cum au convenit de comun acord, orice informație confidențială care face obiectul schimbului.

Articolul 23

Asistență și cooperare: formare, asistență tehnică și cooperare în domeniile științific, tehnic și tehnologic

(1) Părțile cooperează între ele și/sau prin intermediul organizațiilor internaționale și regionale competente pentru asigurarea de formare, asistență tehnică și pentru cooperarea în domeniile științific, tehnic și tehnologic în vederea realizării obiectivelor prezentului protocol, astfel cum au convenit de comun acord. Această asistență poate include transferul de expertiză sau tehnologii adecvate în domenii precum colectarea informațiilor, asigurarea aplicării legii, localizare și urmărire, gestionarea informațiilor, protecția datelor cu caracter personal, interdicția, supravegherea electronică, analiza criminalistică, asistența judiciară reciprocă și extrădarea.

(2) Părțile pot, după caz, să încheie acorduri bilaterale, multilaterale sau orice alte acorduri sau înțelegeri pentru a promova formarea, asistența tehnică și cooperarea în domeniul științific, tehnic și tehnologic, ținând seama de nevoile părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție.

(3) Părțile cooperează, după caz, pentru a dezvolta și cerceta posibilitățile de identificare a originii geografice exacte a tutunului și produselor din tutun care fac obiectul sechestrării.

Articolul 24

Asistență și cooperare: investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor

(1) Părțile iau toate măsurile necesare în conformitate cu dreptul lor intern, pentru a consolida cooperarea prin acorduri multilaterale, regionale sau bilaterale în scopul prevenirii, depistării, investigării, urmării penale și sancționării persoanelor fizice sau juridice implicate în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație.

(2) Fiecare parte se asigură că autoritățile administrative, de reglementare, de asigurare a aplicării legii și alte autorități care combat comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație (inclusiv, în cazurile permise de legislația națională, autoritățile judiciare) cooperează și fac schimb de informații relevante la nivel național și internațional, în condițiile prevăzute de legislația națională.

Articolul 25

Protejarea suveranității

(1) Părțile își îndeplinesc obligațiile prevăzute în prezentul protocol în concordanță cu principiile egalității suverane și integrității teritoriale a statelor, precum și cu principiul neintervenției în afacerile interne ale altor state.

(2) Nicio dispoziție a prezentului protocol nu permite unei părți să exercite pe teritoriul unui alt stat competența și funcțiile care sunt rezervate exclusiv autorităților din celălalt stat, prin legislația sa națională.

Articolul 26

Competență

(1) Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor determinate în conformitate cu articolul 14 atunci când:

- (a) infracțiunea este săvârșită pe teritoriul părții în cauză; sau
- (b) infracțiunea este săvârșită la bordul unei nave care arborează pavilionul părții în cauză sau al unei aeronave care este înregistrată în conformitate cu legislația părții în cauză la data săvârșirii infracțiunii respective.

(2) Sub rezerva articolului 25, o parte poate, de asemenea, să își stabilească competența în legătură cu orice astfel de infracțiune atunci când:

- (a) infracțiunea este săvârșită împotriva părții în cauză;
- (b) infracțiunea este săvârșită de către un resortisant al părții în cauză sau de către un apatrid care își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
- (c) infracțiunea se numără printre infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14 și este săvârșită în afara teritoriului său în vederea săvârșirii, pe teritoriul său, a unei infracțiuni determinate în conformitate cu articolul 14.

(3) În sensul articolului 30, fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor determinate în conformitate cu articolul 14 atunci când autorul prezumat se află pe teritoriul său și aceasta nu îl extrădează exclusiv în baza motivului că este resortisant al său.

(4) Fiecare parte poate, de asemenea, să adopte măsurile necesare pentru a-și stabili competența în legătură cu infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14 atunci când autorul prezumat se află pe teritoriul său, iar partea respectivă nu îl extrădează.

(5) În cazul în care o parte care își exercită competența în temeiul alineatului (1) sau (2) a fost notificată sau a aflat în alt mod că una sau mai multe dintre celelalte părți desfășoară o investigație, o urmărire penală sau o procedură judiciară în legătură cu același act, autoritățile competente ale acestor părți se consultă, după caz, în vederea coordonării acțiunilor lor.

(6) Fără a aduce atingere normelor generale de drept internațional, prezentul protocol nu exclude exercitarea oricărei competențe penale determinate de către o parte în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 27

Cooperarea în domeniul asigurării aplicării legii

- (1) Fiecare parte adoptă, în conformitate cu sistemele sale juridice și administrative naționale, măsuri eficiente pentru:
- (a) consolidarea și, dacă este necesar, stabilirea unor canale de comunicare între autoritățile, agențiile și serviciile competente pentru a înlesni schimbul sigur și rapid de informații privind toate aspectele legate de infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14;
 - (b) asigurarea unei cooperări eficiente între autoritățile competente, agențiile, serviciile vamale, polițienești și alte autorități de asigurare a aplicării legii;
 - (c) cooperarea cu alte părți în desfășurarea anchetelor în cazuri specifice legate de infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14, în ceea ce privește:
 - (i) identitatea, locul și activitățile persoanelor suspectate de implicare în astfel de infracțiuni sau locul în care se găsesc alte persoane în cauză;
 - (ii) circulația veniturilor obținute din infracțiuni sau a bunurilor obținute în urma săvârșirii acestor infracțiuni; și
 - (iii) circulația bunurilor, echipamentelor sau altor instrumente utilizate sau destinate uzului în săvârșirea unor astfel de infracțiuni;
 - (d) oferirea, atunci când este cazul, a elementelor sau a cantităților de substanțe necesare în scopul analizei sau investigației;
 - (e) înlesnirea coordonării eficiente între autoritățile, agențiile și serviciile competente și promovarea schimbului de personal și experți, inclusiv detașarea de ofițeri de legătură, sub rezerva acordurilor sau înțelegerilor bilaterale încheiate între părțile în cauză;
 - (f) schimbul de informații relevante cu alte părți cu privire la mijloacele și metodele specifice utilizate de persoane fizice sau juridice pentru săvârșirea unor astfel de infracțiuni, inclusiv, după caz, informații privind rutele, mijloacele de transport și utilizarea de identități false, a unor documente modificate sau falsificate sau a altor mijloace de disimulare a activităților lor; și
 - (g) schimbul de informații relevante și coordonarea măsurilor administrative și de altă natură adoptate, după caz, în scopul identificării din timp a infracțiunilor determinate în conformitate cu articolul 14.

(2) În vederea punerii în aplicare a prezentului protocol, părțile au în vedere încheierea unor acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale privind cooperarea directă între agențiile lor de asigurare a aplicării legii și, în cazul în care astfel de acorduri sau înțelegeri există deja, modificarea acestora în consecință. În lipsa unor astfel de acorduri sau înțelegeri între părțile în cauză, părțile pot să aibă în vedere prezentul protocol ca bază a cooperării în materie de asigurare a aplicării legii în ceea ce privește infracțiunile reglementate prin acesta. Ori de câte ori este cazul, părțile trebuie să folosească pe deplin acordurile sau înțelegerile, inclusiv organizațiile internaționale sau regionale, în vederea intensificării cooperării între autoritățile lor de aplicare a legii.

(3) Părțile depun toate eforturile pentru a coopera, în limita mijloacelor de care dispun, pentru a face față comerțului ilicit transnațional de produse din tutun realizat prin tehnologii moderne.

Articolul 28

Asistența administrativă reciprocă

În conformitate cu sistemele lor juridice și administrative naționale, părțile își comunică reciproc, fie la cerere, fie din proprie inițiativă, informații care să asigure o aplicare adecvată a legislației vamale și din alte domenii relevante, în vederea prevenirii, depistării, investigării, urmăririi penale și combaterii comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație. Părțile consideră că informațiile respective sunt confidențiale și destinate unui uz restricționat, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către partea care le transmite. Aceste informații pot cuprinde:

- (a) tehnici vamale și alte tehnici noi de asigurare a aplicării legii cu eficacitate dovedită;
- (b) tendințe, mijloace sau metode noi folosite pentru realizarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație;
- (c) mărfuri despre care se știe că fac obiectul comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de producție, precum și detalii privind descrierea, ambalajul, transportul și depozitarea acestor mărfuri, precum și metodele utilizate în legătură cu aceste mărfuri;
- (d) persoanele fizice sau juridice despre care se știe că au săvârșit sau au participat la săvârșirea unei infracțiuni determinate în conformitate cu articolul 14; și
- (e) orice alte date care ar putea ajuta agențiile desemnate la evaluarea riscului pentru control și în alte scopuri de asigurare a aplicării legii.

Articolul 29

Asistența judiciară reciprocă

(1) Părțile își acordă asistență judiciară reciprocă în cea mai mare măsură posibilă în cadrul investigațiilor, urmăririlor penale și procedurilor judiciare întreprinse în legătură cu infracțiunile determinate în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol.

(2) Asistența judiciară reciprocă se acordă în cea mai mare măsură posibilă în conformitate cu legislația, tratatele, acordurile și înțelegerile relevante ale părții solicitate cu ocazia investigațiilor, urmăririlor penale și procedurilor judiciare întreprinse de partea solicitantă în legătură cu infracțiunile pentru care persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare, în temeiul articolului 15 din prezentul protocol.

(3) Asistența judiciară reciprocă acordată în conformitate cu prezentul articol poate fi solicitată în oricare dintre următoarele scopuri:

- (a) obținerea de probe sau declarații de la persoane;
- (b) comunicarea actelor judiciare;
- (c) efectuarea de percheziții și sechestrări, precum și de înghețări;

- (d) examinarea obiectelor și situurilor;
- (e) furnizarea de informații, elemente probatorii și evaluări ale experților;
- (f) furnizarea de documente originale sau copii legalizate ale documentelor și evidențelor relevante, inclusiv ale documentelor guvernamentale, bancare, financiare, comerciale sau ale întreprinderilor;
- (g) identificarea sau urmărirea veniturilor obținute din infracțiuni, bunurilor, instrumentelor sau altor lucruri în scop probatoriu;
- (h) înlesnirea înfățișării voluntare a persoanelor în partea solicitantă; și
- (i) orice alt tip de asistență care nu contravine legislației naționale a părții solicitate.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor ce decurg din oricare alt tratat, bilateral sau multilateral, care reglementează sau va reglementa, în întregime sau parțial, asistența judiciară reciprocă.

(5) Alineatele (6) – (24) se aplică, pe bază de reciprocitate, cererilor formulate în temeiul prezentului articol în cazul în care părțile în cauză nu au încheiat un tratat sau un acord interguvernamental de asistență judiciară reciprocă. În cazul în care părților le revin obligații printr-un astfel de tratat sau de acord interguvernamental, se aplică dispozițiile corespunzătoare ale tratatului sau acordului interguvernamental respectiv, exceptând cazul în care părțile convin să aplice în locul acestora alineatele (6) – (24). Părțile sunt încurajate cu tărie să aplice alineatele respective dacă acestea înlesnesc cooperarea.

(6) Părțile desemnează o autoritate centrală care are responsabilitatea și competența de a primi cererile de asistență judiciară reciprocă, fie în scopul executării, fie în scopul transmiterii acestora către autoritățile lor competente pentru executare. În cazul în care în una dintre părți există o regiune sau un teritoriu special cu sistem separat de asistență judiciară reciprocă, aceasta poate să desemneze o autoritate centrală distinctă care are aceeași funcție pentru regiunea sau teritoriul respectiv. Autoritățile centrale asigură executarea sau transmiterea rapidă și corectă a cererilor primite. În cazul în care autoritatea centrală transmite cererea către o autoritate competentă pentru executare, aceasta încurajează executarea rapidă și adecvată a cererii de către autoritatea competentă. Fiecare parte îl înștiințează pe președintele secretariatului convenției în momentul aderării la prezentul protocol sau al acceptării, aprobării, confirmării formale sau ratificării prezentului protocol cu privire la autoritatea centrală desemnată în acest scop. Transmiterea cererilor de asistență judiciară reciprocă și a oricărei comunicări în legătură cu acestea se efectuează între autoritățile centrale desemnate de către părți. Această cerință nu aduce atingere dreptului unei părți de a solicita ca astfel de cereri și comunicări să îi fie adresate pe cale diplomatică și, în cazuri urgente, dacă părțile convin astfel, prin intermediul organizațiilor internaționale competente, în măsura în care acest lucru este posibil.

(7) Cererile se formulează în scris sau, în cazul în care este posibil, prin orice mijloc care permite obținerea unei evidențe scrise, într-o limbă acceptabilă pentru partea solicitată și în condiții care permit părții să stabilească autenticitatea. Limba sau limbile acceptabile pentru fiecare parte sunt notificate președintelui secretariatului convenției în momentul aderării la prezentul protocol sau al acceptării, aprobării, confirmării formale sau ratificării acestuia. În cazuri urgente și dacă părțile au convenit astfel, cererile pot fi formulate verbal, însă trebuie confirmate în scris fără întârziere.

(8) Cererea de asistență judiciară reciprocă conține:

- (a) identitatea autorității care formulează cererea;
- (b) obiectul și natura investigației, urmării penale sau procedurii judiciare la care se referă cererea, precum și numele și atribuțiile autorității care efectuează o astfel de investigație, urmărire penală sau procedură judiciară;
- (c) un rezumat al faptelor relevante, exceptând cazul cererilor de comunicare a actelor judiciare;
- (d) o descriere a asistenței solicitate și detalii exprimate de partea solicitantă cu privire la modul în care dorește ca o anumită procedură să fie urmată;
- (e) dacă este posibil, identitatea, amplasarea și naționalitatea oricărei persoane în cauză;
- (f) scopul pentru care sunt solicitate probele, informațiile sau măsurile; și
- (g) dispozițiile din legislația națională relevante pentru infracțiune și pedeapsa aplicabilă.

(9) Partea solicitată poate să ceară informații suplimentare atunci când acest lucru se dovedește necesar pentru executarea cererii în conformitate cu legislația sa națională sau atunci când poate să înlesnească această executare a cererii.

(10) Se dă curs unei cereri în conformitate cu legislația națională a părții solicitate și în măsura în care aceasta nu contravine legislației naționale a părții solicitate și, dacă este posibil, în conformitate cu procedurile prevăzute în cerere.

(11) Partea solicitantă nu transmite și nu utilizează informațiile sau probele furnizate de partea solicitată pentru investigații, urmări penale sau proceduri judiciare altele decât cele declarate în cerere, fără acordul prealabil al părții solicitate. Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică partea solicitantă să divulge în procedurile sale informații sau probe dezincriminatorii pentru un acuzat. În acest din urmă caz, partea solicitantă notifică partea solicitată înainte de divulgare și, la cererea acesteia, se consultă cu partea solicitată. În cazul în care, într-o situație excepțională, notificarea prealabilă nu este posibilă, partea solicitantă informează fără întârziere partea solicitată cu privire la divulgare.

(12) Partea solicitantă poate cere părții solicitate să păstreze confidențialitatea cu privire la cerere și conținutul acesteia, mai puțin în măsura în care este necesar pentru a da curs acesteia. În cazul în care partea solicitată nu poate să respecte cerința de confidențialitate, aceasta informează imediat partea solicitantă.

(13) Ori de câte ori este posibil și în conformitate cu principiile fundamentale ale legislației naționale, atunci când o persoană se află pe teritoriul unei părți și trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, prima parte poate, la cererea celeilalte, să permită ca audierea să aibă loc prin videoconferință în cazul în care nu este posibil sau nu este de dorit ca persoana în cauză să se înfățișeze personal pe teritoriul părții solicitante. Părțile pot conveni ca audierea să fie derulată de către o autoritate judiciară a părții solicitante și ca la aceasta să participe o autoritate judiciară a părții solicitate.

(14) Acordarea asistenței judiciare reciproce poate fi respinsă:

- (a) în cazul în care cererea nu este formulată în conformitate cu prezentul articol;
- (b) în cazul în care partea solicitată consideră că executarea cererii poate să aducă atingere suveranității sau securității sale, ordinii sale publice ori altor interese esențiale;
- (c) în cazul în care autorităților părții solicitate li s-ar interzice prin legislația națională să ia măsurile solicitate în legătură cu orice infracțiune similară care a făcut obiectul investigației, urmării penale sau procedurilor juridice de competența sa;
- (d) în cazul în care cererea se referă la o infracțiune pentru care pedeapsa maximă în partea solicitată constă în mai puțin de doi ani de închisoare sau alte forme de privare de libertate sau, în cazul în care, în opinia părții solicitate, furnizarea asistenței ar impune asupra resurselor sale o sarcină disproporționată în raport cu gravitatea infracțiunii; sau
- (e) în cazul în care acceptarea cererii ar contraveni sistemului juridic al părții solicitate în ceea ce privește asistența judiciară reciprocă.

(15) Orice respingere a unei cereri de a acorda asistență judiciară reciprocă trebuie să fie motivată.

(16) O parte nu poate invoca secretul bancar drept motiv pentru a respinge acordarea asistenței judiciare reciproce prevăzute la prezentul articol.

(17) Părțile nu pot respinge o cerere de asistență judiciară reciprocă doar în baza motivului că infracțiunea este considerată a implica și aspecte fiscale.

(18) Părțile pot invoca lipsa dublei incriminări pentru a respinge acordarea asistenței judiciare reciproce în temeiul prezentului articol. Cu toate acestea, în cazul în care consideră corespunzător, partea solicitată poate să acorde asistență, în măsura pe care o consideră adecvată, indiferent dacă actul constituie sau nu o infracțiune în temeiul legislației naționale a părții solicitate.

(19) Partea solicitată execută cererea de asistență judiciară reciprocă de îndată ce este posibil și ține seama, în cea mai mare măsură posibilă, de toate termenele-limită propuse de partea solicitantă și motivate, de preferință în cerere. Partea solicitată răspunde la cererile rezonabile adresate de partea solicitantă în ceea ce privește progresul înregistrat în tratarea cererii. Partea solicitantă informează partea solicitată în cel mai scurt termen dacă asistența solicitată nu mai este necesară.

(20) Asistența judiciară reciprocă poate fi amânată de către partea solicitată pe motiv că aceasta interferează cu o investigație, o urmărire penală sau o procedură judiciară în curs de derulare.

(21) Înainte de a respinge o cerere în temeiul alineatului (14) sau de a amâna executarea acesteia în temeiul alineatului (20), partea solicitată se consultă cu partea solicitantă pentru a analiza posibilitatea de a acorda asistența sub rezerva termenilor și condițiilor pe care le consideră necesare. Dacă partea solicitantă acceptă asistența sub rezerva acestor condiții, partea solicitată respectă condițiile.

(22) Cheltuielile obișnuite aferente executării unei cereri sunt suportate de partea solicitată, cu excepția cazului în care se convine altfel de către părțile în cauză. În cazul în care sunt necesare cheltuieli semnificative sau extraordinare sau acestea vor fi necesare pentru îndeplinirea cererii, părțile se consultă pentru a stabili termenii și condițiile în baza cărora se va executa cererea, precum și modul în care vor fi suportate cheltuielile.

(23) În cazul unei cereri, partea solicitată:

- (a) furnizează părții solicitante copii ale evidențelor, documentelor sau informațiilor guvernamentale aflate în posesia sa care sunt disponibile publicului larg în temeiul legislației sale naționale; și
- (b) la latitudinea sa, poate să ofere părții solicitante, în întregime, parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră corespunzătoare, copii ale evidențelor, documentelor sau informațiilor guvernamentale aflate în posesia sa care nu sunt disponibile publicului larg în temeiul legislației sale naționale.

(24) Părțile iau în considerare, dacă este cazul, posibilitatea de a încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale care ar servi obiectivelor dispozițiilor prezentului articol, le-ar conferi acestora un efect practic sau le-ar consolida.

Articolul 30

Extrădare

(1) Prezentul articol se aplică infracțiunilor determinate în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol în cazul în care:

- (a) persoana care face obiectul cererii de extrădare se află pe teritoriul părții solicitate;
- (b) infracțiunea pentru care se solicită extrădarea este pasibilă de pedeapsă în temeiul legislației naționale atât a părții solicitante, cât și a părții solicitate; și
- (c) infracțiunea se pedepsește cu o perioadă maximă de închisoare sau cu alte forme de privare de libertate de cel puțin patru ani sau cu o pedeapsă mai severă sau cu o pedeapsă cu o durată mai scurtă în cazul în care părțile au convenit astfel în temeiul tratatelor bilaterale și multilaterale sau al altor acorduri internaționale.

(2) Fiecare dintre infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol se consideră a fi incluse ca infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare în orice tratat de extrădare în vigoare între părți. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni drept infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare în fiecare tratat de extrădare ce va fi încheiat între ele.

(3) Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la altă parte cu care nu a încheiat un tratat de extrădare, aceasta poate să considere prezentul protocol ca temei juridic al extrădării cu privire la orice infracțiune căreia i se aplică prezentul articol.

(4) Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc între ele infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol ca infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare.

(5) Extrădarea face obiectul condițiilor prevăzute de legislația națională al părții solicitate sau de tratatele de extrădare aplicabile, inclusiv, printre altele, condițiile privind cerința legată de pedeapsa minimă pentru extrădare și motivele pentru care partea solicitată poate să refuze extrădarea.

(6) Sub rezerva legislației naționale, părțile depun toate eforturile pentru a accelera procedurile de extrădare și a simplifica cerințele conexe în materie de probe în ceea ce privește orice infracțiuni cărora li se aplică prezentul articol.

(7) O parte pe teritoriul căreia se află autorul prezumat al infracțiunii, în cazul în care această parte nu extrădează respectiva persoană pentru o infracțiune căreia i se aplică prezentul articol doar din motiv că este resortisant al său, are obligația ca, la cererea părții care solicită extrădarea, să înainteze cazul fără întârziere nejustificată autorităților sale competente în vederea urmăririi penale. Aceste autorități emit o decizie și desfășoară procedura în același mod ca în cazul oricărei alte infracțiuni de natură similară în temeiul legislației naționale a părții respective. Părțile în cauză cooperează, în special cu privire la aspectele de procedură și legate de probă, pentru a asigura eficiența urmăririi penale.

(8) Atunci când o parte este autorizată în temeiul legislației sale naționale să extrădeze sau să predea în alt mod unul dintre resortisanții săi doar cu condiția ca această persoană să fie returnată părții respective pentru executarea pedepsei pronunțate în urma procesului sau procedurii care a stat la baza cererii de extrădare sau de predare, iar această parte și partea care solicită extrădarea persoanei sunt de acord cu această opțiune și alte condiții pe care le consideră corespunzătoare, această extrădare sau predare condiționată este suficientă pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (7).

(9) În cazul în care extrădarea solicitată pentru executarea unei sentințe este refuzată pe motiv că persoana care face obiectul cererii este resortisant al părții solicitate, aceasta din urmă are în vedere, în cazul în care dreptul său intern permite acest lucru și în conformitate cu dispozițiile acestuia, la cererea părții solicitante, executarea sentinței impuse în temeiul legislației naționale a părții solicitante sau a restului pedepsei respective.

(10) Oricărei persoane care face obiectul unei proceduri în legătură cu oricare dintre infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol i se garantează un tratament echitabil în toate etapele procedurii, inclusiv toate drepturile și garanțiile oferite de legislația națională a părții pe teritoriul căreia se află.

(11) Nicio dispoziție a prezentului protocol nu se interpretează ca impunând obligația de extrădare în cazul în care partea solicitată are motive întemeiate de a considera că cererea a fost formulată în scopul urmăririi penale sau al sancționării unei persoane din motive legate de sex, rasă, religie, naționalitate, origine etnică sau opinii politice sau că îndeplinirea cererii ar aduce atingere poziției persoanei în cauză pentru oricare dintre aceste motive.

(12) Părțile nu pot să refuze o cerere de extrădare doar în baza motivului că infracțiunea este considerată a implica și aspecte fiscale.

(13) Înainte de a refuza extrădarea, partea solicitată se consultă, dacă este cazul, cu partea solicitantă pentru a-i oferi toate ocaziile de a-și prezenta opiniile și de a furniza informații relevante pentru ceea ce susține.

(14) Părțile depun eforturi pentru a încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale și multilaterale cu scopul de a permite extrădarea sau de a spori eficacitatea acesteia. În cazul în care părților le revin obligații în temeiul unui tratat sau al unui acord interguvernamental existent, dispozițiile corespunzătoare ale tratatului sau ale acordului interguvernamental respectiv se aplică, exceptând cazul în care părțile convin să aplice în locul lor alineatele (1) – (13).

Articolul 31

Măsuri pentru asigurarea extrădării

(1) Sub rezerva legislației sale naționale și a tratatelor sale de extrădare, partea solicitată poate, în cazul în care apreciază că circumstanțele justifică acest lucru și au un caracter urgent, și la cererea părții solicitante, să rețină o persoană prezentă pe teritoriul său a cărei extrădare este solicitată sau să adopte alte măsuri corespunzătoare pentru asigurarea prezenței sale la procedura de extrădare.

(2) Măsurile luate în conformitate cu alineatul (1) sunt notificate după caz părții solicitante, în conformitate cu legislația națională și fără întârziere.

- (3) Orice persoană în privința căreia se iau măsurile prevăzute la alineatul (1) are dreptul:
- (a) să comunice fără întârziere cu cel mai apropiat reprezentant al statului al cărui resortisant este persoana respectivă sau, în cazul în care persoana respectivă este apatrid, cu cel mai apropiat reprezentat al statului pe teritoriul căruia această persoană are reședința obișnuită; și
 - (b) să primească vizita unui reprezentant al statului respectiv.

PARTEA VI

RAPORTARE

Articolul 32

Raportarea și schimbul de informații

- (1) Fiecare parte transmite Reuniunii părților, prin secretariatul convenției, rapoarte periodice privind punerea în aplicare a prezentului protocol.
- (2) Formatul și conținutul acestor rapoarte se stabilesc de către Reuniunea părților. Aceste rapoarte fac parte integrantă din instrumentul de raportare obișnuit al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului.
- (3) Conținutul rapoartelor periodice menționate la alineatul (1) se stabilește având în vedere, printre altele, următoarele:
- (a) informațiile cu privire la măsurile legislative, executive, administrative sau de altă natură adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului protocol;
 - (b) după caz, informațiile cu privire la dificultățile sau obstacolele întâmpinate în cadrul punerii în aplicare a prezentului protocol și cu privire la măsurile adoptate pentru depășirea acestor obstacole;
 - (c) după caz, informațiile privind ajutorul financiar și tehnic furnizat, primit sau solicitat pentru activități legate de eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun; și
 - (d) informațiile prevăzute la articolul 20.

În cazurile în care datele relevante se colectează deja în cadrul mecanismului de raportare al Conferinței părților, Reuniunea părților nu dublează aceste eforturi.

(4) În temeiul articolelor 33 și 36, Reuniunea părților are în vedere aplicarea unor mecanisme pentru a ajuta părțile care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, la cererea acestora, să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului articol.

(5) Raportarea informațiilor prevăzute la articolele respective intră sub incidența legislației naționale în ceea ce privește confidențialitatea și protejarea vieții private. Părțile protejează, astfel cum au convenit de comun acord, orice informație confidențială care face obiectul raportării sau al schimbului.

PARTEA VII

MECANISME INSTITUȚIONALE ȘI RESURSE FINANCIARE

Articolul 33

Reuniunea părților

(1) Se instituie o Reuniune a părților. Prima sesiune a Reuniunii părților este convocată de către secretariatul convenției imediat înainte sau imediat după următoarea sesiune ordinară a Conferinței părților de după intrarea în vigoare a prezentului protocol.

- (2) Ulterior, sesiunile ordinare ale Reuniunii părților sunt convocate de secretariatul convenției, imediat înainte sau imediat după sesiunile ordinare ale Conferinței părților.
- (3) Sesiunile extraordinare ale Reuniunii părților au loc în orice alt moment considerat necesar de către Reuniune sau la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la data la care secretariatul convenției a comunicat-o părților, cererea să fie susținută de cel puțin o treime din părți.
- (4) Regulamentul de procedură și normele financiare ale Conferinței părților la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului se aplică, mutatis mutandis, Reuniunii părților, cu excepția cazului în care Reuniunea părților decide altfel.
- (5) Reuniunea părților examinează în mod regulat aplicarea protocolului și adoptă deciziile necesare pentru promovarea aplicării eficiente a acestuia.
- (6) Reuniunea părților hotărăște cu privire la dimensiunea și mecanismul contribuțiilor voluntare evaluate ale părților la protocol în scopul aplicării prezentului protocol, precum și cu privire la alte posibile resurse pentru punerea în aplicare a acestuia.
- (7) La fiecare sesiune ordinară, Reuniunea părților adoptă prin consens bugetul și planul de lucru pentru perioada financiară până la următoarea sesiune ordinară, care trebuie să fie distincte de bugetul și planul de lucru al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

Articolul 34

Secretariatul

- (1) Secretariatul convenției este secretariatul prezentului protocol.
- (2) Secretariatului convenției, în calitate de secretariat al prezentului protocol, îi revin următoarele funcții:
 - (a) organizarea sesiunilor Reuniunii părților și ale oricăror organisme subsidiare, precum și ale grupurilor de lucru și altor organisme instituite de Reuniunea părților și furnizarea serviciilor necesare acestora;
 - (b) primirea, analizarea, transmiterea și furnizarea de feedback părților în cauză, dacă este necesar, și Reuniunii părților cu privire la rapoartele primite în temeiul prezentului protocol, precum și facilitarea schimbului de informații între părți;
 - (c) acordarea de sprijin părților, în special celor care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, la cerere, pentru compilarea, comunicarea și schimbul de informații, solicitate în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol, precum și acordarea de asistență pentru identificarea resurselor disponibile cu scopul de a înlăunși îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol;
 - (d) pregătirea de rapoarte privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului protocol sub îndrumarea Reuniunii părților și pentru a fi prezentate acesteia;
 - (e) asigurarea, sub îndrumarea Reuniunii părților, a coordonării necesare cu organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale competente și alte organisme;
 - (f) adoptarea, sub îndrumarea Reuniunii părților, a mecanismelor administrative sau contractuale necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale de secretariat al prezentului protocol;
 - (g) primirea și examinarea cererilor depuse de organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale care doresc să fie acreditate în calitate de observatori la Reuniunea părților, asigurându-se în același timp că acestea nu au legături cu industria tutunului, și prezentarea cererilor examinate la Reuniunea părților spre analiză; și
 - (h) îndeplinirea altor funcții de secretariat prevăzute de prezentul protocol, precum și a altor funcții stabilite de Reuniunea părților.

Articolul 35

Relațiile dintre Reuniunea părților și organizațiile interguvernamentale

Pentru a asigura cooperarea tehnică și financiară pentru atingerea obiectivului prezentului protocol, Reuniunile părților pot solicita cooperarea organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente, inclusiv a instituțiilor financiare și de dezvoltare.

Articolul 36

Resurse financiare

(1) Părțile recunosc rolul important pe care îl joacă resursele financiare în îndeplinirea obiectivului prezentului protocol, precum și importanța articolului 26 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului în vederea realizării obiectivelor convenției.

(2) Fiecare parte acordă sprijin financiar pentru activitățile sale naționale care vizează atingerea obiectivului prezentului protocol, în conformitate cu planurile, prioritățile și programele naționale.

(3) Părțile promovează, după caz, utilizarea canalelor bilaterale, regionale, subregionale și a altor canale multilaterale pentru a furniza fonduri destinate consolidării capacității părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului protocol.

(4) Fără a aduce atingere articolului 18, părțile sunt încurajate, sub rezerva legislațiilor și a politicilor lor naționale și după caz, să folosească veniturile care au fost confiscate pe motiv că au fost obținute din infracțiuni legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite în prezentul protocol.

(5) Părțile reprezentate în cadrul organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente și al instituțiilor financiare și de dezvoltare încurajează aceste entități să furnizeze asistență financiară părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, pentru a le sprijini în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol, fără limitarea drepturilor de participare în cadrul acestor organizații.

(6) Părțile convin că:

(a) pentru a ajuta părțile să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului protocol, toate resursele potențiale și existente relevante disponibile pentru activitățile legate de obiectivul prezentului protocol ar trebui să fie mobilizate și utilizate în beneficiul tuturor părților, în special al celor care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție; și

(b) secretariatul convenției oferă, la cerere, consiliere părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție cu privire la sursele de finanțare disponibile, pentru a înlesni îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol.

(7) Părțile pot solicita industriei tutunului să suporte orice costuri generate de îndeplinirea obligațiilor unei părți de atingere a obiectivelor prezentului protocol, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

(8) Părțile depun toate eforturile, în conformitate cu legislația națională, pentru a realiza autofinanțarea punerii în aplicare a protocolului, inclusiv prin perceperea de taxe și impozite și alte forme de taxe pentru produsele din tutun.

PARTEA VIII

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 37

Soluționarea litigiilor

Soluționarea litigiilor dintre părți legate de interpretarea sau aplicarea prezentului protocol este reglementată de articolul 27 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

PARTEA IX

EVOLUȚIA ULTERIOARĂ A PROTOCOLULUI

Articolul 38

Modificarea prezentului protocol

- (1) Orice parte poate propune modificarea prezentului protocol.
- (2) Modificările la prezentul protocol sunt examinate și adoptate de Reuniunea părților. Textul oricărei propuneri de modificare a prezentului protocol este comunicat părților de către secretariatul convenției, cu cel puțin șase luni înainte de sesiunea în cadrul căreia este propus spre adoptare. Secretariatul convenției comunică, de asemenea, modificările propuse semnatarilor prezentului protocol și, spre informare, depozitarului.
- (3) Părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la un acord prin consens asupra oricărei propuneri de modificare a prezentului protocol. În cazul în care toate eforturile de a ajunge la un consens eșuează și nu s-a ajuns la un acord, modificarea se adoptă în ultimă instanță cu o majoritate de trei pătrimi din voturile părților prezente și care votează la respectiva sesiune. În sensul prezentului articol, „părțile prezente și care votează” înseamnă părțile prezente care își exprimă un vot afirmativ sau negativ. Orice modificare adoptată este comunicată de către secretariatul convenției depozitarului, care o distribuie tuturor părților spre acceptare.
- (4) Instrumentele de acceptare a unei modificări se depun la depozitar. O modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare pentru părțile care au acceptat-o în a nouăzecea zi de la data primirii de către depozitar a instrumentelor de acceptare depuse de către cel puțin două treimi dintre părți.
- (5) Modificarea intră în vigoare pentru orice altă parte în a nouăzecea zi de la data la care respectiva parte depune la depozitar instrumentul său de acceptare a modificării respective.

Articolul 39

Adoptarea și modificarea anexelor la prezentul protocol

- (1) Orice parte poate propune o anexă la prezentul protocol și modificări la anexele la prezentul protocol.
- (2) Anexele se limitează la liste, formulare și orice alte elemente descriptive referitoare la chestiunile procedurale, științifice, tehnice sau administrative.
- (3) Anexele la prezentul protocol și modificările la acestea sunt propuse, adoptate și intră în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 38.

PARTEA X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 40

Rezerve

Nu se admite nicio rezervă la prezentul protocol.

*Articolul 41***Retragere**

- (1) În orice moment ulterior perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol pentru o parte, partea respectivă se poate retrage din protocol prin notificarea scrisă a depozitarului.
- (2) Orice astfel de retragere intră în vigoare la expirarea termenului de un an de la data primirii de către depozitar a notificării retragerii sau la orice altă dată ulterioară specificată în notificarea de retragere.
- (3) Orice parte care se retrage din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului se consideră, de asemenea, că s-a retras din prezentul protocol, cu începere de la data retragerii din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

*Articolul 42***Drept de vot**

- (1) Fiecare parte la prezentul protocol dispune de un vot, cu excepția cazului prevăzut la alineatul (2).
- (2) Organizațiile de integrare economică regională își exercită dreptul de vot în domeniile care intră în competența lor printr-un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la protocol. O astfel de organizație nu își exercită dreptul de vot în cazul în care oricare dintre statele sale membre exercită acest drept și viceversa.

*Articolul 43***Semnare**

Protocolul este deschis pentru a fi semnat de către toate părțile la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului la sediul Organizației Mondiale a Sănătății de la Geneva din 10 până în 11 ianuarie 2013 și, ulterior, la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, până la 9 ianuarie 2014.

*Articolul 44***Ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare**

- (1) Prezentul protocol este înaintat spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderarea statelor și pentru confirmarea formală sau aderarea organizațiilor de integrare economică regională care sunt părți la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului. Acesta este deschis aderării din ziua următoare datei de la care protocolul este închis pentru semnare. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare, de confirmare formală sau de aderare se depun la depozitar.
- (2) Orice organizație de integrare economică regională care devine parte fără ca vreunul dintre statele sale membre să fie parte, face obiectul tuturor obligațiilor prevăzute în prezentul protocol. În cazul în care unul sau mai multe state membre ale unei organizații sunt părți la prezentul protocol, organizația și statele sale membre stabilesc responsabilitățile ce le revin pentru îndeplinirea obligațiilor cuprinse în prezentul protocol. În astfel de cazuri, organizația și statele membre nu sunt abilitate să își exercite concomitent drepturile ce le revin în temeiul prezentului protocol.
- (3) Organizațiile de integrare economică regională își declară, în instrumentele de confirmare formală sau în instrumentele de aderare, sfera de competență cu privire la domeniile reglementate de prezentul protocol. Aceste organizații informează și depozitarul în legătură cu orice modificare importantă a sferei lor de competență. La rândul său, depozitarul informează părțile în acest sens.

*Articolul 45***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul protocol intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii la depozitar a celui de-al patruzecilea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare, de confirmare formală sau de aderare.
- (2) Pentru fiecare parte la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului care ratifică, acceptă, aprobă sau confirmă prezentul protocol în mod formal sau aderă la acesta după îndeplinirea condițiilor stabilite la alineatul (1) pentru intrarea în vigoare, prezentul protocol intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare, de aderare sau de confirmare formală.
- (3) În sensul prezentului articol, niciun instrument depus de o organizație de integrare economică regională nu este considerat ca adăugându-se celor depuse de statele membre ale organizației respective.

*Articolul 46***Depozitar**

Depozitarul prezentului protocol este Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

*Articolul 47***Texte autentice**

Originalul prezentului protocol, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt autentice în egală măsură, se depune la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

DECIZIA (UE) 2016/1751 A CONSILIULUI**din 20 septembrie 2016****privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (b) și alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Decizia (UE) 2016/242 a Consiliului ⁽²⁾, Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi a fost semnat la 12 februarie 2016, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (2) Textul Protocolului de modificare care reprezintă rezultatul acestor negocieri reflectă în mod corespunzător directivele de negociere emise de Consiliu, deoarece aliniază acordul la cele mai recente evoluții la nivel internațional privind schimbul automat de informații, și anume Standardul global pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare în materie fiscală elaborat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Uniunea, statele sale membre și Principatul Andorra au participat activ la lucrările Forumului mondial al OCDE pentru sprijinirea dezvoltării și punerii în aplicare a respectivului standard global. Textul acordului, modificat prin Protocolul de modificare, reprezintă temeiul juridic pentru punerea în aplicare a standardului global în relațiile dintre Uniunea Europeană și Principatul Andorra.
- (3) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (4) Protocolul de modificare ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie, se aprobă, în numele Uniunii Europene, Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi.

Textul Protocolului de modificare este atașat la prezenta decizie.

⁽¹⁾ Avizul din 9 martie 2016 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/242 a Consiliului din 12 februarie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (JO L 45, 20.2.2016, p. 10).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Articolul 2

(1) Președintele Consiliului transmite, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din Protocolul de modificare ⁽¹⁾.

(2) Comisia informează Principatul Andorra și statele membre cu privire la notificările transmise în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (d) din Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Andorra privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale, așa cum rezultă din Protocolul de modificare.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 20 septembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
I. KORČOK

⁽¹⁾ Secretariatul General al Consiliului va publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* data intrării în vigoare a Protocolului de modificare.

PROTOCOL DE MODIFICARE**a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi**

UNIUNEA EUROPEANĂ,

și

PRINCIPATUL ANDORRA, denumit în continuare „Andorra”,

ambele denumite în continuare „partea contractantă” sau, împreună, „părțile contractante”,

În vederea implementării standardului OCDE privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare, denumit în continuare „standardul global”, într-un cadru de cooperare între părțile contractante,

ÎNTRUCÂT părțile contractante au o relație strânsă și de durată în ceea ce privește asistența reciprocă în domeniul fiscal, în special în ceea ce privește aplicarea unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽¹⁾ și doresc să își îmbunătățească nivelul de respectare a obligațiilor fiscale internaționale consolidând și mai mult această relație,

ÎNTRUCÂT părțile contractante doresc să ajungă la un acord pentru a îmbunătăți respectarea obligațiilor fiscale internaționale pe baza schimbului automat reciproc de informații, sub rezerva unei anumite confidențialități și a anumitor măsuri de protecție, inclusiv a unor dispoziții care limitează utilizarea informațiilor care fac obiectul schimbului,

ÎNTRUCÂT articolul 12 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽²⁾, denumit în continuare „acordul”, în forma sa anterioară modificării prin prezentul Protocol de modificare, care prevede în prezent schimbul de informații la cerere limitat la comportamentele care constituie fraudă fiscală și alte asemenea activități, ar trebui să fie aliniat la standardul OCDE privind transparența și schimbul de informații în materie fiscală,

ÎNTRUCÂT părțile contractante vor aplica propriile legislații și practici în materie de protecție a datelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal schimbate în conformitate cu acordul, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, și se angajează să își notifice reciproc fără întârzieri nejustificate dacă vor exista modificări de fond ale acestor legislații și practici,

ÎNTRUCÂT Decizia 2010/625/UE a Comisiei din 19 octombrie 2010 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal în Andorra ⁽³⁾ a afirmat că, pentru toate activitățile care intră în domeniul de aplicare al directivei menționate, se consideră că Andorra asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal transferate din Uniunea Europeană,

ÎNTRUCÂT statele membre și Andorra vor introduce până la intrarea în vigoare a prezentului Protocol de modificare (i) garanții adecvate pentru a se asigura că informațiile primite în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, rămân confidențiale și sunt utilizate exclusiv în scopul și de persoanele sau autoritățile responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu punerea în aplicare, cu urmărirea penală sau cu soluționarea recursurilor legate de impozite sau cu supravegherea acestor activități, precum și pentru alte scopuri autorizate, și (ii) infrastructura necesară pentru un schimb efectiv (inclusiv procese bine stabilite pentru a garanta schimburi de informații rapide, exacte, sigure și confidențiale, comunicații fiabile și eficiente, precum și capacități de a rezolva prompt problemele și preocupările legate de schimburi și de a aplica dispozițiile articolului 4 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare),

⁽¹⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 38.

⁽²⁾ JO L 359, 4.12.2004, p. 33.

⁽³⁾ JO L 277, 21.10.2010, p. 27.

ÎNTRUCÂT Instituțiile Financiare Raportoare, Autoritățile competente care transmit și Autoritățile competente care recepționează, în calitatea lor de operatori de date, ar trebui să păstreze informațiile prelucrate în conformitate cu acordul, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară pentru atingerea obiectivelor acestuia. Având în vedere discrepanțele dintre legislațiile statelor membre și legislația Andorrei, durata maximă de păstrare ar trebui stabilită pentru fiecare parte contractantă în funcție de termenele de prescripție prevăzute de legislația fiscală internă a fiecărui operator de date,

ÎNTRUCÂT categoriile de Instituții Financiare Raportoare și categoriile de Conturi care fac obiectul raportării, reglementate prin acord astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, sunt concepute pentru a limita posibilitățile contribuabililor de evitare a raportării prin transferuri de active către Instituții Financiare sau prin investiții în produse financiare care nu intră în domeniul de aplicare al acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare. Cu toate acestea, anumite Instituții Financiare și conturi care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare. În general, nu ar trebui să fie incluse praguri, deoarece acestea ar putea fi eludate ușor prin divizarea conturilor între diferite Instituții Financiare. Informațiile financiare care trebuie să facă obiectul raportării și al schimbului ar trebui să se refere nu numai la totalitatea veniturilor relevante (dobânzi, dividende și tipuri similare de venituri), ci și la soldurile conturilor și la veniturile din vânzarea Activelor Financiare, scopul fiind acela de a aborda situațiile în care contribuabilul încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri sau active în cazul cărora s-a eludat impozitarea. Prin urmare, prelucrarea informațiilor în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, este necesară și proporțională în scopul de a permite administrațiilor fiscale din statele membre și Andorra să identifice în mod corect și fără echivoc contribuabilii vizați, să își administreze și să asigure punerea în aplicare a legislației lor fiscale în situații transfrontaliere, să evalueze probabilitatea comiterii de evaziuni fiscale și să evite investigații suplimentare inutile,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (denumit în continuare „acordul”) se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Acord între Uniunea Europeană și Principatul Andorra privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale”.

2. Articolele 1 – 19 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Definiții

- (1) În sensul prezentului acord:
 - (a) „Uniunea Europeană” înseamnă Uniunea, astfel cum a fost instituită prin Tratatul privind Uniunea Europeană, incluzând teritoriile în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în condițiile prevăzute de acest din urmă tratat.
 - (b) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene.
 - (c) „Andorra” înseamnă Principatul Andorra.
 - (d) „Autoritățile competente din Andorra” și „Autoritățile competente din statele membre” înseamnă autoritățile prevăzute în lista din anexa III, la litera (a) și, respectiv, la literele (b) – (ac). Anexa III face parte integrantă din prezentul acord. Lista Autorităților competente din anexa III poate fi modificată prin simpla notificare a celeilalte părți contractante de către Andorra, pentru autoritatea prevăzută la litera (a) din anexă, și de către Uniunea Europeană în ceea ce privește autoritățile menționate la literele (b) – (ac) din anexă.
 - (e) „Instituție Financiară dintr-un stat membru” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-un stat membru, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului statului membru respectiv, și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-un stat membru, în cazul în care sucursala respectivă se află în respectivul stat membru.
 - (f) „Instituție Financiară din Andorra” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă în Andorra, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Andorra, și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă în Andorra, în cazul în care sucursala respectivă se află în Andorra.

- (g) „Instituție Financiară Raportoare” înseamnă orice Instituție Financiară dintr-un stat membru sau din Andorra, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.
- (h) „Cont care face obiectul raportării” înseamnă un cont care face obiectul raportării într-un stat membru sau în Andorra, în funcție de context, cu condiția ca acesta să fi fost identificat ca atare în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, în vigoare în respectivul stat membru sau în Andorra.
- (i) „Cont care face obiectul raportării într-un stat membru” înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare din Andorra și deținut de una sau mai multe persoane dintr-un stat membru care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate Nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt persoane care fac obiectul raportării într-un stat membru.
- (j) „Cont care face obiectul raportării în Andorra” înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare dintr-un stat membru și deținut de una sau mai multe persoane din Andorra care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt persoane care fac obiectul raportării în Andorra.
- (k) „Persoană dintr-un stat membru” înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare din Andorra ca fiind rezidentă într-un stat membru în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a unui stat membru.
- (l) „Persoană din Andorra” înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare dintr-un stat membru ca fiind rezidentă în Andorra în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă în Andorra.

(2) Orice termen scris cu inițială majusculă care nu este definit altfel în prezentul acord va avea sensul atribuit la momentul respectiv, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal ⁽¹⁾ sau, după caz, cu legislația națională a statului membru care aplică prezentul acord, iar (ii) pentru Andorra, în temeiul legislației sale naționale, o astfel de semnificație fiind conformă cu sensul prevăzut în anexele I și II.

Orice termen care nu se definește altfel în prezentul acord sau în anexele I sau II, cu excepția cazului în care contextul impune o interpretare diferită sau în care Autoritatea competentă dintr-un stat membru și cea din Andorra sunt de acord asupra unei semnificații comune, astfel cum se prevede la articolul 7 (dacă legislația națională permite aceasta), are sensul atribuit la momentul respectiv de legislația jurisdicției în cauză care aplică prezentul acord, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal sau, dacă este cazul, cu legislația națională a statului membru în cauză, iar (ii) pentru Andorra, în conformitate cu dreptul său intern, orice semnificație în baza legislației fiscale aplicabile din jurisdicția în cauză (fie un stat membru, fie Andorra) prevalând asupra înțelesului dat termenului în temeiul altor acte legislative din jurisdicția respectivă.

Articolul 2

Schimbul automat de informații cu privire la Conturile care fac obiectul raportării

(1) În temeiul dispozițiilor prezentului articol și sub rezerva normelor aplicabile privind raportarea și obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, care constituie parte integrantă din prezentul acord, Autoritatea competentă din Andorra va schimba anual cu fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre și fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre va schimba anual cu Autoritatea competentă din Andorra, în mod automat, informațiile obținute în conformitate cu aceste norme și specificate la alineatul (2).

(2) Informațiile care urmează să facă obiectul schimbului sunt, în cazul unui stat membru, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării în Andorra, iar în cazul Andorrei, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării într-un stat membru:

- (a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute în anexele I și II, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
- (b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);

⁽¹⁾ JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

- (c) numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
- (d) soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;
- (e) în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
 - (ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;
- (f) în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
- (g) în cazul oricărui alt cont decât cele descrise la alineatul (2) litera (e) sau (f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a oricăror răscumpărări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

Articolul 3

Calendarul și modalitățile de efectuare a schimbului automat de informații

- (1) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, cuantumul și descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se pot stabili în conformitate cu principiile legislației fiscale din jurisdicția (fie a unui stat membru, fie a Andorrei) care face schimbul de informații.
- (2) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, informațiile care fac obiectul schimburilor identifică moneda în care este exprimată fiecare sumă relevantă.
- (3) În ceea ce privește articolul 2 alineatul (2), pot fi schimbate informații care fac referire la primul an, cu începere de la data intrării în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 și la toți anii următori, aceste informații putând fi transmise în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic la care se referă informațiile.
- (4) Autoritățile competente vor efectua în mod automat schimbul de informații menționate în articolul 2, conform unei scheme comune standardizate de raportare în format Extensible Markup Language.
- (5) Autoritățile competente vor conveni asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 4

Cooperarea în materie de conformitate și executare

Autoritatea competentă dintr-un stat membru va notifica Autorității competente din Andorra, iar Autoritatea competentă din Andorra va notifica Autorității competente dintr-un stat membru atunci când prima autoritate competentă (cea care notifică) are motive să creadă că o eroare ar fi putut să genereze o raportare incorectă sau incompletă de informații în conformitate cu dispozițiile articolului 2 sau în cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu respectă cerințele de raportare aplicabile și procedurile privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II. Autoritatea competentă notificată va lua toate măsurile necesare prevăzute de legislația internă pentru a remedia erorile sau cazul de nerespectare care fac obiectul notificării.

Articolul 5

Schimbul de informații la cerere

(1) În pofida dispozițiilor de la articolul 2 și din orice alt acord care prevede schimbul de informații la cerere între Andorra și oricare stat membru, Autoritatea competentă din Andorra și cea din oricare stat membru schimbă, la cerere, informațiile care sunt în mod previzibil relevante pentru punerea în aplicare a prezentului acord sau pentru administrarea sau aplicarea normelor din legislația națională referitoare la impozitele de orice tip și natură impuse în numele Andorrei și al statelor membre sau în numele subdiviziunilor lor politice sau al autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, nu este în contradicție cu un acord aplicabil privind evitarea dublei impuneri între Andorra și statul membru în cauză.

(2) Dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol și din articolul 6 nu trebuie nici într-un caz interpretate astfel încât să impună Andorrei sau unui stat membru obligația:

- (a) de a lua măsuri administrative care derogă de la legislația și de la practica administrativă a Andorrei sau, respectiv, a statului membru în cauză;
- (b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale din Andorra sau, respectiv, din statul membru respectiv;
- (c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau orice procedeu comercial, sau informații a căror comunicare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

(3) În cazul în care un stat membru sau Andorra solicită informații acționând în calitate de jurisdicție solicitantă în conformitate cu prezentul articol, Andorra sau statul membru, acționând ca jurisdicție căreia i se solicită informații, își utilizează mijloacele de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă aceste informații nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Obligația enunțată în teza anterioară este supusă limitărilor de la alineatul (2), dar în niciun caz aceste limitări nu se interpretează astfel încât să permită jurisdicției căreia i se solicită informații să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că respectivele informații nu prezintă interes pe plan intern.

(4) Dispozițiile alineatului (2) nu pot fi în niciun caz interpretate astfel încât să permită Andorrei sau unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(5) Autoritățile competente vor conveni asupra formularelor standard care vor fi utilizate, precum și asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 6

Confidențialitatea și protecția datelor

(1) Informațiile obținute de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) în temeiul prezentului acord sunt tratate ca fiind confidențiale și sunt protejate în același mod ca informațiile obținute în temeiul legislației naționale din jurisdicția respectivă și, în măsura în care este necesar pentru protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu măsurile de protecție specificate eventual de jurisdicția care furnizează informațiile necesare în temeiul legislației sale naționale.

(2) Informațiile prelucrate în conformitate cu prezentul acord se păstrează pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară atingerii obiectivelor prezentului acord și, în orice caz, în conformitate cu normele naționale referitoare la termenii de prescripție ale fiecărui operator de date.

(3) În orice caz, aceste informații se divulgă numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești, organismelor administrative sau de supraveghere) responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu punerea în aplicare, cu urmărirea penală sau cu soluționarea căilor de atac referitoare la impozite în jurisdicția respectivă (fie ea un stat membru sau Andorra) sau cu supravegherea acestor activități. Numai persoanele sau autoritățile menționate mai sus pot folosi informațiile, și numai în scopurile prevăzute în teza anterioară. În pofida dispozițiilor din prezentul alineat (1), acestea pot divulga aceste informații în cadrul audierilor publice în fața instanțelor sau în hotărârile judecătorești referitoare la astfel de impozite.

(4) În pofida dispozițiilor alineatelor precedente, informațiile primite de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) pot fi utilizate pentru alte scopuri în cazul în care aceste informații pot fi utilizate pentru respectivele scopuri în temeiul legislației jurisdicției furnizoare (fie ea Andorra sau, respectiv, un stat membru), iar Autoritatea competentă din jurisdicția respectivă autorizează o astfel de utilizare. Informațiile furnizate de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) unei alte jurisdicții (fie ea Andorra sau, respectiv, un stat membru) pot fi transmise de aceasta din urmă unei terțe jurisdicții (adică unui alt stat membru) sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă din prima jurisdicție, autoritate de la care provin informațiile.

Informațiile furnizate de un stat membru unui alt stat membru în temeiul legislației aplicabile de punere în aplicare a Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal pot fi transmise Andorra sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă a statului membru de la care provin informațiile.

(5) Fiecare Autoritate competentă dintr-un stat membru sau din Andorra va notifica de urgență celeilalte Autorități competente, și anume celei din Andorra sau din respectivul stat membru, orice încălcare a confidențialității, orice disfuncționalitate a garanțiilor, precum și toate sancțiunile și acțiunile de remediere impuse în consecință.

Articolul 7

Consultări și suspendarea acordului

(1) În cazul în care se ivesc dificultăți în punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord, oricare dintre Autoritățile competente din Andorra sau dintr-un stat membru poate solicita consultări între Autoritatea competentă din Andorra și una sau mai multe dintre Autoritățile competente ale statelor membre, pentru a stabili măsurile adecvate menite să garanteze respectarea prezentului acord. Aceste Autorități competente informează de îndată Comisia Europeană și Autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la rezultatele consultărilor lor. În ceea ce privește problemele de interpretare, Comisia Europeană poate participa la consultări, la cererea oricăreia dintre Autoritățile competente.

(2) În cazul în care consultarea se referă la o nerespectare semnificativă a dispozițiilor prezentului acord, iar procedura descrisă la alineatul (1) nu prevede o soluționare adecvată, Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Andorra poate suspenda schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului acord între Andorra și un anumit stat membru, notificând în scris acest lucru celeilalte Autorități competente implicate. Suspendarea va avea efect imediat. În sensul prezentului alineat, nerespectarea semnificativă include, dar nu se limitează la, nerespectarea dispozițiilor privind confidențialitatea și a celor privind protecția datelor din prezentul acord, neîndeplinirea de către Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Andorra a obligației de a furniza, în timp util, informații adecvate, astfel cum se prevede în prezentul acord, sau definirea statutului unor entități sau conturi drept Instituții Financiare Nonraportoare și Conturi excluse într-un mod care contravine obiectivelor prezentului acord.

Articolul 8

Modificări

(1) Părțile contractante se consultă reciproc de fiecare dată când la nivelul OCDE este adoptată o schimbare importantă referitoare la oricare dintre elementele standardului global sau – în cazul în care părțile contractante consideră necesar acest lucru – în scopul de a îmbunătăți funcționarea tehnică a prezentului acord sau de a evalua și a reflecta alte evoluții la nivel internațional. Consultările au loc în termen de o lună de la data primirii cererii de către oricare dintre părțile contractante sau cât mai curând posibil în cazurile urgente.

(2) Pe baza unui astfel de contact, părțile contractante se pot consulta reciproc pentru a analiza dacă sunt necesare modificări la prezentul acord.

(3) În sensul consultărilor prevăzute la alineatele (1) și (2), fiecare parte contractantă informează cealaltă parte contractantă cu privire la posibilele evoluții care ar putea afecta buna funcționare a prezentului acord. Aceasta include și eventualele acorduri relevante între una dintre părțile contractante și un stat terț.

(4) În urma consultărilor, prezentul acord poate fi modificat printr-un protocol sau printr-un nou acord între părțile contractante.

Articolul 9

Reziliere

Fiecare dintre părțile contractante poate rezilia prezentul acord prin trimiterea unui preaviz de reziliere în scris celeilalte părți contractante. Rezilierea devine efectivă în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de 12 luni de la data primirii preavizului de reziliere. În caz de reziliere, toate informațiile primite anterior în temeiul prezentului acord vor rămâne confidențiale și supuse dispozițiilor articolului 6 din prezentul acord.

Articolul 10

Sfera de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor statelor membre în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile stabilite de aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Andorrei.”

3. Anexele se înlocuiesc cu:

„ANEXA I

STANDARDUL COMUN PRIVIND RAPORTAREA ȘI OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ PENTRU INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE („STANDARDUL COMUN DE RAPORTARE”)

SECȚIUNEA I

CERINȚE GENERALE DE RAPORTARE

A. Sub rezerva dispozițiilor din subsecțiunile C-E, fiecare Instituție Financiară Raportoare trebuie să raporteze Autorității competente din jurisdicția sa (fie ea un stat membru sau Andorra) următoarele informații cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării al respectivelor Instituții Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Andorra), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile V, VI și VII, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau altă jurisdicție), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) ale Entității, precum și numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Andorra), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
2. numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
3. numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
4. soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;
5. în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (a) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

- (b) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;
6. în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
7. în cazul oricărui cont care nu este descris la punctul 5 sau 6 din subsecțiunea A, cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricăror rambursări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.
- B. Informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimată fiecare sumă.
- C. În pofida punctului 1 din subsecțiunea A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nașterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare și nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituții Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul legislației naționale sau al oricărui instrument juridic al Uniunii Europene (după caz). Cu toate acestea, o Instituție Financiară Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF și data nașterii în ceea ce privește Conturile preexistente până la sfârșitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.
- D. Fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant, de Andorra sau de o altă jurisdicție de rezidență.
- E. fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării locului nașterii, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare este obligată, în alt mod, să îl obțină și să îl raporteze în temeiul legislației naționale, iar acesta este disponibil în datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare.

SECȚIUNEA II

CERINȚE GENERALE PRIVIND OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

- A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.
- B. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil(ă) în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.
- C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit(ă) în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.
- D. Fiecare stat membru sau Andorra poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și de diligență fiscală impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.
- E. Fiecare stat membru sau Andorra poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să aplice procedurile de diligență fiscală pentru Conturile noi în cazul Conturilor preexistente, precum și procedurile de diligență fiscală pentru Conturile cu valoare mare în cazul Conturilor cu valoare mai mică. În cazul în care un stat membru sau Andorra permite utilizarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală aplicabile unui Cont nou pentru Conturile preexistente, celelalte norme aplicabile Conturilor preexistente se aplică în continuare.

SECȚIUNEA III

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică preexistente.

- A. Conturi care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Un Cont de persoană fizică preexistent, care este un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau un Contract cu rentă viageră nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiară Raportoare să nu aibă efectiv dreptul prin lege să vândă un astfel de Contract rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.
- B. Conturi cu valoare mai mică. În cazul Conturilor cu valoare mai mică se aplică procedurile prezentate în continuare.
1. Adresa de rezidență. În cazul în care Instituția Financiară Raportoare deține în registrele sale o adresă actuală de rezidență pentru Titularul de cont persoană fizică, bazată pe Documente Justificative, Instituția Financiară Raportoare poate considera Titularul de cont persoană fizică drept având rezidența fiscală în statul membru respectiv sau în Andorra sau într-o altă jurisdicție în care este situată adresa, pentru a stabili dacă respectivul Titular de cont persoană fizică este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Căutarea în registrul electronic. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu se bazează pe o adresă actuală de rezidență a Titularului de cont persoană fizică, pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prevăzut la punctul 1 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la toate indiciile prezentate în continuare și să aplice punctele 3 – 6 din subsecțiunea B:
 - (a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării;
 - (b) adresa de corespondență sau de rezidență actuală (inclusiv o casuță poștală) dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării;
 - (c) unul sau mai multe numere de telefon într-o Jurisdicție care face obiectul raportării și niciun număr de telefon în Andorra sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context;
 - (d) instrucțiunile permanente (altele decât cele privind un Cont de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării;
 - (e) o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o Jurisdicție care face obiectul raportării; sau
 - (f) o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în cazul în care Instituția Financiară Raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru Titularul de cont.
 3. În cazul în care nu se descoperă în urma căutării electronice niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu valoare mare.
 4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e) este descoperit în sistemul electronic de căutare, sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere Titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indice, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
 5. În cazul în care o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” este descoperită în urma căutării electronice și nu se identifică nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e) cu privire la Titularul de cont, Instituția Financiară Raportoare trebuie, în ordinea

cea mai adecvată circumstanțelor, să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma căutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Andorra, în funcție de context, drept cont nedocumentat.

6. În pofida găsirii unor indicii în temeiul punctului 2 din subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării în cazul în care:

(a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în Jurisdicția care face obiectul raportării, unul sau mai multe numere de telefon în respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (și niciun număr de telefon în Andorra sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decât Conturile de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; și

(ii) Documente justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

(b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în Jurisdicția care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; sau

(ii) Documente justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu valoare mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce privește Conturile cu valoare mare.

1. Căutarea în registrul electronic. În ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la oricare dintre indiciile descrise la punctul 2 din subsecțiunea B.

2. Căutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date accesibile pentru căutare electronică ale Instituției Financiare Raportoare includ câmpuri destinate tuturor informațiilor prevăzute la punctul 3 din subsecțiunea C și cuprind toate informațiile respective, nu este necesară căutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze și actualul dosar principal al clientului și, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului și obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor cinci ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B:

(a) cele mai recente Documente justificative colectate cu privire la contul respectiv;

(b) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;

(c) cea mai recentă documentație obținută de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;

(d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semnătură valabile; și

(e) orice instrucțiuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Excepție în măsura în care bazele de date conțin informații suficiente. O Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare în format electronic ale Instituției Financiare Raportoare includ:
 - (a) statutul Titularului de cont în ceea ce privește rezidența;
 - (b) adresa de rezidență și adresa de corespondență ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;
 - (c) numărul (numerele) de telefon al(e) Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare, dacă este cazul;
 - (d) în cazul Conturilor financiare altele decât Conturile de depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a Instituției Financiare Raportoare sau la o altă Instituție Financiară);
 - (e) dacă există în prezent o mențiune „post-restant” sau „în atenția” pentru Titularul de cont; și
 - (f) dacă există orice împuternicire sau delegare de semnătură pentru contul respectiv.
4. Consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete. În afară de căutarea în registrul electronic și de căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzute la punctele 1 și 2 din subsecțiunea C, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere drept Cont care face obiectul raportării orice Cont cu valoare mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții (inclusiv orice Conturi financiare agregate respectivului Cont cu valoare mare) în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții deține informații concrete conform cărora Titularul de cont este o Persoană care face obiectul raportării.
5. Efectele găsirii unor indicii.
 - (a) Dacă, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, iar contul nu este identificat ca fiind deținut de o Persoană care face obiectul raportării descrisă la punctul 4 din subsecțiunea C, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.
 - (b) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e), sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
 - (c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperită o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” și pentru Titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e), Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Andorra, în funcție de context, drept cont nedocumentat.
6. În cazul în care un Cont de persoană fizică preexistent nu este un Cont cu valoare mare la data de 31 decembrie 2015 care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, dar devine un Cont cu valoare mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu valoare mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C pentru un Cont cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la punctul 4 din subsecțiunea C, cu privire la același Cont cu valoare mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.
 8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu valoare mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în legătură cu fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indice, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.
 9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.
- D. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mare preexistente trebuie finalizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mai mică preexistente trebuie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.
- E. Orice Cont de persoană fizică preexistent, care a fost identificat drept Cont care face obiectul raportării în temeiul prezentei secțiuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportării în toți anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

SECȚIUNEA IV

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică noi.

- A. În ceea ce privește Conturile de persoană fizică noi, în momentul deschiderii contului, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- B. În cazul în care autocertificarea stabilește că Titularul de cont este rezident fiscal într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării și autocertificarea trebuie să includă, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (sub rezerva secțiunii I subsecțiunea D) și data nașterii acestuia.
- C. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de persoană fizică nou în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea inițială este incorectă sau nefiabilă, Instituția Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea inițială și trebuie să obțină o autocertificare valabilă care să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont.

SECȚIUNEA V

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate preexistente.

- A. Conturi de entitate care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de entitate preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de entitate preexistent cu un sold

agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare drept Cont care face obiectul raportării, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește cuantumul respectiv începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior.

- B. Conturi de entitate care fac obiectul examinării. Un Cont de entitate preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 și un Cont de entitate preexistent care nu depășește, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, cuantumul respectiv, dar cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește acest cuantum începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior, trebuie examinate în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.
- C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce privește Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF (Entități nefinanciare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.
- D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:
1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să examineze informațiile păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării includ fie un loc de înregistrare sau de constituire, fie o adresă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării.
 - (b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta obține o autocertificare din partea Titularului de cont, sau stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. La stabilirea acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea D punctul 2 literele (a) – (c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.
 - (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută în secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
 - (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
 - (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe:
 - (i) informații colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de entitate preexistent deținut de una sau mai multe ENF cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei; sau

- (ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul privind jurisdicția sau jurisdicțiile (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării și proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de entitate preexistente.

1. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, trebuie să fie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare.
2. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, dar depășește cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depășește acest cuantum.
3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de entitate preexistent în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.

SECȚIUNEA VI

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate noi.

A. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate noi, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are o rezidență fiscală, Instituția Financiară Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența Titularului de cont.
 - (b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în legătură cu respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.
2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea A punctul 2 literele (a) – (c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.
 - (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea

Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participată.

- (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SECȚIUNEA VII

NORME SPECIALE PRIVIND OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor privind obligația de diligență fiscală descrise mai sus:

- A. Recurgerea la autocertificări și Documente justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că autocertificarea sau Documentele justificative sunt incorecte sau nefiabile.
- B. Proceduri alternative pentru Conturile financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau ai unui Contract cu rentă viageră și pentru Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau pentru Contractele cu rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră care beneficiază de o indemnizație de deces nu este o Persoană care face obiectul raportării și poate considera un astfel de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării. O Instituție Financiară Raportoare are motive să știe că beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră este o Persoană care face obiectul raportării dacă informațiile colectate de către Instituția Financiară Raportoare și asociate respectivului beneficiar conțin indicii conform celor prevăzute la secțiunea III subsecțiunea B. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare deține informații concrete sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte procedurile de la secțiunea III subsecțiunea B.

Un stat membru sau Andorra au opțiunea să permită Instituțiilor Financiare Raportoare să considere un Cont Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raportării până la data la care suma respectivă trebuie plătită angajatului/deținătorului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup îndeplinește următoarele cerințe:

- (a) Contractul de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau Contractul cu rentă viageră de grup îi este emis unui angajator și asigură cel puțin 25 de angajați/deținători de certificate;
- (b) angajatul/deținătorii de certificate are/au dreptul să beneficieze de orice valoare înscrisă în contract în legătură cu participația sa/lor și să numească beneficiari pentru indemnizația plătită la decesul angajatului; și
- (c) suma agregată plătită oricărui angajat/deținător de certificat sau beneficiar nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei.

Termenul „Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup” înseamnă un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare care: (i) asigură persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări; și (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilită fără a lua în considerare caracteristicile individuale de sănătate, altele decât vârsta, genul și consumul de tabac, ale respectivului membru al grupului (sau ale categoriei de membri).

Termenul „Contract cu rentă viageră de grup” înseamnă un Contract cu rentă viageră în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat, ori al altei asociații sau grupări.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor și Conversia monetară.

1. Agregarea Conturilor de persoană fizică. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor financiare deținute de o persoană fizică, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a agrega toate Conturile Financiare administrate de Instituția Financiară Raportoare, sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor financiare deținute de o Entitate, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a lua în considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
3. Normă specială privind agregarea aplicabilă responsabililor pentru relații cu clienții. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană pentru a stabili dacă un Cont Financiar este un Cont cu valoare mare, o Instituție Financiară Raportoare are, de asemenea, obligația ca, în cazul oricăror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relații cu clienții știe sau are motive să știe că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciară) de către aceeași persoană, de a agrega toate respectivele conturi.
4. Sumele se citesc ca incluzând echivalentul lor în alte monede. Toate sumele în dolari sau sumele exprimate în monedele diferitelor state membre sau Andorrei se citesc ca incluzând sumele echivalente în alte monede, astfel cum sunt stabilite prin legislația națională.

SECȚIUNEA VIII

TERMENI DEFINIȚI

Următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

A. *Instituție Financiară Raportoare*

- 1 Termenul „Instituție Financiară Raportoare” înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau din Andorra, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.
2. Termenul „Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Jurisdicției participante și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, în cazul în care sucursala respectivă se află într-o Jurisdicție participantă.
3. Termenul „Instituție Financiară” înseamnă o Instituție de custodie, o Instituție depozitară, o Entitate de investiții sau o Companie de asigurări specificată.

4. Termenul „Instituție de custodie” înseamnă orice Entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil deținerii de Active Financiare și serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioadei contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat.
5. Termenul „Instituție depozitară” înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare.
6. Termenul „Entitate de investiții” înseamnă orice Entitate:
 - (a) care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni pentru sau în numele unui client:
 - (i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii și indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzacții la termen cu mărfuri;
 - (ii) administrarea individuală și colectivă a portofoliului; sau
 - (iii) care investește, administrează sau gestionează în alt mod Active Financiare sau bani în numele altor persoane; sau
 - (b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de către o altă Entitate care este o Instituție depozitară, o Instituție de custodie, o Companie de asigurări specificată sau o Entitate de investiții, astfel cum sunt prevăzute la subsecțiunea A punctul 6 litera (a).

O Entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile menționate la subsecțiunea A punctul 6 litera (a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare în sensul subsecțiunii A punctul 6 litera (b), în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat. Termenul „Entitate de investiții” nu include o Entitate care este o ENF activă, întrucât Entitatea respectivă îndeplinește oricare dintre criteriile prevăzute la subsecțiunea D punctul 9 literele (d) – (g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului „Instituție Financiară” din recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

7. Termenul „Activ Financiar” include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cota la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rată de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră. Termenul „Activ Financiar” nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.
8. Termenul „Companie de asigurări specificată” înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau la un Contract cu rentă viageră.

B. Instituție Financiară Nonraportoare

1. Termenul „Instituție Financiară Nonraportoare” înseamnă orice Instituție Financiară care este:
 - (a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfășurate de o Companie de asigurări specificată, de o Instituție de Custodie sau de o Instituție depozitară;

- (b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;
- (c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre Entitățile prevăzute la subsecțiunea B punctul 1 literele (a) și (b) și este definită în legislația națională ca Instituție Financiară Nonraportoare și, în ceea ce privește statele membre, este menționată la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicată Andorrei, iar în ceea ce privește Andorra, este comunicată Comisiei Europene, cu condiția ca statutul respectivei Entități de Instituție Financiară Nonraportoare să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord;
- (d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau
- (e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare și raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.
2. Termenul „Entitate guvernamentală” înseamnă guvernul unui stat membru, al Andorrei sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate), sau orice organism sau agenție deținut(ă) integral de un stat membru, Andorra sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o „Entitate guvernamentală”). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate și subdiviziuni politice ale unui stat membru, ale Andorrei sau ale unei alte jurisdicții.
- (a) O „parte integrantă” a unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă dintr-un stat membru, a Andorra sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale statului membru, ale Andorrei sau ale unei alte jurisdicții și nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal.
- (b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este formal separată de statul membru, de Andorra sau de altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:
- (i) Entitatea să fie deținută și controlată în totalitate de una sau mai multe Entități guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entități controlate;
- (ii) veniturile nete ale Entității să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entități guvernamentale și nicio parte a acestora să nu revină în beneficiul vreunei persoane private; și
- (iii) activele Entității să revină uneia sau mai multor Entități guvernamentale în momentul dizolvării acesteia.
- (c) Venitul nu revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii-țintă ai unui program guvernamental, iar activitățile din cadrul programului sunt desfășurate pentru publicul larg în interes general sau se referă la administrarea unei părți a guvernului. Cu toate acestea, în pofida dispozițiilor anterioare, se consideră că venitul revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care el este obținut din folosirea unei Entități guvernamentale pentru a desfășura o activitate comercială, cum ar fi o activitate bancară comercială, care furnizează servicii financiare persoanelor fizice.
3. Termenul „Organizație internațională” înseamnă orice organizație internațională ori agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta. Această categorie include orice organizație interguvernamentală (inclusiv o organizație supranațională): (i) care este alcătuită în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord fundamental similar cu statul membru, cu Andorra sau cu altă jurisdicție; și (iii) al cărei venit nu revine în beneficiul unor persoane private.
4. Termenul „Bancă centrală” înseamnă o instituție care este, prin lege sau prin hotărâre de guvern, autoritatea principală, în afară de guvernul propriu-zis al statului membru, al Andorrei sau al altei jurisdicții, care emite instrumente destinate să fie utilizate ca monedă. O astfel de instituție poate include un organism care este separat de guvernul statului membru, al Andorrei sau al celeilalte jurisdicții, fie că este deținut sau nu, în totalitate sau parțial, de către statul membru, Andorra sau altă jurisdicție.

5. Termenul „Fond de pensii cu participare largă” înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizații de invaliditate sau de deces, sau orice combinație a acestora, către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori, în schimbul unor servicii prestate, cu condiția ca fondul:
- (a) să nu aibă un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5 % din activele fondului;
 - (b) să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale; și
 - (c) să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele cerințe:
 - (i) să fie, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investiții sau impozitarea acestor venituri este amânată sau impozitată cu o cotă redusă, datorită statutului său de fond de pensii sau regim de pensii;
 - (ii) să primească cel puțin 50 % din contribuțiile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prevăzute la subsecțiunea B punctele 5 – 7 sau din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] din partea angajatorilor care le finanțează;
 - (iii) plățile sau retragerile din fond să fie permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu excepția plăților periodice către alte fonduri de pensii prevăzute la subsecțiunea B punctele 5 – 7 și a conturilor de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)], sau să se aplice sancțiuni în cazul efectuării de plăți sau de retrageri înainte de evenimentele determinate; sau
 - (iv) contribuțiile angajaților (altele decât anumite contribuții autorizate) la fond sunt limitate în funcție de venitul câștigat de angajat sau nu pot depăși, anual, 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicând normele stabilite la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.
6. Termenul „Fond de pensii cu participare restrânsă” înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu următoarele condiții:
- (a) fondul să aibă mai puțin de 50 de participanți;
 - (b) fondul să fie finanțat de unul sau mai mulți angajatori care nu sunt Entități de investiții sau ENF pasive;
 - (c) contribuțiile angajatului și ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] să fie limitate în funcție de venitul câștigat și, respectiv, de remunerarea angajaților;
 - (d) participanții care nu sunt rezidenți ai jurisdicției (fie ea un stat membru sau Andorra) în care este stabilit fondul să nu aibă dreptul la mai mult de 20 % din activele fondului; și
 - (e) fondul să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale.
7. Termenul „Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale” înseamnă un fond instituit de o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari sau participanți care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați), sau care nu sunt actuali sau foști angajați, dacă respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanți în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentală, Organizația internațională sau Banca centrală respective.
8. Termenul „Emitent de carduri de credit calificat” înseamnă o Instituție Financiară care îndeplinește următoarele cerințe:
- (a) Instituția Financiară este o Instituție Financiară doar pentru că este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plată care depășește soldul datorat cu privire la card și plata în exces nu este restituită imediat clientului; și

(b) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.

9. Termenul „Organism de plasament colectiv exceptat” înseamnă o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv, cu condiția ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv să fie deținute de către sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entități care nu sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu excepția unei ENF pasive cu Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării.

Simplul fapt că organismul de plasament colectiv a emis acțiuni fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze la punctul 9 din subsecțiunea B drept Organism de plasament colectiv exceptat, cu condiția ca:

- (a) organismul de plasament colectiv să nu fi emis și să nu emită niciun fel de acțiuni fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016;
- (b) organismul de plasament colectiv să retragă toate acțiunile respective în caz de răscumpărare;
- (c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de acțiuni atunci când respectivele acțiuni sunt prezentate pentru răscumpărare sau alte forme de plată; și
- (d) organismul de plasament colectiv să fi instituit politici și proceduri pentru a se asigura că astfel de acțiuni sunt răscumpărate sau imobilizate cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.

C. Cont financiar

1. Termenul „Cont financiar” înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară și include un Cont de depozit, un Cont de custodie și:
- (a) în cazul unei Entități de investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei aparținând Instituției financiare. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul „Cont financiar” nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entități care este o Entitate de investiții doar din motivul că aceasta: (i) prestează un serviciu de consiliere în investiții și acționează în numele, sau (ii) administrează portofolii ale unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse în numele clientului la o Instituție Financiară, alta decât respectiva Entitate;
 - (b) în cazul unei Instituții financiare care nu este prevăzută la subsecțiunea C punctul 1 litera (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Instituției financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea în conformitate cu secțiunea I; și
 - (c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare și orice Contract cu rentă viageră emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rentă viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă, care îi este emisă unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont exclus.

Termenul „Cont financiar” nu include niciun cont care este un Cont exclus.

2. Termenul „Cont de depozit” include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnațiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, de îndatorare sau printr-un alt instrument similar păstrat de o Instituție Financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul „Cont de custodie” înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.
4. Termenul „Participație în capitalurile proprii” înseamnă, în cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație în capitalurile proprii este considerată a fi deținută de către orice persoană asimilată unui constitutor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau al unei părți a acesteia, sau a oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării va fi considerată beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distribuție discreționară din fiducie.
5. Termenul „Contract de asigurare” înseamnă un contract (altul decât un Contract cu rentă viageră) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, răspundere civilă sau pagubă materială afectând o proprietate.
6. Termenul „Contract cu rentă viageră” înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract cu rentă viageră în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din jurisdicție (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care contractul a fost emis, și în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.
7. Termenul „Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare” înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de răscumpărare.
8. Termenul „Valoare de răscumpărare” înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezilierii contractului (calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță) și (ii) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul „Valoare de răscumpărare” nu include o sumă de plătit în temeiul unui Contract de asigurare:
 - (a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;
 - (b) drept de indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;
 - (c) drept de rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu componentă de investiții sau un Contract cu rentă viageră) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare, ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;
 - (d) drept de dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la subsecțiunea C punctul 8 litera (b); sau
 - (e) drept de restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un Contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.
9. Termenul „Cont preexistent” înseamnă:
 - (a) un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.
 - (b) un stat membru sau Andorra are posibilitatea de a extinde termenul „Cont preexistent” astfel încât să însemne și orice Cont financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont financiar, în cazul în care:
 - (i) Titularul de cont deține, de asemenea, la Instituția Financiară Raportoare sau la o Entitate afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) ca și Instituția Financiară Raportoare un Cont financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu subsecțiunea C punctul 9 litera (a);

- (ii) Instituția Financiară Raportoare și, după caz, Entitatea afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) ca și Instituția Financiară Raportoare tratează Conturile financiare menționate anterior, precum și orice alte Conturi financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi preexistente în temeiul literei (b), drept un singur Cont financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoașterea clientului prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea A, și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre Conturile financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;
- (iii) în ceea ce privește un Cont financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiară Raportoare este autorizată să respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul preexistent prevăzut la subsecțiunea C punctul 9 litera (a); și
- (iv) deschiderea Contului financiar nu implică obligația de a furniza informații despre client noi, suplimentare sau modificate de către Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul prezentului acord.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

10. Termenul „Cont nou” înseamnă un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare deschis la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau ulterior acesteia, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont preexistent în temeiul subsecțiunii C punctul 9 litera (b).
11. Termenul „Cont de persoană fizică preexistent” înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.
12. Termenul „Cont de persoană fizică nou” înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.
13. Termenul „Cont de entitate preexistent” înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe Entități.
14. Termenul „Cont cu valoare mai mică” înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care, la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, nu depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei.
15. Termenul „Cont cu valoare mare” înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior.
16. Termenul „Cont de entitate nou” înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe Entități.
17. Termenul „Cont exclus” înseamnă oricare dintre următoarele conturi:
 - (a) un cont de pensie care îndeplinește următoarele cerințe:
 - (i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);
 - (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea veniturii din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
 - (iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;

- (iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, invaliditate sau deces, sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; și
- (v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu maximum 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) subpunctul (v) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5 – 7 de la subsecțiunea B.

(b) un cont care îndeplinește cerințele următoare:

- (i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;
- (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea veniturii din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
- (iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație), sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; și
- (iv) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicându-se normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (b) subpunctul (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5 – 7 de la subsecțiunea B.

(c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să se încheie înainte ca persoana fizică asigurată să împlinească vârsta de 90 de ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

- (i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;
- (ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut, sau altfel) fără rezilierea contractului;
- (iii) suma (alta decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor (fie că au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; și

(iv) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros.

(d) un cont care este deținut exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

- (e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:
- (i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;
 - (ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:
 - contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un accont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, sau este finanțat cu un Activ financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;
 - contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;
 - activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active, vor fi plătite sau distribuite în alt mod în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;
 - contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ financiar; și
 - contul nu este asociat unui cont prevăzut la subsecțiunea C punctul 17 litera (f);
 - (iii) obligația unei Instituții financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;
 - (iv) obligația unei Instituții financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;
- (f) un Cont de depozit care îndeplinește următoarele cerințe:
- (i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitare de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este restituită imediat clientului; și
 - (ii) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.
- (g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 literele (a) – (f) și este definit în legislația națională drept Cont exclus și care, în ceea ce privește statele membre, este menționat la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicat Andorrei, iar în ceea ce privește Andorra, este comunicat Comisiei Europene, cu condiția ca statutul de Cont exclus al respectivului cont să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord.

D. *Cont care face obiectul raportării*

1. Termenul „Cont care face obiectul raportării” înseamnă un cont deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute la secțiunile II – VII.

2. Termenul „Persoană care face obiectul raportării” înseamnă o Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării, alta decât: (i) o companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii prevăzute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.
3. Termenul „Persoană dintr-o jurisdicție care face obiectul raportării” înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența într-o Jurisdicție care face obiectul raportării în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivă, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest sens, o Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.
4. Termenul „Jurisdicție care face obiectul raportării” înseamnă Andorra, în ceea ce privește un stat membru sau un stat membru, în ceea ce privește Andorra, în contextul obligației de a furniza informațiile menționate la secțiunea I.
5. Termenul „Jurisdicție participantă” cu privire la un stat membru sau Andorra înseamnă:
 - (a) orice stat membru, în ceea ce privește raportarea către Andorra, sau
 - (b) Andorra, în ceea ce privește raportarea către un stat membru, sau
 - (c) orice altă jurisdicție: (i) cu care statul membru în cauză sau Andorra, în funcție de context, are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de statul membru respectiv sau de Andorra și notificată Andorrei, respectiv Comisiei Europene,
 - (d) în ceea ce privește statele membre, orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea Europeană are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.
6. Termenul „Persoane care exercită controlul” înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (dacă este cazul), beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum și orice altă persoană fizică care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei, și, în cazul unei construcții juridice care nu este o fiducie, acest termen desemnează persoanele aflate în poziții echivalente sau similare. Termenul „Persoane care exercită controlul” trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară.
7. Termenul „ENF” înseamnă orice Entitate care nu este o Instituție Financiară.
8. Termenul „ENF pasivă” înseamnă orice: (i) ENF care nu este o ENF activă; sau (ii) o Entitate de investiții prevăzută la subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
9. Termenul „ENF activă” înseamnă orice ENF care îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:
 - (a) mai puțin de 50 % din venitul brut al ENF pentru anul calendaristic precedent sau pentru altă perioadă de raportare adecvată este un venit pasiv și mai puțin de 50 % din activele deținute de ENF în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce un venit pasiv;
 - (b) acțiunile ENF sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau ENF este o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată;
 - (c) ENF este o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională, o Bancă centrală sau o Entitate deținută în totalitate de una sau mai multe dintre entitățile sus-menționate;

- (d) toate activitățile ENF constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) a acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror tranzacții sau activități sunt diferite de activitățile unei Instituții financiare, sau în finanțarea și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii și de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;
- (e) ENF nu desfășoară încă și nu a desfășurat niciodată activități comerciale, dar investește capital în active cu intenția de a desfășura o activitate comercială, alta decât cea a unei Instituții financiare, cu condiția ca ENF să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENF;
- (f) ENF nu a fost o Instituție Financiară în ultimii cinci ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare, cu intenția de a-și continua sau de a-și relua operațiunile în alte domenii de activitate decât cele ale unei Instituții financiare;
- (g) activitățile ENF constau în principal în finanțare și operațiuni de acoperire a riscurilor cu, sau pentru Entități afiliate care nu sunt Instituții financiare, iar ENF nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entități care nu este o Entitate afiliată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele Entități afiliate să desfășoare în principal o activitate diferită de activitățile unei Instituții financiare; sau
- (h) ENF îndeplinește toate cerințele următoare:
- (i) este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; sau este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) și este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
 - (ii) este scutită de impozitul pe venit în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție);
 - (iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau de beneficii asupra activelor sau veniturilor sale;
 - (iv) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF nu permit ca vreun venit ori vreun activ al ENF să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entități non-caritabile în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENF, sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate, ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENF a cumpărat-o; și
 - (v) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF impun ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENF, toate activele sale să fie distribuite către o Entitate guvernamentală sau altă organizație non-profit, sau să revină guvernului jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul „Titular de cont” înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont financiar de către Instituția Financiară care gestionează contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont financiar în beneficiul sau în numele altei persoane în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerată drept deținătoare a contului în sensul prezentei anexe, ci cealaltă persoană este considerată drept titulară a contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze Valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarului contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la Valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de proprietar în contract și orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau a unui Contract cu rentă viageră, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerată ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul „Proceduri AML/KYC” (anti-money laundering — combaterea spălării banilor/know-your-client — cunoașterea clientelei) înseamnă procedurile privind obligația de diligență fiscală referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.
3. Termenul „Entitate” înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație.
4. O Entitate este o „Entitate afiliată” unei alte Entități dacă: oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte sau cele două Entități se află sub control comun. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 de procente din voturi și din valoarea unei Entități. Un stat membru sau Andorra poate opta să definească o Entitate drept „Entitate afiliată” unei alte Entități dacă: (a) oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte; (b) cele două Entități se află sub control comun; sau (c) cele două Entități sunt Entități de investiții prevăzute în subsecțiunea A punctul 6 litera (b), se află sub o conducere comună și respectiva conducere este cea care asigură îndeplinirea obligațiilor de diligență fiscală care revin unor astfel de Entități de investiții. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 % din voturi și din valoarea unei Entități.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezenta subsecțiune. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

5. Termenul „NIF” înseamnă număr de identificare fiscală (sau echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală).
6. Termenul „Documente justificative” include oricare dintre următoarele:
 - (a) un certificat de rezidență emis de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună) al jurisdicției (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care beneficiarul plății afirmă că este rezident;
 - (b) în ceea ce privește o persoană fizică, orice document de identitate valabil eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele persoanei și este utilizat, de regulă, în scopuri de identificare;
 - (c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele Entității și fie adresa sediului său principal în jurisdicția (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie jurisdicția (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită;
 - (d) orice situație financiară auditată, raport de credit efectuat de o parte terță, declarație a falimentului sau raport al unei autorități de reglementare a pieței titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de entitate preexistent, fiecare stat membru sau Andorra au opțiunea să autorizeze Instituția Financiară Raportoare să utilizeze ca Documente justificative orice clasificare care figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont, care a fost determinată pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrată de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu practicile sale obișnuite de activitate, în scopul aplicării Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât cele fiscale) și care a fost pusă în aplicare de Instituția Financiară Raportoare înainte de data utilizată pentru a clasifica Contul financiar drept un Cont preexistent, cu condiția ca respectiva Instituție Financiară Raportoare să nu fi aflat sau să nu aibă motive de a afla că respectiva clasificare este incorectă sau nefiabilă. Termenul „Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate” înseamnă un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitățile în funcție de tipul activității lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezenta subsecțiune. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

SECȚIUNEA IX

PUNEREA ÎN APLICARE EFECTIVĂ

Fiecare stat membru și Andorra trebuie să dispună de norme și proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare efectivă și respectarea procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală menționate anterior, inclusiv:

1. norme care să împiedice orice Instituții financiare, persoane sau intermediari să adopte practici destinate să eludeze procedurile privind raportarea și obligația de diligență fiscală;
2. norme care impun Instituțiilor Financiare Raportoare să păstreze evidența măsurilor întreprinse și toate dovezile pe care s-au bazat în desfășurarea procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală, precum și să dispună de măsuri adecvate pentru obținerea acestor evidențe;
3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de către Instituțiile Financiare Raportoare a procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală; proceduri administrative pentru a monitoriza o Instituție Financiară Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;
4. proceduri administrative pentru a se asigura că Entitățile și conturile definite în legislația națională drept Instituții Financiare Nonraportoare și, respectiv, Conturi excluse prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală; și
5. dispoziții eficiente de asigurare a respectării legii, pentru soluționarea cazurilor de neconformitate.

ANEXA II

NORME SUPLIMENTARE PRIVIND RAPORTAREA ȘI OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE**1. Modificarea circumstanțelor**

O „modificare a circumstanțelor” include orice modificare care are drept rezultat adăugarea de informații relevante privind statutul unei persoane sau care intră, în alt mod, în contradicție cu statutul persoanei respective. În plus, o modificare a circumstanțelor include orice modificare sau completare a informațiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adăugarea sau substituirea unui Titular de cont, ori altă modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informațiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prevăzute în anexa I secțiunea VII subsecțiunea C punctele 1 – 3), dacă o astfel de modificare sau completare a informațiilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidență prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctul 1 și intervine o modificare a circumstanțelor în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că Documentele justificative inițiale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie, până în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate, ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificări a circumstanțelor, oricare dintre acestea este mai recentă, să obțină o autocertificare și noi Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea și noi Documente justificative până la data respectivă, aceasta trebuie să aplice procedura de căutare în registrul electronic prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctele 2 – 6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de entitate noi

În ceea ce privește Conturile de entitate noi, pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercită controlul.

3. Rezidența unei Instituții financiare

O Instituție Financiară este „rezidentă” într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă în cazul în care aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante (și anume, Jurisdicția participantă poate impune raportarea de către Instituția Financiară). În general, în cazul în care o Instituție Financiară are rezidența fiscală într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă, aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante și, prin urmare, este

o Instituție Financiară a statului membru, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară (indiferent dacă aceasta este rezident fiscal într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă), fiducia este considerată a se afla sub jurisdicția unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante dacă unul sau mai mulți fiduciarți sunt rezidenți în respectivul stat membru, Andorra sau respectiva Jurisdicție participantă, cu excepția cazului în care fiducia raportează altei Jurisdicții participante (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă) toate informațiile care trebuie raportate în temeiul prezentului acord sau al altui acord de implementare a standardului global cu privire la Conturile care fac obiectul raportării administrate de fiducie, în virtutea faptului că fiducia are rezidența fiscală în acea Jurisdicție participantă. Cu toate acestea, în cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) nu are o rezidență fiscală (de exemplu, pentru că este considerată transparentă din punct de vedere fiscal sau pentru că se află într-o jurisdicție în care nu există impozit pe venit), se consideră că aceasta se află sub jurisdicția unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante și că este, prin urmare, o Instituție Financiară a statului membru, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante, în cazul în care:

- (a) este constituită în temeiul legislației statului membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante;
- (b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) în statul membru, în Andorra sau într-o altă Jurisdicție participantă; sau
- (c) face obiectul supravegherii financiare în statul membru, în Andorra sau într-o altă Jurisdicție participantă.

În cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) este rezidentă în două sau mai multe Jurisdicții participante (fie ele un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă), respectiva Instituție Financiară face obiectul cerințelor de raportare și de diligență fiscală ale Jurisdicției participante în care aceasta își menține Contul/Conturile financiar(e).

4. Cont administrat

În general, se poate considera că un cont este administrat de către o Instituție Financiară în următoarele situații:

- (a) în cazul unui Cont de custodie, de Instituția Financiară care deține custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Instituție Financiară care deține active în regim „street name” pentru un Titular de cont în respectiva instituție).
- (b) în cazul unui Cont de depozit, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la contul respectiv (cu excepția unui reprezentant al unei Instituții financiare, indiferent dacă acest reprezentant este sau nu o Instituție Financiară).
- (c) în cazul oricărui titlu de capital sau de creanță asupra unei Instituții financiare care constituie un Cont financiar, de către respectiva Instituție Financiară.
- (d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la respectivul contract.

5. Fiducii care sunt ENF pasive

O Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are o rezidență fiscală, în conformitate cu anexa I secțiunea VIII subsecțiunea D punctul 3, este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective. În acest sens, o persoană juridică sau o construcție juridică este considerată a fi „similară” cu o societate în nume colectiv și cu o societate privată cu răspundere limitată în cazul în care aceasta nu este tratată ca o unitate impozabilă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în temeiul legislației fiscale a acestei Jurisdicții care face obiectul raportării. Cu toate acestea, în scopul de a evita raportarea dublă (ținând cont de aria largă de acoperire a definiției termenului „Persoane care exercită controlul” în cazul fiduciarilor), o fiducie care este o ENF pasivă nu poate fi considerată o construcție juridică similară.

6. Adresa sediului principal al Entității

Una dintre cerințele prevăzute în anexa I secțiunea VIII subsecțiunea E punctul 6 litera (c) este că, în ceea ce privește o Entitate, documentația oficială include adresa sediului principal al Entității fie din statul membru, din Andorra sau din altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie din statul membru, din Andorra sau din altă jurisdicție

în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită. Adresa sediului principal al Entității este, în general, locul în care se află sediul conducerii efective. Adresa unei Instituții Financiare la care Entitatea administrează un cont, o casuță poștală sau o adresă utilizate exclusiv pentru corespondență nu este adresa sediului principal al Entității, cu excepția cazului în care respectiva adresă este singura adresă utilizată de către Entitate și figurează ca sediu social al Entității în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adresă furnizată purtând mențiunea „post-restant” nu este adresa sediului principal al Entității.

ANEXA III

LISTA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ALE PĂRȚILOR CONTRACTANTE

În sensul prezentului acord, „Autoritățile competente” sunt:

- (a) în Principatul Andorra: El Ministre encarregat de les Finances sau un reprezentant autorizat,
- (b) în Regatul Belgiei: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,
- (c) în Republica Bulgaria: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите sau un reprezentant autorizat,
- (d) în Republica Cehă: Ministr financí sau un reprezentant autorizat,
- (e) în Regatul Danemarcei: Skatteministeren sau un reprezentant autorizat,
- (f) în Republica Federală Germania: Der Bundesminister der Finanzen sau un reprezentant autorizat,
- (g) în Republica Estonia: Rahandusminister sau un reprezentant autorizat,
- (h) în Republica Elenă: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών sau un reprezentant autorizat,
- (i) în Regatul Spaniei: El Ministro de Economía y Hacienda sau un reprezentant autorizat,
- (j) în Republica Franceză: Le Ministre chargé du budget sau un reprezentant autorizat,
- (k) în Republica Croația: Ministar financija sau un reprezentant autorizat,
- (l) în Irlanda: The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat,
- (m) în Republica Italiană: Il Direttore Generale delle Finanze sau un reprezentant autorizat,
- (n) în Republica Cipru: Υπουργός Οικονομικών sau un reprezentant autorizat,
- (o) în Republica Letonia: Finanšu ministrs sau un reprezentant autorizat,
- (p) în Republica Lituania: Finansų ministras sau un reprezentant autorizat,
- (q) în Marele Ducat al Luxemburgului: Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,
- (r) în Ungaria: A pénzügyminiszter sau un reprezentant autorizat,
- (s) în Republica Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi sau un reprezentant autorizat,
- (t) în Regatul Țărilor de Jos: De Minister van Financiën sau un reprezentant autorizat,
- (u) în Republica Austria: Der Bundesminister für Finanzen sau un reprezentant autorizat,
- (v) în Republica Polonă: Minister Finansów sau un reprezentant autorizat,

- (w) în Republica Portugheză: O Ministro das Finanças sau un reprezentant autorizat,
- (x) în România: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau un reprezentant autorizat,
- (y) în Republica Slovenia: Minister za finance sau un reprezentant autorizat,
- (z) în Republica Slovacă: Minister financií sau un reprezentant autorizat,
- (aa) în Republica Finlanda: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet sau un reprezentant autorizat,
- (ab) în Regatul Suediei: Chefen för Finansdepartementet sau un reprezentant autorizat,
- (ac) în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și în teritoriile europene ale căror relații externe sunt responsabilitatea Regatului Unit: the Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat, precum și autoritatea competentă din Gibraltar, pe care Regatul Unit o va desemna în conformitate cu acordurile încheiate cu privire la autoritățile din Gibraltar în contextul instrumentelor UE și ale CE și al tratatelor aferente, notificate la 19 aprilie 2000 statelor membre și instituțiilor Uniunii Europene, o copie fiind transmisă Andorrei prin intermediul Secretarului General al Consiliului Uniunii Europene și care se aplică prezentului acord.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul Protocol de modificare trebuie ratificat sau aprobat de părțile contractante, în conformitate cu procedurile proprii. Părțile contractante își notifică reciproc încheierea acestor proceduri. Protocolul de modificare intră în vigoare în prima zi a lunii ianuarie care urmează notificării finale.
- (2) În ceea ce privește schimbul de informații la cerere, schimbul de informații prevăzut de prezentul Protocol de modificare se aplică cererilor depuse la sau după data intrării sale în vigoare, pentru informațiile care se referă la anii fiscali care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie din anul intrării în vigoare a prezentului Protocol de modificare. Articolul 12 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, continuă să se aplice, cu excepția cazului în care se aplică articolul 5 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare.
- (3) Drepturile persoanelor fizice în conformitate cu articolul 10 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, rămân neschimbate după intrarea în vigoare a prezentului Protocol de modificare.
- (4) Principatul Andorra stabilește un decont final până la sfârșitul perioadei de aplicabilitate a acordului în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, efectuează o plată finală către statele membre și raportează informațiile pe care le-a primit de la agenții plătitori stabiliți în Principatul Andorra, în conformitate cu articolul 9 din acord în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, în ceea ce privește ultimul an de aplicabilitate a acordului în forma anterioară modificării prin prezentul Protocol de modificare sau în ceea ce privește orice an anterior, dacă este cazul.

Articolul 3

Acordul este completat de un protocol cu următorul conținut:

„Protocol la Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Andorra privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale

Cu ocazia semnării prezentului Protocol de modificare între Uniunea Europeană și Principatul Andorra, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au convenit cu privire la următoarele dispoziții, care fac parte integrantă din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare:

1. Se înțelege că un schimb de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord va fi solicitat doar în momentul în care statul solicitant (fie el un stat membru sau Andorra) și-a epuizat toate sursele obișnuite de informații disponibile în cadrul procedurii fiscale interne.

2. Se înțelege că autoritatea competentă a statului solicitant (fie ea un stat membru sau Andorra) trebuie să furnizeze următoarele informații Autorității competente din statul căruia i se solicită informații (fie el Andorra, respectiv, un stat membru), atunci când formulează o cerere de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord:
- (i) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;
 - (ii) perioada de timp pentru care se solicită informațiile;
 - (iii) o declarație asupra informațiilor solicitate, care să includă natura și forma în care statul solicitant dorește să primească informațiile de la statul căruia i se solicită informații;
 - (iv) scopul fiscal urmărit;
 - (v) în măsura în care aceste informații sunt cunoscute, numele și adresa oricărei persoane despre care se crede că se află în posesia sau în controlul informațiilor solicitate.
3. Se înțelege că trimiterea la standardul „relevanței preconizate” are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord, în cea mai mare măsură posibilă și, în același timp, de a clarifica faptul că statele membre și Andorra nu au libertatea de a se angaja în căutarea de informații nespecifice (*fishing expeditions*) sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru situația fiscală a unui contribuabil dat. Deși punctul 2 conține cerințe procedurale importante, care sunt menite să asigure evitarea căutării de informații nespecifice, subpunctele (i) – (v) de la punctul 2 nu trebuie însă interpretate pentru a împiedica schimbul efectiv de informații. Standardul „relevanței preconizate” poate fi îndeplinit atât în cazurile care vizează un contribuabil (indiferent dacă e identificat după nume sau altfel), cât și în cazurile care vizează mai mulți contribuabili (indiferent dacă sunt identificați după nume sau altfel).
4. Se înțelege că prezentul acord nu include schimbul de informații în mod spontan.
5. Se înțelege că, în cazul unui schimb de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord, rămân aplicabile normele de procedură administrativă în ceea ce privește drepturile contribuabililor prevăzute în statul căruia i se solicită informații (fie el un stat membru sau Andorra). Se înțelege, de asemenea, că aceste dispoziții urmăresc să garanteze o procedură echitabilă pentru contribuabil și nu să împiedice sau să întârzie în mod nejustificat procesul schimbului de informații.”.

Articolul 4

Regimul lingvistic

Prezentul Protocol de modificare este întocmit în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și catalană, fiecare dintre aceste versiuni lingvistice fiind în aceeași măsură autentice.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențari au semnat prezentul acord.

Съставено в Брюксел на дванадесети февруари през две хиляди и шестнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el doce de febrero de dos mil dieciséis.
 V Bruselu dne dvanáctého února dva tisíce šestnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den tolvte februar to tusind og seksten.
 Geschehen zu Brüssel am zwölften Februar zweitausendsechzehn.
 Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta veebruarikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.
 Done at Brussels on the twelfth day of February in the year two thousand and sixteen.
 Fait à Bruxelles, le douze février deux mille seize.
 Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog veljače godine dvije tisuće šesnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì dodici febbraio duemilasedici.
 Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā februārī.
 Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų vasario dvyliktą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év február havának tizenkettedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Frar fis-sena elfejn u sittax.
 Gedaan te Brussel, twaalf februari tweeduizend zestien.
 Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lutego roku dwa tysiące szesnastego.
 Feito em Bruxelas, em doze de fevereiro de dois mil e dezasseis.
 Íntocmit la Bruxelles la doisprezece februarie două mii șaisprezece.
 V Bruseli dvanásteho februára dvetisícšestnásť.
 V Bruslju, dne dvanajstega februarja leta dva tisoč šestnajst.
 Tehty Brysselissä kahdententoista päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.
 Som skedde i Bryssel den tolfte februari år tjugohundrasexton.
 Fet a Brussel-les el dia dotze de febrer de l'any dos mil setze.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Εvropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Evropsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Per la Unió Europea

Pierre Giscard

За Княжество Андора
Por el Principado de Andorra
Za Andorrské knížectví
For Fyrstendømmet Andorra
Für das Fürstentum Andorra
Andorra Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο της Ανδόρας
For the Principality of Andorra
Pour la Principauté d'Andorre
Za Kneževinu Andoru
Per il Principato di Andorra
Andoras Firstistes vārdā –
Andoros Kunigaikštystės vardu
Az Andorrai Hercegség részéről
Ghall-Principat ta' Andorra
Voor het Vorstendom Andorra
W imieniu Księstwa Andory
Pelo Principado de Andorra
Pentru Principatul Andorra
Za Andorské kniežatstvo
Za Kneževino Andoro
Andorran ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Andorra
Pel Principat d'Andorra

DECLARAȚIILE PĂRȚILOR CONTRACTANTE**DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE
A PROTOCOLULUI DE MODIFICARE**

Părțile contractante declară că se așteaptă ca cerințele constituționale ale Andorrei și cerințele de drept ale Uniunii Europene privind încheierea acordurilor internaționale să fie îndeplinite în timp util pentru a permite intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în prima zi a lunii ianuarie 2017. Acestea vor lua toate măsurile necesare pentru a atinge acest obiectiv.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ACORD ȘI LA ANEXE

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului și a anexelor, că comentariile la Modelul de acord între Autoritățile competente și Standardul comun de raportare al OCDE ar trebui utilizate pentru ilustrarea sau interpretarea în vederea asigurării unei aplicări consecvente.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 5 privind schimbul de informații la cerere, că comentariul la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul ar trebui să constituie o sursă de interpretare.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA SECȚIUNEA III SUBSECȚIUNEA A DIN ANEXA I LA ACORD

Părțile contractante sunt de acord să examineze relevanța practică a secțiunii II subsecțiunea A din anexa I care prevede că Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare și Contractele cu rentă viageră nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiară Raportoare să nu aibă efectiv dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.

Conform unei interpretări comune a părților contractante, în conformitate cu secțiunea III subsecțiunea A din anexa I, legislația împiedică efectiv Instituția Financiară Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării doar în cazul în care legislația Uniunii Europene și legislația națională a statelor membre sau legislația Andorrei, aplicabile unei Instituții Financiare Raportoare rezidente într-o Jurisdicție participantă (fie ea un stat membru sau Andorra) nu numai că îi interzic efectiv prin lege acestei Instituții Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră într-o Jurisdicție care face obiectul raportării (fie ea Andorra, respectiv, un stat membru), dar respectivele norme îi interzic efectiv prin lege Instituției Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră și rezidenților acelei Jurisdicții care face obiectul raportării în orice alt fel de situație.

În acest context, fiecare stat membru va informa Comisia Europeană, care, la rândul său, va notifica Andorrei, în cazul în care Instituțiile Financiare Raportoare din Andorra nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților săi, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației aplicabile a Uniunii Europene și al legislației naționale a celui stat membru. În consecință, Andorra va notifica Comisiei Europene, care, la rândul său, va informa statele membre, în cazul în care Instituții Financiare Raportoare din unul sau mai multe state membre nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților Andorrei în temeiul legislației din Andorra. Aceste notificări vor fi făcute înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în ceea ce privește situația juridică prevăzută la data intrării în vigoare. În absența unei notificări în acest sens, se va considera că Instituțiile Financiare Raportoare au efectiv dreptul prin legislația aplicabilă în Jurisdicția care face obiectul raportării să vândă, în una sau mai multe situații, Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților din respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.

În plus, fiecare stat membru va informa Comisia Europeană, care, la rândul său, va notifica Andorrei, în cazul în care Instituțiile Financiare Raportoare din statul membru respectiv nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților Andorrei, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației aplicabile a Uniunii Europene și al legislației naționale a celui stat membru. În consecință, Andorra va notifica Comisiei Europene, care, la rândul său, va informa statele membre, în cazul în care Instituții Financiare Raportoare din Andorra nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților din unul sau mai multe state membre, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației din Andorra. Aceste notificări vor fi făcute înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în ceea ce privește situația juridică prevăzută la data intrării în vigoare. În absența unei notificări în acest sens, se va considera că Instituțiile Financiare Raportoare au efectiv dreptul prin legislația aplicabilă în Jurisdicția Instituției financiare să vândă, în una sau mai multe situații, Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților din Jurisdicția care face obiectul raportării.

În absența unei notificări din partea Jurisdicției Instituției Financiare Raportoare și din partea Jurisdicției care face obiectul raportării cu privire la Instituția Financiară Raportoare relevantă și la contract, secțiunea III subsecțiunea A din anexa I nu se aplică acelei Instituții Financiare Raportoare și contractului.

DECLARAȚIA ANDORREI CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Delegația Andorrei a informat Comisia Europeană că Andorra nu va face schimb de informații în legătură cu o cerere care are la bază date obținute în mod ilegal. Comisia Europeană a luat act de poziția delegației Andorrei.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1752 AL CONSILIULUI

din 30 septembrie 2016

privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/44 al Consiliului din 18 ianuarie 2016 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 204/2011 ⁽¹⁾, în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 18 ianuarie 2016, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) 2016/44.
- (2) La 31 martie 2016, Consiliul a adăugat trei persoane la lista persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive, astfel cum figurează în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/44. Informațiile referitoare la trei din persoanele respective și expunerea de motive ar trebui modificate.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/44 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa III la Regulamentul (UE) 2016/44 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 septembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ JOL 12, 19.1.2016, p. 1.

ANEXĂ

Rubricile aferente persoanelor enumerate mai jos, prevăzute în anexa III la Regulamentul (UE) 2016/44, se înlocuiesc cu următorul text:

„ANEXA III

LISTA PERSOANELOR FIZICE ȘI JURIDICE, A ENTITĂȚILOR SAU A ORGANISMELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 6 ALINEATUL (2)

A. Persoane

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
21.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	Data nașterii: 1 iunie 1942. Locul nașterii: Elgubba, Libia. Pașaport: D001001 (Libia), eliberat la 22 ianuarie 2015.	<p>Agila Saleh este președintele Camerei Reprezentanților din Libia de la 5 august 2014.</p> <p>La 17 decembrie 2015, Saleh și-a exprimat opoziția față de Acordul politic libian, semnat la 17 decembrie 2015.</p> <p>În calitate de președinte al Consiliului deputaților, Saleh a obstrucționat și a subminat tranziția politică din Libia, inclusiv refuzând de mai multe ori să organizeze votul cu privire la guvernul de uniune națională.</p> <p>La 23 august 2016, Saleh a adresat o scrisoare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite în care a criticat sprijinul ONU pentru guvernul de uniune națională, pe care l-a descris ca fiind impunerea «unui grup de persoane asupra poporului libian (...), cu încălcarea Constituției și a Cartei Organizației Națiunilor Unite». El a criticat adoptarea Rezoluției 2259 (2015) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care a aprobat acordul de la Skhirat, și a amenințat să aducă atât Organizația Națiunilor Unite, pe care o consideră responsabilă de sprijinirea «necondiționată și nejustificată» a unui Consiliu prezidențial incomplet, cât și Secretarul General al ONU, în fața Curții Penale Internaționale pentru încălcarea Cartei ONU, a Constituției libiene și a suveranității Libiei. Aceste declarații subminează sprijinul pentru mediere oferit de ONU și de Misiunea de sprijin a ONU în Libia (UNSMIL), astfel cum este exprimat în toate rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, în special în Rezoluția 2259(2015).</p> <p>La 6 septembrie 2016, Saleh a efectuat o vizită oficială în Niger împreună cu Abdullah al-Thani, «prim-ministru» al guvernului nerecunoscut de la Tobruk, deși Rezoluția 2259(2015) solicită încetarea sprijinului pentru și a contactelor oficiale cu instituții paralele care pretind că prezintă autoritatea legitimă, dar nu sunt părți la acord.</p>	1.4.2016.

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
22.	GHWELL, Khalifa alias AL GHWEIL, Khalifa AL-GHAWAIL, Khalifa	Data nașterii: 1 ianuarie 1956. Locul nașterii: Misrath, Libia. Naționalitate: libiană. Pașaport: A005465 (Libia), eliberat la 12 aprilie 2015, expiră la 11 aprilie 2017.	Khalifa Ghwell a fost așa-numitul «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia. La 7 iulie 2015, Khalifa Ghwell și-a manifestat sprijinul pentru Frontul Statornicia (Alsomood), o nouă forță militară formată din șapte brigăzi, care urmărește să împiedice formarea unui guvern de uniune la Tripoli, prin participarea la ceremonia de semnare pentru inaugurarea forței, alături de «președintele» Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain. Ca «prim-ministru» al Congresului Național General, Ghwell a jucat un rol central în obstrucționarea instituirii guvernului de uniune națională, instituit în temeiul Acordului politic libian. La 15 ianuarie 2016, în calitate sa de «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General de la Tripoli, Ghwell a dispus arestarea tuturor membrilor noii echipe de securitate, numiți de prim-ministrul desemnat al guvernului de uniune națională, care au venit la Tripoli. La 31 august 2016, acesta a ordonat «prim-ministrului» și «ministrului apărării» ai «guvernului salvării naționale» să se întoarcă la posturile lor după ce Camera Reprezentanților a respins guvernul de uniune națională.	1.4.2016.
23.	ABU SAHMAIN, Nuri alias BOSAMIN, Nori BO SAMIN, Nuri	Data nașterii: 16 mai 1956. Zouara/Zuwara, Libia.	Nuri Abu Sahmain a fost așa-numitul «președinte» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia. Ca «președinte» al Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain a avut o contribuție centrală la acțiunile de obstrucționare și de opoziție față de Acordul politic libian și instituirea guvernului de uniune națională. La 15 decembrie 2015, Sahmain a solicitat amânarea Acordului politic libian, programat să fie convenit în cadrul unei reuniuni la 17 decembrie. La 16 decembrie 2015, Sahmain a emis o declarație în care se afirmă că Congresul Național General nu permite niciunui dintre membrii săi să participe la reuniune sau să semneze Acordul politic libian. La 1 ianuarie 2016, Sahmain a respins Acordul politic libian în discuțiile cu reprezentantul special al ONU.	1.4.2016.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1753 AL COMISIEI**din 30 septembrie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 septembrie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	173,3
	ZZ	173,3
0707 00 05	TR	128,9
	ZZ	128,9
0709 93 10	TR	135,5
	ZZ	135,5
0805 50 10	AR	94,1
	CL	118,2
	TR	85,3
	UY	93,3
	ZA	103,0
	ZZ	98,8
0806 10 10	EG	264,7
	TR	124,2
	US	194,0
	ZZ	194,3
0808 10 80	AR	110,6
	BR	97,9
	CL	122,7
	NZ	133,6
	ZA	115,9
	ZZ	116,1
0808 30 90	CL	126,9
	TR	132,1
	ZA	155,4
	ZZ	138,1

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/1754 A CONSILIULUI

din 29 septembrie 2016

de modificare a Deciziei (UE) 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul a adoptat două decizii de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei. În temeiul Deciziei (UE) 2015/1523 a Consiliului ⁽²⁾, 40 000 de solicitanți de protecție internațională urmează să fie transferați din Italia și Grecia către celelalte state membre. În temeiul Deciziei (UE) 2015/1601 a Consiliului ⁽³⁾, 120 000 de solicitanți de protecție internațională urmează să fie transferați din Italia și Grecia către alte state membre.
- (2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601, din 26 septembrie 2016, 54 000 de solicitanți urmează să fie transferați din Italia și Grecia pe teritoriul altor state membre, cu excepția cazului în care, în temeiul articolului 4 alineatul (3) din decizia respectivă, până la acea dată Comisia prezintă o propunere de a-i repartiza într-un anumit stat membru beneficiar care se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de persoane.
- (3) În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601, Comisia ține în permanență sub supraveghere situația afluxurilor masive de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre. Comisia urmează să prezinte, după caz, propuneri de modificare a deciziei respective, pentru a ține seama de evoluția situației de pe teren și de impactul acesteia asupra mecanismului de transfer, precum și de evoluția presiunii exercitate asupra statelor membre, în special asupra statelor membre din prima linie.
- (4) Cu scopul de a pune capăt migrației ilegale din Turcia către UE, la 18 martie 2016 ⁽⁴⁾, UE și Turcia au convenit cu privire la o serie de acțiuni, inclusiv relocarea, pentru fiecare sirian readmis de Turcia din insulele grecești, a unui alt sirian din Turcia către statele membre, în cadrul angajamentelor existente. Relocarea în cadrul acestui mecanism va avea loc, într-o primă etapă, prin îndeplinirea angajamentelor asumate de statele membre în concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015. Orice nevoie suplimentară de relocare urmează să fie abordată prin intermediul unui acord voluntar similar, în limita a 54 000 de persoane suplimentare, dând posibilitatea ca orice angajamente de relocare asumate în cadrul acordului respectiv să fie compensate din locurile nealocate în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601.

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 239, 15.9.2015, p. 146).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 248, 24.9.2015, p. 80).

⁽⁴⁾ Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016.

- (5) Se preconizează ca prin relocarea, admisia umanitară sau alte forme de admisie legală din Turcia prin sistemele naționale și multilaterale să se reducă presiunea exercitată de migrație asupra statelor membre care sunt beneficiare ale transferului în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601 prin oferirea unei căi legale și sigure pentru a intra în Uniune și prin descurajarea intrărilor neregulate. Prin urmare, eforturile de solidaritate ale statelor membre, care constau în admitia în mod voluntar pe teritoriul lor a resortisanților sirieni din Turcia care au în mod clar nevoie de protecție internațională, ar trebui să fie luate în considerare în raport cu cele 54 000 de persoane menționate mai sus care au solicitat protecție internațională. Numărul de persoane admise în acest mod din Turcia de către un stat membru ar trebui scăzut din numărul de persoane ce urmează să fie transferate în statul membru respectiv în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601 în raport cu cei 54 000 de solicitanți.
- (6) Printre mecanismele de admisie se pot număra relocarea, admisia umanitară sau alte căi legale de admisie a resortisanților sirieni din Turcia care au în mod clar nevoie de protecție internațională, cum ar fi programele de vize umanitare, transferul umanitar, programele de reîntregire a familiei, proiectele de sponsorizare privată, programele de burse, programele de mobilitate a forței de muncă și altele.
- (7) Angajamentele pe care statele membre și le-au asumat ca parte a mecanismului de relocare convenit în Concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015, nu ar trebui să fie afectate de prezenta decizie și nu ar trebui luate în considerare în vederea îndeplinirii obligațiilor în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601. Prin urmare, un stat membru care alege să își îndeplinească obligațiile în temeiul Deciziei (UE) 2015/1601 prin admiterea de sirieni prezenți în Turcia prin relocare nu ar trebui să poată echivala acest efort ca fiind parte a angajamentului asumat în temeiul mecanismului de relocare din 20 iulie 2015.
- (8) Pentru a asigura o monitorizare adecvată a situației, un stat membru, odată ce alege să facă uz de această opțiune, ar trebui să raporteze lunar Comisiei numărul de sirieni prezenți în Turcia care sunt admiși pe teritoriul său, în conformitate cu opțiunea prevăzută în prezenta modificare, specificând sistemul național sau multilateral prin care persoana respectivă a fost admisă și forma de admisie legală.
- (9) Întrucât obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (10) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolelor 4 și 4a din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul UE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (14) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 4 din Decizia (UE) 2015/1601 se introduce următorul alineat:

„(3a) În ceea ce privește transferul solicitanților menționați la alineatul (1) litera (c), statele membre pot alege să-și respecte obligațiile prin admisia pe teritoriul acestora a unor resortisanți sirieni din Turcia în cadrul sistemelor naționale sau multilaterale de admisie legală a persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, altele decât mecanismul de relocare care a făcut obiectul Concluziilor reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015. Numărul de persoane admise astfel de un stat membru conduce la o reducere corespunzătoare a obligației statului membru respectiv.

Articolul 10 se aplică *mutatis mutandis* pentru orice astfel de admisie legală care conduce la o reducere a obligației de transfer.

Statele membre care aleg să facă uz de opțiunea prevăzută la prezentul alineat raportează lunar Comisiei numărul de persoane care au fost admise legal în sensul prezentului alineat, indicând tipul de sistem pe baza căruia a avut loc admisia și forma de admisie legală utilizată.”

Articolul 2

- (1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezenta decizie se aplică până la 26 septembrie 2017.
- (3) Prezenta decizie se aplică persoanelor care, în sensul articolului 4 alineatul (3a) din Decizia (UE) 2015/1601, au fost admise din Turcia de către statele membre de la 1 mai 2016.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
P. ŽIGA

DECIZIA (PESC) 2016/1755 A CONSILIULUI
din 30 septembrie 2016
de modificare a Deciziei (PESC) 2015/1333 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,
având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,
întrucât:

- (1) La 31 iulie 2015, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2015/1333 ⁽¹⁾.
- (2) La 31 martie 2016, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2016/478 ⁽²⁾, prin care a adăugat trei persoane, pentru o perioadă de șase luni, la lista persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive, astfel cum figurează în anexele II și IV la Decizia (PESC) 2015/1333.
- (3) Având în vedere gravitatea situației, Consiliul a decis că măsurile restrictive ar trebui menținute pentru o perioadă suplimentară de șase luni și că expunerea de motive pentru trei persoane ar trebui modificată.
- (4) Prin urmare, Decizia (PESC) 2015/1333 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia (PESC) 2015/1333 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 17, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Măsurile menționate la articolul 8 alineatul (2) se aplică în ceea ce privește rubricile 16, 17 și 18 din anexa II până la 2 aprilie 2017.

(4) Măsurile menționate la articolul 9 alineatul (2) se aplică în ceea ce privește rubricile 21, 22 și 23 din anexa IV până la 2 aprilie 2017.”;

2. anexele II și IV la Decizia (PESC) 2015/1333 se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 30 septembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2015/1333 a Consiliului din 31 iulie 2015 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia și de abrogare a Deciziei 2011/137/PESC (JO L 206, 1.8.2015, p. 34).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2016/478 a Consiliului din 31 martie 2016 de modificare a Deciziei (PESC) 2015/1333 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 85, 1.4.2016, p. 48).

ANEXĂ

Rubricile aferente persoanelor enumerate mai jos, astfel cum figurează în anexele II și IV la Decizia (PESC) 2015/1333, se înlocuiesc cu următoarele rubrici:

„ANEXA II

LISTA PERSOANELOR ȘI ENTITĂȚILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 8 ALINEATUL (2)

A. Persoane

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
16.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	<p>Data nașterii 1 iunie 1942</p> <p>Locul nașterii: Elgubba, Libia.</p> <p>Pașaport: D001001 (Libia), eliberat la 22 ianuarie 2015</p>	<p>Agila Saleh este președintele Camerei Reprezentanților din Libia de la 5 august 2014.</p> <p>La 17 decembrie 2015, Saleh și-a exprimat opoziția față de Acordul politic libian, semnat la 17 decembrie 2015.</p> <p>În calitatea de președinte al Consiliului deputaților, Saleh a obstrucționat și a subminat tranziția politică din Libia, inclusiv refuzând de mai multe ori să organizeze votul cu privire la guvernul de uniune națională.</p> <p>La 23 august 2016, Saleh a adresat o scrisoare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite în care a criticat sprijinul ONU pentru guvernul de uniune națională, pe care l-a descris ca fiind impunerea «unui grup de persoane asupra poporului libian (...), cu încălcarea Constituției și a Cartei Organizației Națiunilor Unite». El a criticat adoptarea Rezoluției 2259 (2015) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care a aprobat acordul de la Skhirat, și a amenințat să aducă atât Organizația Națiunilor Unite, pe care o consideră responsabilă de sprijinirea «necondiționată și nejustificată» a unui Consiliu prezidențial incomplet, cât și Secretarul General al ONU, în fața Curții Penale Internaționale pentru încălcarea Cartei ONU, a Constituției libiene și a suveranității Libiei. Aceste declarații subminează sprijinul pentru mediere oferit de ONU și de Misiunea de sprijin a ONU în Libia (UNSMIL), astfel cum este exprimat în toate rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, în special în Rezoluția 2259(2015).</p> <p>La 6 septembrie 2016, Saleh a efectuat o vizită oficială în Niger împreună cu Abdullah al-Thani, «prim-ministru» al guvernului nerecunoscut de la Tobruk, deși Rezoluția 2259(2015) solicită încetarea sprijinului pentru și a contactelor oficiale cu instituții paralele care pretind că reprezintă autoritatea legitimă, dar nu sunt părți la acord.</p>	1.4.2016

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
17.	<p>GHWELL, Khalifa</p> <p><i>alias</i> AL GHWEIL, Khalifa</p> <p>AL-GHAWAIL, Khalifa</p>	<p>Data nașterii 1 ianuarie 1956</p> <p>Locul nașterii: Misrath, Libia</p> <p>Naționalitate: libiană</p> <p>Pașaport: A005465 (Libia), eliberat la 12 aprilie 2015, expiră la 11 aprilie 2017</p>	<p>Khalifa Ghwell a fost așa-numitul «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia.</p> <p>La 7 iulie 2015, Khalifa Ghwell și-a manifestat sprijinul pentru Frontul Statornicia (Alsomood), o nouă forță militară formată din șapte brigăzi, care urmărește să împiedice formarea unui guvern de uniune la Tripoli, prin participarea la ceremonia de semnare pentru inaugurarea forței, alături de «președintele» Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain.</p> <p>Ca «prim-ministru» al Congresului Național General, Ghwell a jucat un rol central în obstrucționarea instituirii guvernului de uniune națională, instituit în temeiul Acordului politic libian.</p> <p>La 15 ianuarie 2016, în calitatea sa de «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General de la Tripoli, Ghwell a dispus arestarea tuturor membrilor noii echipe de securitate, numiți de prim-ministrul desemnat al guvernului de uniune națională, care au venit la Tripoli.</p> <p>La 31 august 2016, acesta a ordonat «prim-ministrului» și «ministrului apărării» ai «guvernului salvării naționale» să se întoarcă la posturile lor după ce Camera Reprezentanților a respins guvernul de uniune națională.</p>	1.4.2016
18.	<p>ABU SAHMAIN, Nuri</p> <p><i>alias</i> BOSAMIN, Nori</p> <p>BO SAMIN, Nuri</p>	<p>Data nașterii 16.5.1956</p> <p>Zouara/Zuwara, Libia</p>	<p>Nuri Abu Sahmain a fost așa-numitul «președinte» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia.</p> <p>Ca «președinte» al Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain a avut o contribuție centrală la acțiunile de obstrucționare și de opoziție față de Acordul politic libian și instituirea guvernului de uniune națională.</p> <p>La 15 decembrie 2015, Sahmain a solicitat amânarea Acordului politic libian, programat să fie convenit în cadrul unei reuniuni la 17 decembrie.</p> <p>La 16 decembrie 2015, Sahmain a emis o declarație în care se afirmă că Congresul Național General nu permite niciunui dintre membrii săi să participe la reuniune sau să semneze Acordul politic libian.</p> <p>La 1 ianuarie 2016, Sahmain a respins Acordul politic libian în discuțiile cu reprezentantul special al ONU.</p>	1.4.2016".

„ANEXA IV

LISTA PERSOANELOR ȘI ENTITĂȚILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (2)

A. Persoane

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
21.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	Data nașterii 1 iunie 1942 Locul nașterii: Elgubba, Libia Pașaport: D001001 (Li- bia), eliberat la 22 ia- nuarie 2015	<p>Agila Saleh este președintele Camerei Reprezentanților din Libia de la 5 august 2014.</p> <p>La 17 decembrie 2015, Saleh și-a exprimat opoziția față de Acordul politic libian, semnat la 17 decembrie 2015.</p> <p>În calitatea de președinte al Consiliului deputaților, Saleh a obstrucționat și a subminat tranziția politică din Libia, inclusiv refuzând de mai multe ori să organizeze votul cu privire la guvernul de uniune națională.</p> <p>La 23 august 2016, Saleh a adresat o scrisoare Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite în care a criticat sprijinul ONU pentru guvernul de uniune națională, pe care l-a descris ca fiind impunerea «unui grup de persoane asupra poporului libian (...), cu încălcarea Constituției și a Cartei Organizației Națiunilor Unite». El a criticat adoptarea Rezoluției 2259 (2015) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care a aprobat acordul de la Skhirat, și a amenințat să aducă atât Organizația Națiunilor Unite, pe care o consideră responsabilă de sprijinirea «necondiționată și nejustificată» a unui Consiliu prezidențial incomplet, cât și Secretarul General al ONU, în fața Curții Penale Internaționale pentru încălcarea Cartei ONU, a Constituției libiene și a suveranității Libiei. Aceste declarații subminează sprijinul pentru mediere oferit de ONU și de Misiunea de sprijin a ONU în Libia (UNSMIL), astfel cum este exprimat în toate rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, în special în Rezoluția 2259(2015).</p> <p>La 6 septembrie 2016, Saleh a efectuat o vizită oficială în Niger împreună cu Abdullah al-Thani, «prim-ministru» al guvernului nerecunoscut de la Tobruk, deși Rezoluția 2259(2015) solicită încetarea sprijinului pentru și a contactelor oficiale cu instituții paralele care pretind că reprezintă autoritatea legitimă, dar nu sunt părți la acord.</p>	1.4.2016

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
22.	<p>GHWELL, Khalifa</p> <p><i>alias</i> AL GHWEIL, Khalifa</p> <p>AL-GHAWAIL, Khalifa</p>	<p>Data nașterii 1 ianuarie 1956</p> <p>Locul nașterii: Misrath, Libia</p> <p>Naționalitate: libiană</p> <p>Pașaport: A005465 (Libia), eliberat la 12 aprilie 2015, expiră la 11 aprilie 2017</p>	<p>Khalifa Ghwell a fost așa-numitul «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia.</p> <p>La 7 iulie 2015, Khalifa Ghwell și-a manifestat sprijinul pentru Frontul Statornicia (Alsomood), o nouă forță militară formată din șapte brigăzi, care urmărește să împiedice formarea unui guvern de uniune la Tripoli, prin participarea la ceremonia de semnare pentru inaugurarea forței, alături de «președintele» Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain.</p> <p>Ca «prim-ministru» al Congresului Național General, Ghwell a jucat un rol central în obstrucționarea instituirii guvernului de uniune națională, instituit în temeiul Acordului politic libian.</p> <p>La 15 ianuarie 2016, în calitatea sa de «prim-ministru și ministru al apărării» al Congresului Național General de la Tripoli, Ghwell a dispus arestarea tuturor membrilor noii echipe de securitate, numiți de prim-ministrul desemnat al guvernului de uniune națională, care au venit la Tripoli.</p> <p>La 31 august 2016, acesta a ordonat «prim-ministrului» și «ministrului apărării» ai «guvernului salvării naționale» să se întoarcă la posturile lor după ce Camera Reprezentanților a respins guvernul de uniune națională.</p>	1.4.2016
23.	<p>ABU SAHMAIN, Nuri</p> <p><i>alias</i> BOSAMIN, Nori</p> <p>BO SAMIN, Nuri</p>	<p>Data nașterii 16.5.1956</p> <p>Zouara/Zuwara, Libia</p>	<p>Nuri Abu Sahmain a fost așa-numitul «președinte» al Congresului Național General (CNG) (cunoscut și sub denumirea de «guvernul salvării naționale»), nerecunoscut la nivel internațional, fiind, astfel, responsabil de activitățile acestuia.</p> <p>Ca «președinte» al Congresului Național General, Nuri Abu Sahmain a avut o contribuție centrală la acțiunile de obstrucționare și de opoziție față de Acordul politic libian și instituirea guvernului de uniune națională.</p> <p>La 15 decembrie 2015, Sahmain a solicitat amânarea Acordului politic libian, programat să fie convenit în cadrul unei reuniuni la 17 decembrie.</p> <p>La 16 decembrie 2015, Sahmain a emis o declarație în care se afirmă că Congresul Național General nu permite niciunui dintre membrii săi să participe la reuniune sau să semneze Acordul politic libian.</p> <p>La 1 ianuarie 2016, Sahmain a respins Acordul politic libian în discuțiile cu reprezentantul special al ONU.</p>	1.4.2016 ¹⁶ .

DECIZIA (UE) 2016/1756 A COMISIEI**din 28 septembrie 2016**

de stabilire a poziției Uniunii Europene în ceea ce privește o decizie a autorităților administrative, în temeiul Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, cu privire la revizuirea specificațiilor pentru dispozitivele de afișare incluse în anexa C la acord

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2013/107/UE a Consiliului din 13 noiembrie 2012 privind semnarea și încheierea Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou ⁽¹⁾, în special articolul 4,

întrucât:

- (1) Acordul permite elaborarea și revizuirea periodică, de către Comisia Europeană în colaborare cu Agenția pentru Protecția Mediului din Statele Unite ale Americii, a specificațiilor comune pentru echipamentele de birou, modificând astfel anexa C la acord.
- (2) Comisia stabilește poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană cu privire la modificarea specificațiilor.
- (3) Măsurile prevăzute de prezenta decizie iau în considerare avizul emis de către Biroul Energy Star al Uniunii Europene menționat la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (4) Specificațiile pentru dispozitivele de afișare prevăzute în partea I a anexei C ar trebui abrogate și înlocuite cu specificațiile anexate la prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articol unic

În temeiul Acordului între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, trebuie luată o decizie de către autoritățile administrative cu privire la revizuirea specificațiilor pentru dispozitivele de afișare prevăzute în anexa C la acordul respectiv. Poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană în legătură cu prezenta decizie privind specificațiile pentru dispozitivele de afișare din anexa C la acord se bazează pe proiectul de decizie anexat.

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 63, 6.3.2013, p. 5.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind un program al Uniunii de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou (JO L 39, 13.2.2008, p. 1).

ANEXA I

PROIECTUL DE DECIZIE

a ...

autorităților administrative, în temeiul Acordului dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, cu privire la revizuirea specificațiilor pentru dispozitivele de afișare prevăzute în anexa C la acord

AUTORITĂȚILE ADMINISTRATIVE,

având în vedere Acordul dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, în special articolul XII,

întrucât specificațiile pentru „dispozitivele de afișare” ar trebui revizuite,

DECID:

Partea I. „Dispozitive de afișare” inclusă în prezent în anexa C la Acordul dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou se înlocuiește cu Partea I. „Dispozitive de afișare”, după cum se prevede mai jos.

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării. Decizia, întocmită în două exemplare, este semnată de copreședinți.

Semnată la Washington DC, la [...] [...]

Semnată la Bruxelles, la [...] [...]

în numele Agenției pentru Protecția Mediului a Statelor
Unite ale Americii

în numele Uniunii Europene

ANEXA II

ANEXA C

PARTEA II LA ACORD

I. SPECIFICAȚII PRIVIND DISPOZITIVELE DE AFIȘARE (versiunea 7.0)

1. Definiții

(A) Tipuri de produs:

1. Dispozitiv de afișare electronic (dispozitiv de afișare):

un produs dotat cu un ecran de afișare și elementele electronice aferente, de cele mai multe ori cuprinse într-o singură carcasă, a cărui funcție principală este să genereze informații vizuale provenind de la: 1. un computer, o stație de lucru sau un server prin intermediul uneia sau mai multor intrări (de exemplu VGA, DVI, HDMI, DisplayPort, IEEE 1394, USB); 2. o sursă de stocare externă (de exemplu, o unitate flash USB, un card de memorie); sau 3. o conexiune la rețea.

- (a) Monitor: un dispozitiv de afișare electronic destinat vizualizării de către o persoană într-un mediu de birou.
- (b) Panou de afișare electronic: un dispozitiv de afișare electronic destinat utilizării în spații unde să fie văzut de mai multe persoane, în spații care nu sunt amenajate pentru birouri, precum magazinele de desfacere cu amănuntul, magazinele universale, restaurantele, muzeele, hotelurile, spațiile în aer liber, aeroporturile, sălile de conferințe sau sălile de clasă. În scopul prezentei specificații, un dispozitiv de afișare trebuie să fie clasificat ca panou de afișare electronic dacă îndeplinește două sau mai multe dintre criteriile enumerate mai jos:
1. dimensiunea diagonalei ecranului este mai mare de 30 de țoli;
 2. luminața raportată maximă este mai mare de 400 candeale pe metru pătrat;
 3. densitatea pixelilor este mai mare sau egală cu 5 000 pixeli/țol pătrat; sau
 4. este livrat fără stand de montare.

(B) Moduri de funcționare:

1. Modul pornit: modul în care dispozitivul de afișare a fost activat și își îndeplinește funcția principală.
2. Modul de veghe: un mod de consum redus în care dispozitivul de afișare îndeplinește una sau mai multe funcții de protecție sau funcții continue secundare.

Notă: Modul de veghe poate îndeplini următoarele funcții: facilitează activarea modului pornit printr-un întrerupător la distanță, prin intermediul tehnologiei tactile, al unui senzor intern sau al unui temporizator; furnizează informații sau afișaje ale stării, inclusiv afișarea orei; preia funcții legate de senzori sau menține prezența în rețea.

3. Modul oprit: modul în care dispozitivul de afișare este conectat la o sursă de energie, nu generează niciun fel de informații vizuale și nu poate fi comutat în niciun alt mod prin unitatea de control la distanță, printr-un semnal intern sau printr-un semnal extern.

Notă: Dispozitivul de afișare poate să iasă din acest mod doar prin acționarea directă de către utilizator a unui comutator sau a unei comenzi integrate. Este posibil ca unele produse să nu aibă acest mod.

(C) Proprietăți vizuale:

1. Condiții de lumină ambientală: combinația de iluminări din mediul în care se află dispozitivul de afișare, de exemplu în camera de zi sau în birou.
2. Reglarea automată a luminozității (*Automatic Brightness Control – ABC*): mecanismul automat care controlează luminozitatea unui dispozitiv de afișare în funcție de condițiile de lumină ambientală.

Notă: Funcția de reglare automată a luminozității trebuie activată pentru a regla luminozitatea unui dispozitiv de afișare.

3. Gama cromatică: zona gamei cromatice trebuie raportată ca procent din spațiul de culoare CIE LUV 1976 u' v' și calculată conform secțiunii 5.18, „Zona gamei cromatice”, din Standardul IDMS (*Information Display Measurements Standard*) versiunea 1.03.

Notă: Zonele de culoare nonvizibile/invizibile din gama cromatică nu se iau în considerare. Dimensiunile gamei cromatice trebuie exprimate ca procent din suprafața vizibilă a spațiului de culoare CIE LUV.

4. Luminanța:

măsură fotometrică a intensității luminoase, per unitate de suprafață, a luminii care se deplasează într-o direcție dată, exprimată în candelă pe metru pătrat (cd/m^2).

- (a) Luminanța maximă raportată: luminanța maximă pe care o poate atinge un dispozitiv de afișare la setarea prestabilită pentru modul pornit, astfel cum se specifică de către producător, de exemplu, în manualul de utilizare.
- (b) Luminanța maximă măsurată: luminanța maximă măsurată pe care o poate atinge dispozitivul de afișare prin configurarea manuală a comenzilor sale, cum ar fi luminozitatea și contrastul.
- (c) Luminanța la ieșirea din fabrică: luminanța dispozitivului de afișare la setarea prestabilită din fabrică pe care producătorul a ales-o pentru o utilizare normală la domiciliu sau pentru utilizarea comercială aplicabilă.

5. Rezoluție verticală nativă: numărul de linii fizice de-a lungul axei verticale a dispozitivului de afișare în interiorul zonei vizibile a dispozitivului de afișare.

Notă: Un dispozitiv de afișare cu o rezoluție de $1\ 920 \times 1\ 080$ (verticală \times orizontală) ar avea o rezoluție verticală nativă de 1 080.

6. Suprafața ecranului: zona vizibilă a dispozitivului de afișare care produce imagini.

Notă: Suprafața ecranului se calculează înmulțind lățimea suprafeței vizibile a imaginii cu înălțimea suprafeței vizibile a imaginii. La ecranele curbate se măsoară lățimea și înălțimea de-a lungul arcului dispozitivului de afișare.

(D) Funcții și caracteristici suplimentare:

1. Conexiune de tip punte: o conexiune fizică între două controloare de hub (de exemplu, USB, FireWire).

Notă: Conexiunile de tip punte permit extinderea porturilor, de regulă pentru migrarea porturilor într-un amplasament mai bun sau pentru creșterea numărului de porturi disponibile.

2. Conectivitate integrală la rețea: capacitatea dispozitivului de afișare de a menține prezența în rețea în timp ce se află în modul de veghe. Prezența dispozitivului de afișare, rețeaua sa de servicii și aplicațiile acestuia sunt menținute chiar dacă unele componente ale dispozitivului de afișare sunt oprite. Dispozitivul de afișare își poate schimba modurile de consum în funcție de datele intrate provenite de la dispozitivele de rețea la distanță, dar ar trebui să rămână în modul de veghe în lipsa unei cereri de servicii de la un dispozitiv de rețea la distanță.

Notă: Conectivitatea integrală la rețea nu se limitează la un anumit set de protocoale. De asemenea, este denumită și „rețea proxy” și descrisă în standardul Ecma-393.

3. Detector de prezență: un dispozitiv folosit pentru detectarea prezenței umane în fața sau în jurul unui dispozitiv de afișare.

Notă: Detectorul de prezență este de regulă folosit pentru a permite schimbarea între modul pornit și modul de veghe sau modul oprit al dispozitivului de afișare.

4. Tehnologia tactilă: permite utilizatorului să interacționeze cu un produs prin atingerea unor zone de pe ecranul dispozitivului de afișare.

5. Modulul de extensie (*plug-in*): un dispozitiv modular de extensie care furnizează una sau mai multe dintre următoarele funcții fără scopul explicit de a oferi funcții informatice generale:

- (a) afișarea de imagini, redarea conținutului transmis în streaming sau reproducerea pe ecran a conținutului provenit din surse locale sau de la distanță; sau
- (b) procesarea semnalelor tactile.

Notă: Modulele care furnizează orice alte opțiuni suplimentare de intrare nu sunt considerate module de extensie în sensul prezentei specificații.

- (E) Familie de produse: un grup de modele de produse care: 1. sunt fabricate de același producător; 2. au aceeași suprafață a ecranului, aceeași rezoluție și aceeași luminanță maximă raportată; și 3. ale căror ecrane aparțin aceluiași model de bază. Modelele din cadrul unei familii de produse pot fi diferite între ele în privința uneia sau a mai multor caracteristici. Pentru dispozitivele de afișare, variațiile acceptabile în cadrul unei familii de produse includ:
1. carcasa externă;
 2. numărul și tipul de interfețe;
 3. numărul și tipurile de date, rețele sau porturi periferice; precum și
 4. capacitatea de procesare și de stocare.
- (F) Model reprezentativ: configurația de produs supusă încercării pentru certificarea ENERGY STAR și destinată să fie comercializată și clasificată ca produs ENERGY STAR.
- (G) Sursa de alimentare
1. Sursă externă de alimentare (EPS): circuit de alimentare extern care este folosit pentru a converti curentul electric de uz casnic în curent continuu sau curent alternativ de joasă tensiune în vederea utilizării unui produs de consum.
 2. Curent continuu standard: o metodă de transmitere a curentului continuu printr-o tehnologie standard bine cunoscută, care să permită interoperabilitatea *plug-and-play*.
- Notă: De exemplu, USB și *Power-Over-Ethernet*. De obicei, curentul continuu standard include atât alimentarea electrică, cât și comunicațiile prin același cablu, dar, la fel ca în cazul curentului continuu standard de 380 volți, această configurație nu este obligatorie.

2. Domeniul de aplicare

2.1. Produsele incluse

2.1.1. Produsele care corespund definiției unui dispozitiv de afișare, astfel cum se precizează în prezentul document, și sunt alimentate direct de la rețeaua de curent alternativ prin intermediul unei surse externe de alimentare sau cu curent continuu standard sunt eligibile pentru a le fi aplicată eticheta ENERGY STAR, cu excepția produselor enumerate în secțiunea 2.2. Printre produsele tipice care ar putea fi eligibile pentru certificare în temeiul prezentei specificații se numără:

- (i) monitoare;
- (ii) monitoarele cu funcționalitate tastatură, video și mouse (*keyboard, video and mouse switch functionality – KVM*);
- (iii) panourile de afișare electronică; precum și
- (iv) panourile de afișare electronică și monitoarele cu module de extensie.

2.2. Produse excluse

2.2.1. Produsele care sunt reglementate de alte specificații pentru produse ENERGY STAR nu sunt eligibile pentru certificare în temeiul prezentei specificații, inclusiv televizoarele și calculatoarele [terminalele ușoare, tablele de scris/tabletele, computerele portabile de tip compact (*all-in-one*), computerele de birou integrate]. *Lista specificațiilor aflate în vigoare în prezent este disponibilă la adresa <http://www.eu-energystar.org/specifications.htm>.*

2.2.2. Următoarele produse nu sunt eligibile pentru certificare în temeiul prezentei specificații:

- (i) produsele cu tuner TV integrat;
- (ii) dispozitivele de afișare cu baterii înlocuibile sau integrate concepute pentru a asigura funcționarea principală fără rețeaua de curent alternativ sau de curent continuu sau mobilitatea dispozitivului (de exemplu, cititoare electronice, rame foto digitale alimentate cu baterii); precum și
- (iii) produse care trebuie să îndeplinească normele UE pentru dispozitive medicale ce interzic funcția de gestionare a consumului de putere și/sau nu au o stare care să corespundă definiției modului de veghe.

3. Criterii de certificare

3.1. Cifre semnificative și rotunjire

3.1.1. Toate calculele se realizează folosind valori măsurate direct (nerotunjite).

3.1.2. Cu excepția cazului în care se specifică altfel, conformitatea cu cerințele specificației este evaluată folosind valori calculate sau măsurate direct fără a se recurge la rotunjire.

3.1.3. Valorile calculate sau măsurate direct care sunt prezentate spre raportare Comisiei Europene se rotunjesc la cea mai apropiată cifră semnificativă, astfel cum se menționează în cerințele corespunzătoare din specificație.

3.2. Cerințe generale pentru monitoare și panouri de afișare electronică

3.2.1. Surse externe de alimentare (EPS): sursele externe de alimentare monotensiune și multitensiune trebuie să respecte nivelul VI sau un nivel mai mare de performanță, conform Protocolului internațional de marcare privind eficiența, atunci când sunt supuse încercării în conformitate cu metoda de încercare uniformă pentru măsurarea consumului de energie al surselor externe de alimentare (apendicele Z la documentul 10 CFR partea 430).

(i) Sursele externe de alimentare monotensiune și multitensiune trebuie să conțină marcajul de nivel VI sau de un nivel mai mare.

(ii) Informații suplimentare privind protocolul de marcare pot fi găsite la <http://www.regulations.gov/#!documentDetail;D=EERE-2008-BT-STD-0005-0218>

3.2.2. Gestionarea consumului de putere:

(i) Produsele trebuie să ofere cel puțin o funcție de gestionare a consumului care să fie activată implicit și care să poată fi utilizată pentru a trece automat din modul de veghe în modul pornit fie printr-un dispozitiv gazdă conectat, fie în mod intern [de exemplu, preluarea sistemului *Display Power Management Signaling* (DPMS) al VESA, activat implicit].

(ii) Produsele care generează conținut pentru afișare din una sau mai multe surse interne trebuie să dispună de un senzor sau de un temporizator activat implicit, pentru a permite trecerea automată în modul de veghe sau în modul oprit.

(iii) Produsele care trec din modul pornit în modul de veghe sau în modul oprit după un interval implicit intern trebuie să indice intervalul implicit respectiv.

(iv) Monitoarele trebuie să intre automat în modul de veghe sau în modul oprit la 5 minute după ce au fost deconectate de la un computer gazdă.

3.2.3. Panourile de afișare electronică trebuie să aibă un factor de putere real în modul pornit de 0,7 sau mai mare conform secțiunii 5.2 (F) din metoda de încercare ENERGY STAR.

3.3. Cerințe energetice pentru monitoarele de calculator

3.3.1. Consumul total de energie (TEC) în kWh se calculează pe baza valorilor măsurate, cu ecuația 1.

Ecuația 1

Calculul consumului total de energie electrică

$$E_{TEC} = 8,76 \times (0,35 \times P_{ON} + 0,65 \times P_{SLEEP})$$

unde:

— E_{TEC} este calculul consumului total de energie în kWh;

— P_{ON} este puterea măsurată în modul pornit, în wați;

— P_{SLEEP} este puterea măsurată în modul de veghe, în wați; iar

— rezultatul se rotunjește la cea mai apropiată zecime de kWh pentru raportare.

3.3.2. TEC maxim (E_{TEC_MAX}) în kWh pentru monitoare se calculează în conformitate cu tabelul 1.

Tabelul 1

Calculul TEC maxim (E_{TEC_MAX}) pentru monitoare în kWh

Suprafața (in ²)	E_{TEC} Max (kWh) unde: A = suprafața vizibilă a ecranului, în țoli ² r = rezoluția ecranului, exprimată în megapixeli. Rezultatul se rotunjește la cea mai apropiată zecime de kWh pentru raportare.
$A < 130$	$(6,13 \times r) + (0,06 \times A) + 9$
$130 \leq A < 150$	$(6,13 \times r) + (0,69 \times A) - 72,38$
$150 \leq A < 180$	$(6,13 \times r) + (0,21 \times A) - 0,50$
$180 \leq A < 200$	$(6,13 \times r) + (0,05 \times A) + 28$
$200 \leq A < 230$	$(6,13 \times r) + (0,03 \times A) + 31,33$
$230 \leq A < 280$	$(6,13 \times r) + (0,2 \times A) - 7$
$280 \leq A < 300$	$(6,13 \times r) + 49$
$300 \leq A < 500$	$(6,13 \times r) + (0,2 \times A) - 11$
$A \geq 500$	$(6,13 \times r) + 89$

3.3.3. Pentru toate monitoarele, TEC calculat (E_{TEC}) în kWh trebuie să fie mai mic sau egal cu calculul TEC maxim (E_{TEC_MAX}), cu toleranțele și ajustările aplicabile (aplicate cel mult o dată) conform ecuației 2.

Ecuația 2

Cerință privind consumul total de energie în cazul monitoarelor

$$E_{TEC} \leq (E_{TEC_MAX} + E_{EP} + E_{ABC} + E_N + E_{OS} + E_T) \times eff_{AC_DC}$$

unde:

- E_{TEC} este consumul total de energie în kWh calculat conform ecuației 1;
- E_{TEC_MAX} este cerința privind TEC maxim, exprimat în kWh, calculat conform tabelului 1;
- E_{EP} este toleranța pentru dispozitivele de afișare cu performanță sporită, în kWh, conform secțiunii 3.3.4;
- E_{ABC} este toleranța pentru reglarea automată a luminozității, în kWh, conform ecuației 4;
- E_N este toleranța pentru conectivitatea integrală la rețea, în kWh, conform tabelului 3;
- E_{OS} este toleranța pentru detectorul de prezență, în kWh, conform tabelului 4;
- E_T este toleranța pentru tehnologia tactilă, în kWh conform ecuației 5; iar
- eff_{AC_DC} este reglarea standard pentru pierderile asociate conversiei de curent c.a.-c.c. care apar în dispozitivul de alimentare a dispozitivului de afișare și este 1,0 pentru dispozitivele de afișare cu curent alternativ și 0,85 pentru dispozitivele de afișare cu curent continuu standard.

3.3.4. În ceea ce privește monitoarele care îndeplinesc cerințele privind dispozitivele de afișare cu performanță sporită (EPD – *enhanced performance display*) de mai jos, doar una dintre următoarele toleranțe din tabelul 2 trebuie utilizată în ecuația 2:

- (i) raport de contrast de cel puțin 60:1, măsurat la un unghi de vizualizare orizontal de cel puțin 85° față de perpendiculară pe un ecran plat și de cel puțin 83° față de perpendiculară pe un ecran curbat, cu sau fără ecran protector de sticlă;
- (ii) o rezoluție nativă mai mare sau egală cu 2,3 megapixeli (MP); precum și
- (iii) o gamă cromatică mai mare sau egală cu 32,9 % din CIE LUV.

Tabelul 2

Calculul toleranței pentru consumul de energie aplicabil ecranelor cu performanță sporită

Criteria pentru gama cromatică	E_{EP} (kWh) unde: — E_{TEC_MAX} este cerința privind TEC maxim, exprimat în kWh; iar — r este rezoluția ecranului, exprimată în megapixeli.
Suportul pentru gama cromatică este de cel puțin 32,9 % din CIE LUV.	$0,15 \times (E_{TEC_MAX} - 6,13 \times r)$
Suportul pentru gama cromatică este de cel puțin 38,4 % din CIE LUV.	$0,65 \times (E_{TEC_MAX} - 6,13 \times r)$

Notă: Un model care suportă mai mult de 99 % din spațiul de culoare sRGB corespunde unei valori egale cu 32,9 % din CIE LUV, iar un model care suportă mai mult de 99 % din Adobe RGB corespunde unei valori egale cu 38,4 % din CIE LUV.

3.3.5. Pentru monitoarele cu reglarea automată a luminozității (ABC) activată implicit, la E_{TEC_MAX} din ecuația 4 se adaugă o toleranță pentru consumul de energie (E_{ABC}), calculată în conformitate cu ecuația 2, dacă reducerea consumului de putere în modul pornit (R_{ABC}), calculată în conformitate cu ecuația 3, este mai mare sau egală cu 20 %.

Ecuația 3

Calcularea reducerii consumului de energie în modul pornit pentru produsele cu reglarea automată a luminozității activată implicit

$$R_{ABC} = 100 \% \times \left(\frac{P_{300} - P_{12}}{P_{300}} \right)$$

unde:

- R_{ABC} este procentul de reducere a consumului în modul pornit ca urmare a reglării automate a luminozității;
- P_{300} este consumul de putere în modul pornit, în wați, măsurat la o lumină ambientală de 300 luși în secțiunea 6.4 din metoda de încercare; iar
- P_{12} este consumul de putere în modul pornit, în wați, măsurat la o lumină ambientală de 12 luși în secțiunea 6.4 din metoda de încercare.

Ecuația 4

Toleranța pentru consumul de energie aplicabilă monitoarelor cu ABC (E_{ABC})

$$E_{ABC} = 0,05 \times E_{TEC_MAX}$$

unde:

- E_{ABC} este toleranța de consum legată de reglarea automată a luminozității în kWh; iar
- E_{TEC_MAX} este TEC maxim în kWh, conform tabelului 1.

- 3.3.6. Produselor cu conectivitate integrală la rețea confirmate în secțiunea 6.7 din metoda de încercare ENERGY STAR li se aplică toleranța specificată în tabelul 3.

Tabelul 3

Calculul toleranței de consum (E_N) aplicabile monitoarelor cu conectivitate integrală la rețea

E_N (kWh)
2,9

- 3.3.7. Produselor încercate cu un detector de prezență activ li se aplică toleranța specificată în tabelul 4.

Tabelul 4

Toleranța privind consumul de energie (E_{OS}) aplicabilă monitoarelor cu funcții suplimentare

Tip	Toleranță (kWh)
Detector de prezență E_{OS}	1,7

- 3.3.8. Produselor încercate cu tehnologia tactilă activă în modul pornit li se aplică toleranța specificată în ecuația 5.

Ecuația 5

Toleranța privind consumul de energie aplicabilă monitoarelor cu tehnologie tactilă (E_T)

$$E_T = 0,15 \times E_{TEC_MAX}$$

unde:

- E_T este toleranța de consum legată de tehnologia tactilă, în kWh; iar
- E_{TEC_MAX} este TEC maxim în kWh, conform tabelului 1.

- 3.4. Cerințe aplicabile modului pornit pentru panourile de afișare electronică

- 3.4.1. Nivelul maxim de putere în modul pornit (P_{ON_MAX}), în wați, se calculează în conformitate cu ecuația 6.

Ecuația 6

Calcularea consumului maxim de putere în modul pornit (P_{ON_MAX}) în wați pentru panourile de afișare electronică

$$P_{ON_MAX} = (4,0 \times 10^{-5} \times \ell \times A) + 119 \times \tanh(0,0008 \times (A - 200,0) + 0,11) + 6$$

unde:

- P_{ON_MAX} este cerința privind consumul maxim de putere în modul pornit, exprimat în wați;
- A este suprafața ecranului, în țoli la pătrat;
- ℓ este luminața maximă măsurată a dispozitivului de afișare, exprimată în candelă pe metru pătrat, măsurată în conformitate cu secțiunea 6.2 din metoda de încercare;
- \tanh este funcția tangentă hiperbolică; iar
- rezultatul se rotunjește la cea mai apropiată zecime de watt pentru raportare.

Ecuția 7

Cerință aplicabilă consumului de putere în modul pornit pentru panourile de afișare electronică

$$P_{ON} \leq P_{ON_MAX} + P_{ABC}$$

unde:

- P_{ON} este consumul de putere în modul pornit, exprimat în wați, măsurat în conformitate cu secțiunea 6.3 sau 6.4 din metoda de încercare;
- P_{ON_MAX} este consumul maxim de putere în modul pornit, exprimat în wați, conform ecuației 6; iar
- P_{ABC} este toleranța privind consumul de putere în modul pornit pentru ABC, în wați, conform ecuației 8.

3.4.2. Pentru panourile de afișare electronică cu reglarea automată a luminozității (ABC) activată implicit, la P_{ON_MAX} , calculat în conformitate cu ecuația 6, se adaugă o toleranță privind consumul de putere (P_{ABC}), calculată în conformitate cu ecuația 8, dacă reducerea consumului de putere în modul pornit (R_{ABC}), calculată în conformitate cu ecuația 3, este mai mare sau egală cu 20 %.

Ecuția 8

Calculul toleranței privind consumul în modul pornit pentru panourile de afișare electronică cu reglarea automată a luminozității activată implicit

$$P_{ABC} = 0,05 \times P_{ON_MAX}$$

unde:

- P_{ABC} este toleranța privind consumul de putere în modul pornit pentru ABC, în wați; iar
- P_{ON_MAX} este valoarea corespunzătoare cerinței privind consumul maxim de putere în modul pornit, exprimată în wați.

3.5. Cerințe aplicabile modului de veghe pentru panourile de afișare electronică

3.5.1. Consumul de putere în modul de veghe (P_{SLEEP}), măsurat în wați, trebuie să fie mai mic sau egal cu cerința de putere maximă în modul de veghe (P_{SLEEP_MAX}), incluzând orice toleranțe (aplicate cel mult o dată) conform ecuației 9.

Ecuția 9

Cerință aplicabilă consumului de putere în modul de veghe pentru panourile de afișare electronică

$$P_{SLEEP} \leq P_{SLEEP_MAX} + P_N + P_{OS} + P_T$$

unde:

- P_{SLEEP} este consumul de putere în modul de veghe, măsurat în wați;
- P_{SLEEP_MAX} este consumul maxim de putere în modul pornit, exprimat în wați, conform tabelului 5;
- P_N este toleranța pentru conectivitatea integrală la rețea, în wați, conform tabelului 6;
- P_{OS} este toleranța pentru detectorul de prezență, în wați, conform tabelului 7, iar
- P_T este toleranța pentru sistemul tactil, în wați, conform tabelului 7.

Tabelul 5

Cerință aplicabilă consumului de putere în modul de veghe ($P_{\text{SLEEP_MAX}}$) pentru panourile de afișare electronică

$P_{\text{SLEEP_MAX}}$ (wați)
0,5

- 3.5.2. Produselor cu conectivitate integrală la rețea confirmate în secțiunea 6.7 din metoda de încercare ENERGY STAR li se aplică toleranța specificată în tabelul 6.

Tabelul 6

Toleranța pentru conectivitatea integrală la rețea aplicabilă panourilor de afișare electronică

P_N (wați)
3,0

- 3.5.3. Produselor supuse încercării folosind un detector de prezență sau folosind tehnologia tactilă activă în modul de veghe li se aplică toleranța specificată în tabelul 7.

Tabelul 7

Toleranța legată de funcții suplimentare aplicabilă puterii în modul de veghe pentru dispozitivele de afișare cu performanță sporită

Tip	Dimensiunea monitorului (in)	Toleranță (wați)
Detector de prezență P_{OS}	toate	0,3
Funcția tactilă P_T (se aplică numai panourilor de afișare electronică cu dimensiunea ecranului mai mare de 30 țoli)	≤ 30	0,0
	> 30	1,5

- 3.6. Cerințe privind modul oprit pentru toate dispozitivele de afișare

- 3.6.1. Un produs nu trebuie să aibă un mod oprit pentru a fi eligibil pentru certificare. Pentru produsele care oferă modul oprit, consumul măsurat de putere în modul oprit (P_{OFF}) trebuie să fie mai mic sau egal cu cerința privind consumul maxim de putere în modul oprit ($P_{\text{OFF_MAX}}$) din tabelul 8.

Tabelul 8

Cerința privind consumul maxim de putere în modul oprit ($P_{\text{OFF_MAX}}$)

$P_{\text{OFF_MAX}}$ (wați)
0,5

- 3.7. Cerințe privind raportarea luminanței

- 3.7.1. Luminanța maximă raportată și luminanța maximă măsurată trebuie raportate pentru toate produsele; luminanța la ieșirea din fabrică trebuie raportată pentru toate produsele, cu excepția celor cu reglarea automată a luminozității activată implicit.

4. Cerințe de încercare

4.1. Metode de încercare

- 4.1.1. În vederea stabilirii eligibilității pentru clasificarea ENERGY STAR, trebuie folosite metodele de încercare identificate în tabelul 9.

Tabelul 9

Metode de încercare pentru obținerea clasificării ENERGY STAR

Tipul de produs	Metoda de încercare
Toate tipurile de produs și toate dimensiunile de ecran	Metoda de încercare ENERGY STAR pentru stabilirea consumului de energie al dispozitivelor de afișare
Dispozitive de afișare cu performanță sporită	<i>International Committee for Display Metrology (ICDM) Information Display Measurements Standard – versiunea 1.03</i>
Dispozitive de afișare cu conectivitate integrală la rețea	CEA-2037-A, stabilirea puterii unui televizor Consumul

4.2. Numărul de unități necesare pentru încercare

- 4.2.1. Pentru încercare trebuie selectată o unitate dintr-un model reprezentativ, astfel cum este definit în secțiunea 1.

- 4.2.2. Pentru certificarea unei familii de produse, este considerată ca fiind model reprezentativ configurația de produs care prezintă cea mai mare cerere de putere pentru fiecare categorie de produse din cadrul familiei.

5. Interfața pentru utilizatori

- 5.1. Producătorii sunt încurajați să conceapă produse conforme cu standardul IEEE P1621 referitor la interfața pentru utilizatori intitulat: *Standard for User Interface Elements in Power Control of Electronic Devices Employed in Office/Consumer Environments*. Pentru detalii, a se vedea <http://energy.lbl.gov/controls/>.

6. Data intrării în vigoare

- 6.1. Data intrării în vigoare: Versiunea 7.0 a specificației ENERGY STAR privind dispozitivele de afișare intră în vigoare la data intrării în vigoare a acordului. Pentru a obține eticheta ENERGY STAR, un model de produs trebuie să respecte specificația ENERGY STAR în vigoare la data fabricației sale. Data fabricației este specifică fiecărei unități și este data la care se consideră că o unitate este complet asamblată.

- 6.2. Revizuirii viitoare ale specificației: Comisia Europeană își rezervă dreptul de a modifica prezenta specificație în cazul în care anumite schimbări de natură tehnologică și/sau comercială îi afectează utilitatea pentru consumatori, pentru industrie sau pentru mediu. În conformitate cu politica actuală, revizuirile specificației se efectuează în urma unor discuții cu părțile interesate. În cazul revizuirii specificației, trebuie precizat că eticheta ENERGY STAR nu se acordă automat pentru întreaga durată de viață a unui model de produs.

7. Considerații pentru revizuirii viitoare

- 7.1. Limita aplicabilă puterii în curent continuu în modul pornit: EPA și Comisia Europeană preconizează luarea în considerare a unei cerințe separate aplicabile puterii maxime în modul pornit pentru produsele alimentate cu curent continuu standard care nu necesită un calcul al conversiei c.a.-c.c. EPA și Comisia Europeană estimează că aceste produse vor deveni mai populare pe piață în urma intrării în vigoare a celui mai recent standard USB și așteaptă cu interes rezultatele încercărilor suplimentare efectuate direct în curent continuu asupra acestor produse.

METODA FINALĂ DE ÎNCERCARE PENTRU DISPOZITIVE DE AFIȘARE

Rev. Sep-2015

1. Viziune de ansamblu

Pentru determinarea conformității produsului cu cerințele criteriilor de eligibilitate ENERGY STAR pentru dispozitivele de afișare, trebuie utilizată următoarea metodă de încercare.

2. Aplicabilitate

Următoarea metodă de încercare se aplică tuturor produselor eligibile pentru certificare în temeiul specificației de produs ENERGY STAR pentru dispozitive de afișare.

3. Definiții

Sub rezerva unor dispoziții contrare, toți termenii utilizați în prezentul document sunt conformi cu definițiile din specificația de produs ENERGY STAR pentru dispozitive de afișare.

(A) Mașina gazdă: echipamentul sau dispozitivul utilizat ca sursă de semnal video/audio pentru încercarea dispozitivelor de afișare. Poate fi vorba de un calculator sau de orice alt dispozitiv capabil să furnizeze un semnal video.

4. Pregătirea încercării

(A) Instrumentația și pregătirea încercării: instrumentația și pregătirea încercării pentru toate etapele acestei metode trebuie să fie în conformitate cu cerințele standardului Comisiei Electrotehnice Internaționale (IEC) 62301:2011, intitulat „Aparate electrocasnice. Măsurarea consumului de putere în modul standby”, secțiunea 4 „Condiții generale privind măsurătorile”, cu excepția cazurilor în care se specifică altfel în prezentul document. În eventualitatea unor conflicte între cerințe, metoda de încercare ENERGY STAR prevalează.

(B) Putere de intrare c.a.: produsele care pot fi alimentate de la o sursă cu curent alternativ trebuie conectate la o sursă de tensiune corespunzătoare pieței vizate, astfel cum se specifică în tabelul 10. În cazul în care produsul este comercializat cu o sursă de alimentare externă, aceasta trebuie utilizată pentru conectarea produsului la sursa de tensiune specificată.

Tabelul 10

Cerințe privind puterea de intrare pentru produse

Piața	Tensiune	Toleranță tensiune	Distorsiune armonică totală maximă	Frecvență	Toleranță frecvență
America de Nord, Taiwan	115 V c.a.	+/- 1,0 %	5,0 %	60 Hz	+/- 1,0 %
Europa, Australia, Noua Zeelandă	230 V c.a.	+/- 1,0 %	5,0 %	50 Hz	+/- 1,0 %
Japonia	100 V c.a.	+/- 1,0 %	5,0 %	50 Hz sau 60 Hz	+/- 1,0 %

(C) Putere de intrare c.c.:

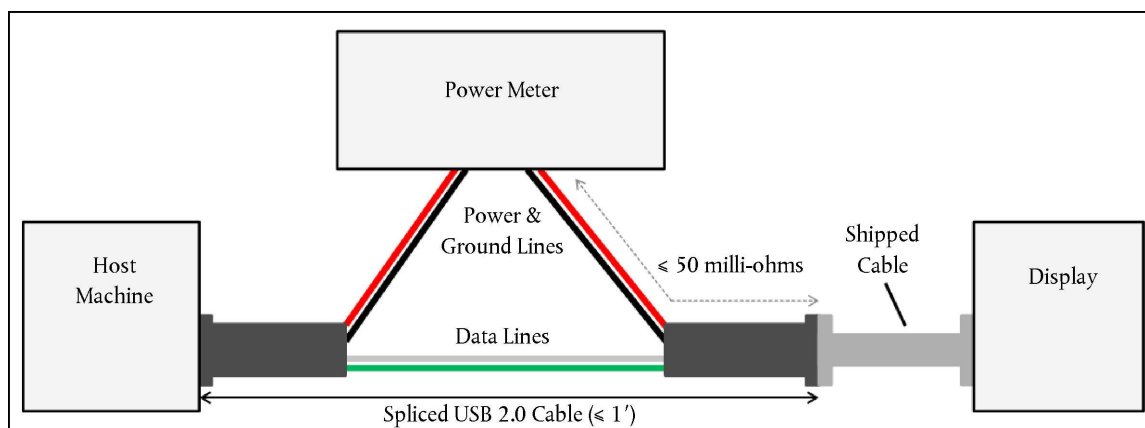
1. Produsele pot fi încercate cu o sursă c.c. (de exemplu, prin rețea sau printr-o conexiune de date) doar dacă sursa c.c. este unica sursă de alimentare disponibilă pentru produs (adică produsul nu a fost livrat cu un ștecher pentru c.a. sau cu o sursă externă de alimentare).
2. Instalarea și alimentarea produselor cu curent continuu se fac conform instrucțiunilor producătorului, utilizând un port care respectă toate specificațiile recomandate pentru dispozitivul de afișare [de exemplu, USB (*Universal Serial Bus*) 3.1, dacă este cazul, chiar dacă este retrocompatibil cu USB 2.0).
3. Consumul de energie se măsoară între sursa c.c. (de exemplu, mașina gazdă) și cablul expediat cu produsul, inclusiv pierderile introduse de cablul livrat. În cazul în care produsul este livrat fără cabluri, se pot utiliza cabluri cu o lungime între 2 și 6 picioare. Rezistența cablului folosit pentru cuplarea dispozitivului de afișare la punctul de măsurare trebuie măsurată și înregistrată.

Notă: Rezistența măsurată a cablurilor de curent continuu include suma rezistențelor cablului de alimentare în curent continuu și a cablului împământat.

4. Se poate utiliza un cablu de îmbinare între cablul livrat și sursa de curent continuu pentru a conecta wattmetrul. În cazul în care se utilizează metoda menționată anterior, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:
- cablul de îmbinare se utilizează în plus față de cablul livrat descris în secțiunea 4(C)3;
 - cablul de îmbinare trebuie conectat între sursa c.c. și cablul livrat;
 - cablul de îmbinare nu trebuie să fie mai mare de 1 picior;
 - pentru măsurarea tensiunii, totalitatea cablurilor utilizate între punctul de măsurare a tensiunii și cablul livrat trebuie să aibă o rezistență mai mică de 50 miliohmi. Acest lucru se aplică doar în cazul cablajului care transportă curent de sarcină;
- Notă:* Tensiunea și curentul nu trebuie neapărat măsurate în același loc, atât timp cât tensiunea se măsoară la o distanță corespunzătoare unei rezistențe de 50 de miliohmi pe cablul livrat.
- măsurarea curentului poate fi efectuată fie în cablul împământat, fie în cablul de alimentare cu curent continuu.
 - figura 1 descrie un exemplu de configurație cu cablu de îmbinare pentru un dispozitiv de afișare alimentat prin cablu USB 2.0 conectat la o mașină gazdă.

Figura 1

Exemplu de configurație cu cablu de îmbinare USB 2.0

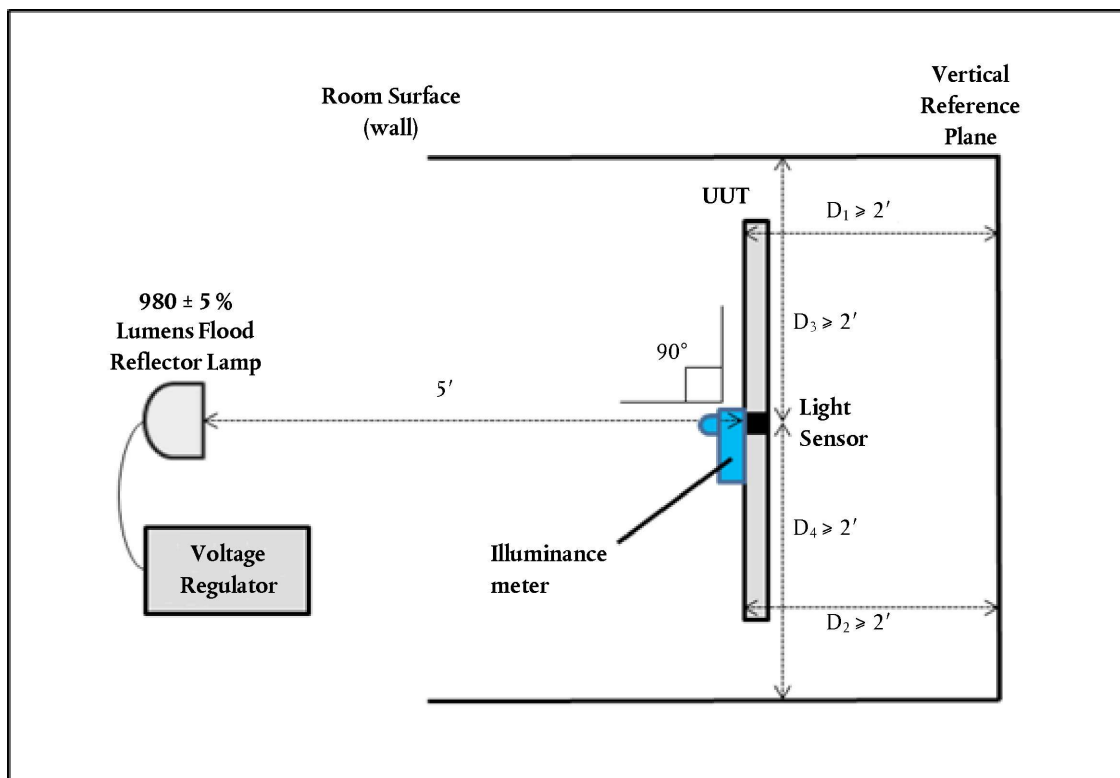
- Temperatura ambiantă: temperatura ambiantă trebuie să fie de $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$.
- Umiditatea relativă: umiditatea relativă trebuie să fie între 10 % și 80 %.
- Alinierea unității supuse încercării:
 - Toate cele patru colțuri ale feței unității supuse încercării (UUT – *Unit Under Test*) trebuie să fie echidistante față de un plan vertical de referință (de exemplu, peretele).
 - Cele două colțuri inferioare ale feței unității supuse încercării trebuie să fie echidistante față de un plan orizontal de referință (de exemplu, podeaua).
- Sursă de lumină pentru încercările în modul pornit:
 - Tipul de lampă:
 - lămpi reflector cu halogen cu spectru standard. Lampa nu trebuie să corespundă definiției „spectrului modificat”, astfel cum este definit în CFR 10 430.2 – Definiții ⁽¹⁾;
 - luminozitate nominală: $980 \pm 5\text{ }%$ lumeni.

⁽¹⁾ <https://www.gpo.gov/fdsys/pkg/CFR-2011-title10-vol3/pdf/CFR-2011-title10-vol3-sec430-2.pdf>

2. Alinierea surselor luminoase pentru încercarea produselor cu reglarea automată a luminozității activată implicit:
- nu trebuie să existe niciun obstacol între lampă și senzorul de reglare automată a luminozității (ABC) al UUT (de exemplu, un mediu de difuzie, abajururi mate etc.);
 - centrul lămpii se plasează la o distanță de 5 picioare de la centrul senzorului ABC;
 - centrul lămpii se aliniază la un unghi orizontal de 0° față de înălțimea centrului senzorului ABC al unității supuse încercării;
 - centrul lămpii se aliniază la o înălțime egală cu înălțimea centrului senzorului ABC al unității supuse încercării față de podea (și anume, sursa luminoasă trebuie să fie amplasată la un unghi vertical de 0° față de centrul senzorului ABC al unității supuse încercării);
 - nicio suprafață din camera de încercare (și anume, podeaua, plafonul și pereții) nu trebuie să fie la mai puțin de 2 picioare de centrul senzorului ABC al unității supuse încercării;
 - valorile de iluminare trebuie să fie obținute prin varierea tensiunii de intrare a lămpii;
 - figura 2 și figura 3 oferă mai multe informații privind UUT și alinierea sursei luminoase.

Figura 2

Pregătirea încercării – vedere de sus

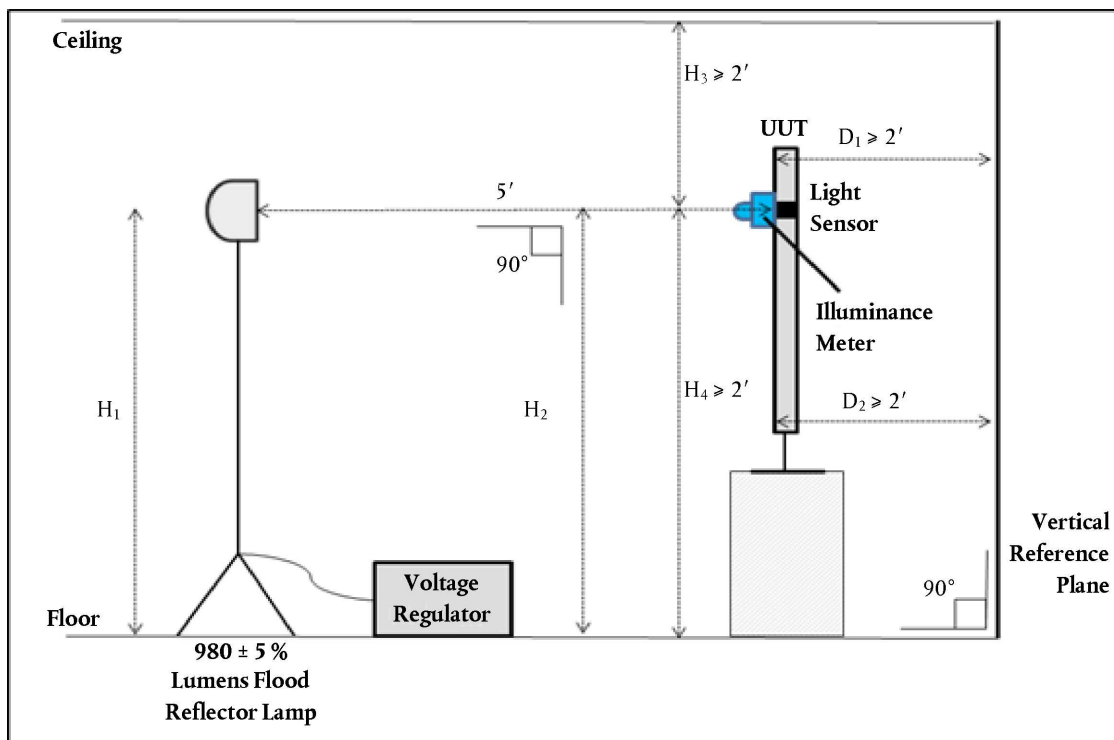

Note:

- $D_1 = D_2$ cu privire la planul vertical de referință.
- D_1 și D_2 indică faptul că colțurile feței UUT trebuie să fie la cel puțin 2 picioare față de planul vertical de referință.
- D_3 și D_4 indică faptul că centrul senzorului de lumină trebuie să fie la cel puțin 2 picioare de pereții camerei.

Figura 3

Pregătirea încercării – vedere laterală

Note:

- $D_1 = D_2$ cu privire la planul vertical de referință.
- D_1 și D_2 indică faptul că colțurile feței UUT trebuie să fie la cel puțin 2 picioare de planul vertical de referință.
- Dispozitivul de măsurare a iluminării trebuie să fie îndepărtat pentru a efectua măsurătorile de putere, după ce au fost atinse valorile de iluminare dorite.
- $H_1 = H_2$ cu privire la planul orizontal de referință (de exemplu, podeaua).
- H_3 și H_4 indică faptul că centrul senzorului de lumină trebuie să fie la cel puțin 2 picioare de podea și la 2 picioare de plafon.
- Dispozitivul de măsurare a iluminării trebuie să fie îndepărtat după ce au fost atinse valorile de iluminare dorite.

(H) Wattmetru: wattmetrele trebuie să prezinte următoarele atribute:

1. Factor de creștere:
 - (a) un factor de creștere al curentului disponibil de cel puțin 3 la valoarea sa de gamă nominală; precum și
 - (b) limita inferioară pe gama de putere egală sau mai mică de 10 mA.
2. Răspunsul în frecvență minim: 3,0 kHz
3. Rezoluția minimă:
 - (a) 0,01 W pentru valori de măsurare mai mici sau egale cu 10 W;
 - (b) 0,1 W pentru valori de măsurare mai mari de 10 W și mai mici sau egale cu 100 W; și
 - (c) 1,0 W pentru valori de măsurare mai mari de 100 W.

(I) Dispozitive de măsurare a luminanței și a iluminării:

1. Măsurarea luminanței se efectuează utilizând fie
 - (a) un contor de contact, fie
 - (b) un contor fără contact.
2. Toate dispozitivele de măsurare a iluminării și a luminanței trebuie să aibă o precizie de $\pm 2\%$ (± 2 cifre) a valorii afișate pe un ecran digital.
3. Contoarele de luminanță fără contact trebuie să aibă un unghi de deschidere de cel mult 3 grade.

Precizia globală a contorului se calculează prin adoptarea (\pm) valorii absolute de 2 % din măsurătoare plus de două ori cea mai mică valoare semnificativă din valoarea afișată. De exemplu, dacă un contor de iluminare arată „200,0” atunci când măsoară luminozitatea unui ecran de 200 cd/m², 2 % din 200 cd/m² înseamnă 4,0 cd/m². Cifra cel mai puțin semnificativă este 0,1 cd/m². „Două cifre” înseamnă 0,2 cd/m². Astfel, valoarea afișată ar fi $200 \pm 4,2$ cd/m² (4 cd/m² + $0,2$ cd/m²). Precizia este specifică pentru contorul de iluminare și nu trebuie considerată toleranță în timpul măsurătorilor efective ale luminii.

(J) Precizia de măsurare:

1. Măsurarea puterilor mai mari de 0,5 W se efectuează cu o marjă de eroare mai mică sau egală cu 2 % pentru un nivel de încredere de 95 %.
2. Măsurarea puterilor mai mici de 0,5 W se efectuează cu o marjă de eroare mai mică sau egală cu 0,01 W pentru un nivel de încredere de 95 %.
3. Toate valorile de lumină ambientală (lucși mășurați) se măsoară la locul amplasării senzorului ABC pe UUT cu lumina care intră direct în senzor și cu meniul principal din semnalul de încercare din standardul IEC 62087:2011, „Metode de măsurare a consumului de putere al echipamentelor audio, video și similare” afișat pe produs. Pentru produsele care nu sunt compatibile cu formatul semnalului de încercare IEC, valorile luminii ambientale trebuie măsurate afișând pe produs semnalul de încercare al standardului Video Electronics Standard Association (VESA) Flat Panel Display Measurements versiunea 2.0 (FPDM2) FK.
4. Valorile luminii ambientale trebuie măsurate în limitele următoarelor toleranțe:
 - (a) la 12 lucși, luminozitatea ambientală trebuie să fie de $\pm 1,0$ lucși; iar
 - (b) la 300 lucși, luminozitatea ambientală trebuie să fie de $\pm 9,0$ lucși.

5. Efectuarea încercării

5.1. Orientări pentru măsurătorile de putere

- (A) Încercări conform parametrilor implicați la ieșirea din fabrică: măsurătorile de putere trebuie efectuate pe produsul în configurația din fabrică pe durata încercărilor în modul de veghe și în modul pornit, cu toate opțiunile reglabile de către utilizator la setările din fabrică, cu excepția unor dispoziții contrare specificate în prezenta metodă de încercare.
 1. Ajustările nivelului imaginii se efectuează conform instrucțiunilor din prezenta metodă de încercare.
 2. Produsele care au un „meniu impus”, care necesită reglarea imaginii în momentul pornirii inițiale trebuie configurate în funcție de parametrii de imagine „standard” sau „inițiali”. În cazul în care nu există setări standard sau echivalente, se utilizează parametrul standard recomandat de producător pentru încercare și se înregistrează în raportul de încercare. Produsele care nu au un meniu impus trebuie supuse încercării folosind setările standard de imagine.
- (B) Module POD (*point of deployment*): Modulele POD opționale nu trebuie instalate.
- (C) Module de extensie (*plug-in*): Modulele de extensie opționale se îndepărtează de pe dispozitivul de afișare dacă acesta poate fi supus încercării în conformitate cu metoda de încercare fără modulul instalat.
- (D) Modul de veghe cu funcționalități multiple: în cazul în care produsul oferă mai multe opțiuni pentru comportamentul dispozitivului în modul de veghe (de exemplu, pornire rapidă) sau mai multe metode prin care poate fi accesat modul de veghe, puterea trebuie măsurată și înregistrată în toate modurile de veghe. Toate încercările în modul de veghe se efectuează în conformitate cu secțiunea 6.5.

5.2. Condiții pentru măsurătorile de putere

(A) Măsurătorile consumului de putere:

1. Măsurătorile de putere trebuie să se efectueze într-un punct situat între sursa de alimentare și UUT. Între wattmetru și UUT nu poate fi conectată nicio sursă de alimentare neîntreruptibilă (UPS). Wattmetrul trebuie să rămână instalat până când sunt înregistrate integral toate datele privind consumul de putere în modul pornit, modul de veghe și modul oprit.
2. Măsurătorile consumului de putere se înregistrează în wați ca valori măsurate direct (nerotunjite), cu o rată de măsurare mai mare sau egală cu o citire pe secundă.
3. Măsurătorile consumului de putere se înregistrează după ce măsurătorile tensiunii sunt stabile (cu o toleranță de 1 %).

(B) Condiții de cameră obscură:

1. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, iluminarea măsurată pe ecranul UUT cu UUT în modul oprit nu trebuie să fie mai mare de 1,0 lucși. Dacă UUT nu are un mod oprit, iluminarea trebuie să fie măsurată pe ecranul UUT cu cablul de alimentare al UUT deconectat.

(C) Configurarea și comanda UUT

1. Periferice și conexiuni la rețea:

- (a) dispozitive periferice externe [de exemplu, mouse, tastatură, hard disk extern (HDD) etc.] nu trebuie să fie conectate la porturi USB sau la alte porturi de date de pe UUT;
- (b) conexiune de tip „punte”: dacă UUT suportă conexiunea de tip punte conform definiției din secțiunea 1 a specificației ENERGY STAR privind dispozitivele de afișare, versiunea 7.0, se realizează o conexiune de tip punte între UUT și mașina gazdă. Conexiunea trebuie să fie realizată în următoarea ordine de preferință. Se realizează o singură conexiune, care trebuie menținută pe toată durata încercării:
 - (i) Thunderbolt
 - (ii) USB
 - (iii) Firewire (IEEE 1394)
 - (iv) altele

Notă: Exemplele de conexiune de tip punte pentru dispozitivele de afișare pot include:

1. un caz în care dispozitivul de afișare convertește date între două tipuri de port (de exemplu, Thunderbolt și Ethernet). Acest lucru poate permite unui dispozitiv să utilizeze Thunderbolt drept conexiune Ethernet sau viceversa;
 2. permisiunea ca o tastatură/un mouse USB să se conecteze la un alt sistem (de exemplu, mașina gazdă) prin dispozitivul de afișare prin intermediul unui controlor de hub USB;
- (c) funcționalități de rețea: Dacă UUT are funcționalități de rețea (de exemplu, are capacitatea de a obține o adresă IP atunci când se configurează și este conectat la o rețea), această funcție trebuie activată, iar UUT trebuie conectată la o rețea fizică funcțională (de exemplu, WiFi, Ethernet etc.). Rețeaua fizică trebuie să preia debitele de date cele mai mari și cele mai scăzute ale funcției de rețea a UUT. O conexiune activă este definită ca o conexiune fizică operațională care utilizează nivelul fizic al protocolului de rețea. În cazul Ethernet, conexiunea trebuie să se realizeze prin intermediul unui cablu Cat 5e standard sau, mai bine, printr-un cablu Ethernet conectat la un comutator (switch) sau la un router Ethernet. În cazul WiFi, dispozitivul trebuie conectat și încercat în apropierea unui punct de acces fără fir (PA). Persoana responsabilă cu efectuarea încercărilor trebuie să configureze nivelul de adresare al protocolului, luând în considerare următoarele:
 - (i) protocoalele internet (IP) v4 and IP v6 posedă funcția de descoperire de vecini și, în general, configurează o conexiune limitată non-rutabilă;
 - (ii) IP poate fi configurat manual sau folosind protocolul DHCP (*Dynamic Host Configuration Protocol*) cu o adresă din spațiul de adrese 192.168.1.x NAT (*Network Address Translation* – conversia adresei de rețea) dacă UUT nu se comportă normal atunci când este utilizată funcția autoIP. Rețeaua se configurează pentru a sprijini spațiul de adrese NAT și/sau autoIP;

- (iii) UUT trebuie să mențină activă această conexiune la rețea pe durata încercării, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta metodă de încercare, făcându-se abstracție de orice intervale scurte de timp (de exemplu, la trecerea de la o viteză de conexiune la alta). Dacă UUT este dotată cu mai multe capacități de rețea, se efectuează o singură conexiune, de preferință în următoarea ordine:
- (a) WiFi (*Institution of Electrical and Electronics Engineers – IEEE 802.11-2007* ⁽¹⁾)
 - (b) Ethernet (IEEE 802.3). Dacă UUT suportă *Energy Efficient Ethernet* (IEEE 802.3az-2010 ⁽²⁾), se conectează la un dispozitiv care suportă la rândul său IEEE 802.3az
 - (c) Thunderbolt;
 - (d) USB
 - (e) Firewire (IEEE 1394)
 - (f) altele
- (d) funcționalitatea tactilă: dacă UUT prezintă un ecran tactil care necesită o conexiune de date separată, această funcție trebuie configurată în conformitate cu instrucțiunile producătorului, inclusiv conexiunile la mașina gazdă și instalarea de drivere pentru software;
- (e) în cazul unui UUT care are o conexiune unică ce poate îndeplini mai multe funcții (de exemplu, conexiune de tip punte, crearea de rețele și/sau funcționalitate tactilă), se poate folosi un singur conector pentru a îndeplini aceste funcții, cu condiția ca acesta să ofere conexiunea optimă suportată de UUT pentru fiecare funcționalitate;
- (f) în cazul unui UUT care nu are capacități de date/rețea, UUT trebuie încercată în configurația din fabrică;
- (g) difuzoarele integrate și alte caracteristici și funcții ale produsului care nu sunt abordate în mod specific de specificația sau de metoda de încercare ENERGY STAR trebuie configurate conform configurației de putere din fabrică;
- (h) se înregistrează disponibilitatea altor capacități, cum ar fi detectorii de prezență, dispozitivele de citire a cardurilor inteligente/a cardurilor cu memorie flash, interfețele pentru aparate foto, PictBridge.

2. Interfața de semnalizare:

- (a) Dacă UUT are multiple interfețele de semnalizare, trebuie încercată cu prima interfață disponibilă din lista de mai jos:
- (i) Thunderbolt
 - (ii) DisplayPort
 - (iii) HDMI
 - (iv) DVI
 - (v) VGA
 - (vi) altă interfață digitală
 - (vii) altă interfață analogică

3. Detector de prezență: dacă UUT are un detector de prezență, UUT trebuie încercată cu setările detectorului de prezență în configurația din fabrică. Pentru UUT cu detectorul de prezență activat în configurația din fabrică:

- (a) o persoană trebuie să se afle în imediata apropiere a detectorului de prezență pe întreaga durată a perioadei de încălzire, stabilizare, de încercare privind luminanța și a modului pornit pentru ca UUT să nu intre într-un mod cu consum de putere redus (de exemplu, modul de veghe sau modul oprit). UUT trebuie să rămână în modul pornit pe întreaga durată a perioadei de încălzire, stabilizare, de încercare privind luminanța și a modului pornit;

⁽¹⁾ IEEE 802 – *Telecommunications and information exchange between systems – Local and metropolitan area networks – Part 11: Wireless LAN Medium Access Control (MAC) and Physical Layer (PHY) Specifications.*

⁽²⁾ Partea 3: *Carrier Sense Multiple Access with Collision Detection (CSMA/CD) Access Method and Physical Layer Specifications – Amendment 5: Media Access Control Parameters, Physical Layers, and Management Parameters for Energy-Efficient Ethernet.*

- (b) nicio persoană nu trebuie să se afle în imediata apropiere a detectorului de prezență pe durata încercărilor în modul de veghe și modul oprit pentru ca UUT să nu intre într-un mod cu consum de putere ridicat (de exemplu, modul pornit). UUT trebuie să rămână în modul de veghe sau modul oprit pe durata încercărilor în modul de veghe sau în modul oprit, după caz.

4. Orientare: dacă UUT poate fi rotită în orientările orizontale și verticale, aceasta se supune încercării în regimul de orientare orizontală, cea mai mare dimensiune trebuind să fie paralelă cu suprafața mesei.

(D) Rezoluție și rata de reîmprospătare:

1. Dispozitive de afișare cu pixel fix:

- (a) formatul pixelilor trebuie setat la nivelul de origine, astfel cum se specifică în manualul produsului;
- (b) pentru dispozitivele de afișare altele decât cele cu tub catodic, rata de reîmprospătare trebuie setată la 60 Hz, cu excepția cazului în care în manualul produsului este specificată o altă rată de reîmprospătare implicită, caz în care trebuie utilizată rata de reîmprospătare implicită specificată;
- (c) pentru dispozitivele de afișare cu tub catodic, formatul de pixeli trebuie setat la rezoluția cea mai ridicată care este concepută spre utilizare pentru o rată de reîmprospătare de 75 Hz, astfel cum se specifică în manualul produsului. Pentru încercare se folosesc standardele industriale tipice pentru sincronizarea formatului pixelilor. Rata de reîmprospătare trebuie setată la 75 Hz.

(E) Precizia nivelurilor de semnal de intrare: în cazul în care se utilizează interfețe analogice, intrările video trebuie să aibă o toleranță de cel mult $\pm 2\%$ din nivelurile de referință pentru negru și alb. În cazul în care se utilizează interfețe numerice, sursa de semnal video nu se ajustează în funcție de culoare, și nici nu se modifică de către persoana responsabilă cu încercarea în orice alt scop decât cel de a comprima/crește și de a coda/decoda pentru transmisie, după caz.

(F) Factorul de putere real: participanții la program trebuie să raporteze factorul de putere real (FP) al UUT în timpul măsurătorilor în modul pornit. Valorile factorului de putere se înregistrează la aceeași frecvență la care sunt înregistrate valorile de putere (P_{ON}). Factorul de putere raportat trebuie măsurat sub formă de valoare medie pentru întreaga durată a încercărilor în modul pornit.

(G) Materialul de încercare:

1. Pentru încercare se folosește standardul „IEC 62087:2011 *Dynamic Broadcast-Content Signal*”, după cum se specifică în IEC 62087:2011, secțiunea 11.6 „*On (average) mode testing using dynamic broadcast-content video signal*”.
2. Standardul „VESA FPDm2” nu poate fi utilizat decât pentru produsele care nu pot afișa semnalul dinamic cu conținut de tipul programului de televiziune conform standardului IEC 62087:2011.

(H) Semnal de intrare video:

1. Mașina gazdă generează un semnal de intrare video în rezoluția nativă a dispozitivului de afișare, astfel încât suprafața activă a semnalului video acoperă întregul ecran. În acest scop poate fi necesar să se adapteze formatul imaginii video cu ajutorul software-ului de citire.
2. Frecvența cadrelor semnalului de intrare video ar trebui să corespundă frecvenței cadrelor cel mai frecvent utilizate în regiunea în care este vândut produsul (de exemplu, pentru SUA și Japonia se folosește o frecvență a cadrelor de 60 Hz; în Europa și în Australia se folosește o frecvență a cadrelor de 50 Hz).
3. Setările audio pe mașina gazdă trebuie să fie dezactivate, astfel încât să nu se producă niciun sunet în paralel cu semnalul de intrare video.

6. Proceduri de încercare pentru toate produsele

6.1. Inițializarea UUT înainte de încercare

(A) Înainte de începerea încercării, UUT trebuie inițializată după cum urmează:

1. Se pregătește UUT conform instrucțiunilor din manualul produsului.
2. Se conectează un wattmetru acceptabil la sursa de alimentare cu energie electrică și se conectează UUT la priza de ieșire a wattmetrului.

3. Cu UUT în modul oprit, se setează nivelul luminii ambientale astfel încât iluminarea ecranului măsurată să fie mai mică de 1,0 lucși [a se vedea secțiunea 5.2(B)].
4. Se pornește UUT și se realizează configurarea inițială a sistemului, după caz.
5. Se verifică faptul că setările UUT sunt cele din configurația din fabrică, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta metodă de încercare.
6. Se încălzește UUT timp de 20 de minute sau timpul necesar pentru ca UUT să finalizeze inițializarea și să fie gata de utilizare, folosindu-se durata cea mai lungă dintre cele două de mai sus. Formatul semnalului de încercare conform IEC 62087:2011, astfel cum este specificat în secțiunea 5.2(G)1, se afișează pentru întreaga perioadă de încălzire. Dispozitivele de afișare care nu pot afișa formatul semnalului de încercare conform IEC 62087:2011 trebuie să afișeze pe ecran formatul semnalului de încercare VESA FPDm2 L80, astfel cum este specificat în secțiunea 5.2(G)2.
7. Se raportează tensiunea și frecvența curentului alternativ de intrare sau tensiunea curentului continuu de intrare.
8. Se raportează temperatura ambientală și umiditatea relativă din sala de încercare.

6.2. Încercările privind luminanța

- (A) Încercările privind luminanța trebuie efectuate imediat după perioada de încălzire și în condiții de cameră obscură. Iluminarea măsurată pe ecranul UUT cu UUT în modul oprit nu trebuie să fie mai mare de 1,0 lucși.
- (B) Luminanța se măsoară perpendicular pe centrul ecranului produsului folosind un contor de luminanță în conformitate cu manualul de utilizare a contorului.
- (C) Poziția contorului de luminanță față de ecranul produsului trebuie să rămână fixă pe toată durata încercării.
- (D) Pentru produsele cu reglarea automată a luminozității, măsurătorile luminanței se efectuează cu reglarea automată a luminozității dezactivată. În cazul în care reglarea automată a luminozității nu poate fi dezactivată, măsurătorile luminanței se efectuează perpendicular în centrul ecranului produsului cu lumina intrând direct în senzorul de lumină ambientală al UUT, cu un nivel de luminozitate mai mare sau egal cu 300 lucși.
- (E) Măsurarea luminanței se efectuează după cum urmează:
 1. Se verifică dacă UUT este setată la valoarea implicită a luminanței din fabrică sau în modul de imagine „presetat”.
 2. Se afișează semnalul video de încercare pentru categoria de produse vizată, după cum se descrie mai jos:
 - (a) toate produsele, cu excepția celor specificate la litera (b): semnalul video cu trei bare specificat în IEC 62087:2011, secțiunea 11.5.5 [trei bare albe (100 %) pe fond negru (0 %)];
 - (b) produse care nu pot afișa semnale din standardul IEC 62087:2011: semnalul de încercare VESA FPDm2 L80 pentru rezoluția maximă suportată de produs.
 3. Se afișează semnalul video de încercare timp de cel puțin 10 minute pentru a permite luminanței UUT să se stabilizeze. Această perioadă de 10 minute poate fi redusă în cazul în care măsurătorile privind luminanța sunt stabile cu o variație maximă de 2 % în decursul unei perioade de cel puțin 60 de secunde.
 4. Se măsoară și se înregistrează luminanța în setările implicite din fabrică $L_{As-shipped}$.
 5. Se reglează luminozitatea și contrastul UUT la valorile maxime.
 6. Se măsoară și se înregistrează luminanța ca $L_{Max_Measured}$.
 7. Se înregistrează luminanța maximă declarată de producător $L_{Max_Reported}$.
- (F) Setările contrastului trebuie lăsate la nivelul maxim pentru încercările ulterioare în modul pornit, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

6.3. Încercarea în modul pornit pentru produsele cu reglarea automată a luminozității neactivată implicit

- (A) După încercările privind luminața și înainte de măsurarea consumului de putere în modul pornit, luminața UUT se reglează în conformitate cu următoarele:
1. Pentru panourile de afișare electronică, produsul trebuie încercat cu setările de luminață stabilite la o valoare mai mare sau egală cu 65 % din luminața maximă declarată de producător ($L_{Max_Reported}$). Valorile luminaței se măsoară în conformitate cu secțiunea 6.2. Această valoare a luminaței L_{On} se înregistrează.
 2. Pentru alte produse, se reglează comenzile corespunzătoare ale luminaței până când luminața ecranului este de 200 candel pe metru pătrat (cd/m^2). Dacă UUT nu poate realiza această luminață, luminața produsului se reglează la cea mai apropiată valoare realizabilă. Valorile luminaței se măsoară în conformitate cu secțiunea 6.2. Această valoare a luminaței L_{On} se raportează. Comenzile corespunzătoare ale luminaței se referă la orice comenzi care reglează luminozitatea dispozitivului de afișare, dar care nu includ setările contrastului.
- (B) Pentru o UUT care poate afișa semnale IEC, puterea în modul pornit (P_{ON}) trebuie măsurată în conformitate cu standardul IEC 62087:2011 Secțiunea 11.6.1 „Measurements using dynamic broadcast-content video signal”. Pentru o UUT care nu poate afișa semnale IEC, puterea în modul pornit (P_{ON}) trebuie măsurată după cum urmează:
1. Se asigură faptul că UUT a fost inițializată conform secțiunii 6.1.
 2. Se afișează mira VESA FPDM2, A112-2F, SET01K [8 nuanțe de gri, de la negru total (cel mult 0 volți) până la alb absolut (0,7 volți)].
 3. Se verifică dacă nivelurile semnalului de intrare corespund standardului VESA Video Signal Standard (VSIS), versiunea 1.0, Rev. 2.0, decembrie 2002.
 4. În condițiile în care luminozitatea și contrastul sunt setate la maxim, se verifică dacă pot fi distinse nivelurile alb și gri-aproape alb. Dacă este necesar, se reglează comenzile contrastului până când pot fi distinse nivelurile alb și gri-aproape alb.
 5. Se afișează mira VESA FPDM2, A112-2H, L80 [alb absolut (0,7 volți) care ocupă 80 % din imagine].
 6. Se asigură că zona de măsurare a luminaței intră în totalitate în partea albă a mirei.
 7. Se reglează comenzile de luminață corespunzătoare până când luminața zonei albe de pe ecran este conform descrierii din secțiunea 6.3(A).
 8. Se înregistrează luminața ecranului (L_{On}).
 9. Se înregistrează consumul de putere în modul pornit (P_{ON}) și formatul complet de pixeli (orizontal × vertical). Puterea în modul pornit trebuie măsurată pentru o perioadă de 10 minute în mod similar încercării privind semnalul video de difuzare dinamică prevăzute de standardul IEC 62087:2011.

6.4. Încercarea în modul pornit pentru produsele cu reglarea automată a luminozității activată implicit

Valoarea medie a consumului de putere în modul pornit al produsului se determină cu semnalul video de difuzare dinamică prevăzut de standardul IEC 62087:2011. În cazul în care produsul nu poate afișa semnalul IEC, se utilizează mira VESA FPDM2 L80, astfel cum este descrisă în secțiunea 6.3(B)5, pentru toate etapele următoare.

- (A) Se stabilizează UUT timp de 30 minute. Acest lucru se realizează cu trei repetiții ale semnalului video dinamic de conținut de tipul programului de televiziune de 10 minute prevăzut de standardul IEC.
- (B) Se reglează fluxul luminos al lămpii utilizate pentru încercare la 12 lucși, măsurat în fața unui senzor de lumină ambientală.
- (C) Se afișează semnalul video de difuzare dinamică de 10 minute. Se măsoară și se înregistrează consumul de putere, P_{12} , în timpul semnalului video de difuzare dinamică de 10 minute
- (D) Se repetă etapele 6.4(B) și 6.4(C) la un nivel a luminii ambientale de 300 lucși, pentru a măsura P_{300} .

- (E) Se dezactivează ABC și se măsoară consumul de putere în modul pornit (P_{ON}) conform secțiunii 6.3. În cazul în care reglarea automată a luminozității nu poate fi dezactivată, măsurătorile de putere trebuie efectuate după cum urmează:
1. În cazul în care luminozitatea poate fi stabilită la o valoare fixă, astfel cum este specificat în secțiunea 6.3, puterea în modul pornit pentru aceste produse se măsoară în conformitate cu secțiunea 6.3, lumina intrând direct în senzorul de lumină ambientală al UUT la un nivel al luminozității mai mare sau egal cu 300 lucși.
 2. În cazul în care luminozitatea nu poate fi reglată la o valoare fixă, puterea în modul pornit pentru aceste produse se măsoară în conformitate cu secțiunea 6.3, lumina intrând direct în senzorul de lumină ambientală al UUT la un nivel al luminozității mai mare sau egal cu 300 lucși și fără a modifica luminozitatea ecranului.

6.5. Încercarea în modul de veghe

- (A) Consumul de putere în modul de veghe (P_{SLEEP}) se măsoară în conformitate cu standardul IEC 62301:2011, cu orientări suplimentare în secțiunea 5.
- (B) Încercarea în modul de veghe se realizează cu UUT conectată la mașina gazdă în același mod ca în cazul încercării în modul pornit. Dacă este posibil, modul de veghe se activează prin comutarea mașinii gazdă în modul de veghe. În cazul unui computer gazdă, modul de veghe este definit în versiunea 6.1 a specificației ENERGY STAR pentru computere.
- (C) În cazul în care produsul prezintă o varietate de moduri de veghe care pot fi selectate manual sau în cazul în care produsul poate intra în modul de veghe prin diverse metode (de exemplu, prin telecomandă sau prin plasarea mașinii gazdă în modul de veghe), măsurătorile trebuie efectuate și înregistrate în toate modurile de veghe.

Dacă produsul trece automat prin diversele sale moduri de veghe, durata măsurătorii trebuie să fie suficient de lungă pentru a obține o medie a tuturor modurilor de veghe. Măsurătoarea trebuie să îndeplinească în continuare cerințele descrise în secțiunea 5.3 a standardului IEC 62301:2011 (de exemplu, stabilitatea, perioada de măsurare etc.).

6.6. Încercarea în modul oprit

- (A) În cazul produselor cu capacitate în modul oprit, la sfârșitul încercării în modul de veghe se inițiază modul oprit prin intermediul comutatorului cel mai ușor accesibil.
- (B) Se măsoară puterea în modul oprit (P_{OFF}) în conformitate cu secțiunea 5.3.1 din IEC 62301:2011. Se documentează metoda de setare și etapele parcurse până la trecerea în modul oprit.
- (C) Orice ciclu de control al semnalului de sincronizare de intrare poate fi ignorat la măsurarea puterii în modul oprit.

6.7. Încercare suplimentară

- (A) Pentru produsele cu funcționalități de date/de rețea sau cu o conexiune de tip punte, în plus față de încercările efectuate atunci când funcționalitățile de date/de rețea sunt activate și când o conexiune de tip punte este stabilită [a se vedea secțiunea 5.2(C)1], încercarea în modul de veghe trebuie efectuată și atunci când funcționalitățile de date/de rețea sunt dezactivate și când nu este stabilită nicio conexiune de tip punte, conform secțiunii 5.2(C)1(b) și (c).
- (B) Prezența conectivității integrale la rețea se determină prin încercarea dispozitivului de afișare pentru activități în rețea în modul de veghe, în conformitate cu secțiunea 6.7.5.2 din CEA-2037-A, *Determination of Television Set Power Consumption*, cu următoarele orientări:
1. Dispozitivul de afișare trebuie să fie conectat la o rețea conform secțiunii 5.2(C)1(c) înainte de încercare.
 2. Dispozitivul de afișare trebuie să se afle în modul de veghe în locul modului standby, cu consum redus.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1757 A COMISIEI**din 29 septembrie 2016****privind instituirea Consorțiului pentru o infrastructură europeană de cercetare destinată Observatorului european multidisciplinar al fundului mării și al coloanei de apă (ERIC EMSO)***[notificată cu numărul C(2016) 5542]***(Numai textele în limba engleză, franceză, greacă, italiană, portugheză, română și spaniolă sunt autentice)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 723/2009 al Consiliului din 25 iunie 2009 privind cadrul juridic comunitar aplicabil unui consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC ⁽¹⁾), în special articolul 6 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Irlanda, Grecia, Spania, Franța, Italia, Portugalia, România și Regatul Unit au solicitat Comisiei să instituie Consorțiul pentru o infrastructură europeană de cercetare destinată Observatorului european multidisciplinar al fundului mării și al coloanei de apă (ERIC EMSO).
- (2) Irlanda, Grecia, Spania, Franța, Italia, Portugalia, România și Regatul Unit au convenit că Italia va fi statul membru care va găzdui ERIC EMSO.
- (3) În conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009, Comisia a evaluat solicitarea și a concluzionat că aceasta îndeplinește cerințele stipulate în regulamentul respectiv.
- (4) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 723/2009,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Se instituie Consorțiul pentru o infrastructură europeană de cercetare destinată Observatorului european multidisciplinar al fundului mării și al coloanei de apă, denumit „ERIC EMSO”.
- (2) Elementele esențiale ale statutului ERIC EMSO sunt prezentate în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Portugheze, României și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Carlos MOEDAS
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 206, 8.8.2009, p. 1.

ANEXĂ

ELEMENTELE ESENȚIALE ALE STATUTULUI ERIC EMSO

1. SARCINI ȘI ACTIVITĂȚI

1. Sarcinile ERIC EMSO sunt următoarele:

- (a) dezvoltarea și punerea la dispoziție a instalațiilor deținute de ERIC EMSO, împreună cu toate instalațiile puse la dispoziția ERIC EMSO de către membri pentru activitățile organizației desfășurate de membri pentru a atinge obiectivele ERIC EMSO la nivel european, pentru a permite comunităților științifice și altor părți interesate să aibă acces la datele și instalațiile observatoarelor oceanice din întreaga Europă;
- (b) gestionarea observatoarelor fixe ale fundurilor marine de mare adâncime și ale coloanei de apă existente în întreaga Europă pentru a contribui la lucrările ERIC EMSO pentru perioade de timp convenite de utilizare de către ERIC EMSO, inclusiv accesul comunităților științifice europene și internaționale calificate;
- (c) coordonarea și susținerea activităților observatoarelor fixe ale fundurilor marine de mare adâncime și ale coloanei de apă existente în întreaga Europă, prin promovarea continuității și calității seriilor de timp și gestionarea fiabilă a datelor;
- (d) furnizarea și raționalizarea accesului la infrastructura ERIC EMSO pentru comunitățile științifice europene și internaționale calificate, ale căror proiecte sunt evaluate în acest scop;
- (e) acordarea de sprijin pentru poziția de lider a Europei în domeniul tehnologiilor marine și al utilizării durabile a resurselor marine, prin intermediul unor parteneriate cu industriile și cu alte părți interesate;
- (f) integrarea activităților de cercetare, de formare și de diseminare a informației. ERIC EMSO este punctul central de contact pentru activități de cercetare, de formare, de educație și de diseminare pentru observatoarele oceanice din Europa, pentru a permite oamenilor de știință și altor părți interesate să utilizeze în mod eficient observatoarele oceanice din întreaga Europă;
- (g) stabilirea de legături cu inițiative internaționale relevante pentru a iniția activități de observare a oceanelor, acționând în calitate de reprezentant al Europei în aceste domenii în alte părți ale lumii pentru a crea și a promova cooperarea internațională în domeniile respective; precum și
- (h) sincronizarea fondurilor de investiții și operaționale, pentru a optimiza resursele naționale, europene și internaționale.

2. La îndeplinirea acestor sarcini ERIC EMSO:

- (a) asigură înalta calitate a serviciilor sale științifice prin:
 - (i) definirea unei strategii științifice globale prin adoptarea unui plan strategic pe termen lung actualizat periodic;
 - (ii) evidențierea progreselor științifice viitoare și evaluarea îndeplinirii obiectivelor științifice;
 - (iii) evaluarea experimentelor propuse de către utilizatori;
 - (iv) revizuirea obiectivelor științifice ale sitului; și
 - (v) gestionarea comunicării cu comunitatea științifică și cu alți utilizatori;
- (b) permite accesul la infrastructura EMSO, ceea ce include:
 - (i) stabilirea de criterii de selecție pentru acces, care sunt elaborate în conformitate cu avizul comunității relevante de utilizatori din sfera științei;
 - (ii) gestionarea accesului integrat la observatoarele oceanice din întreaga Europă;
 - (iii) gestionarea aspectelor de standardizare și definirea de orientări pentru calibrarea și înregistrarea instrumentelor în conformitate cu cerințe predefinite;

- (iv) desfășurarea de acțiuni pentru a permite colectarea de serii de date pe termen lung cu privire la fundurile marine de mare adâncime și la coloana de apă; și
- (v) coordonarea stocării și a utilizării datelor pentru cercetarea științifică, precum și livrarea în timp util a datelor susceptibile a fi utilizate în sistemele de alertă rapidă a catastrofelor geologice și în oceanografia operațională;
- (c) stimulează formarea coordonată a oamenilor de știință, a inginerilor și a utilizatorilor prin construirea de capacități;
- (d) acționează ca un susținător al comunității științifice implicate în observarea oceanelor;
- (e) promovează inovarea și transferul de cunoștințe și tehnologie, furnizarea de servicii și se angajează în parteneriate cu industria;
- (f) desfășoară orice alte activități necesare pentru realizarea sarcinilor ERIC EMSO.

2. SEDIUL STATUTAR

ERIC EMSO își are sediul statutar la Roma, pe teritoriul Republicii Italiene, denumit în continuare „statul membru gazdă”.

3. DENUMIRE

Se instituie un Consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare destinată Observatorului european multidisciplinar al fundului mării și al coloanei de apă (ERIC EMSO) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 723/2009.

4. DURATA ȘI PROCEDURA DE DIZOLVARE

1. ERIC EMSO se înființează până la 31 decembrie 2024.
2. Adunarea membrilor poate decide dizolvarea ERIC EMSO cu o majoritate de două treimi din voturile membrilor prezenți.
3. Directorul general publică notificarea cu privire la decizia de dizolvare a ERIC EMSO și cu privire la încheierea procedurii de dizolvare, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 723/2009.
4. Activele rămase după plata datoriilor ERIC EMSO se distribuie între membri, proporțional cu contribuția cumulată plătită de aceștia la ERIC EMSO la momentul dizolvării.

5. PRINCIPIILE FUNDAMENTALE

5.1. Politica de acces pentru utilizatori

- (a) În măsura posibilului și ținând seama de licențele unor terți și de orice acorduri prealabile, accesul la datele generate de ERIC EMSO, este gratuit și deschis tuturor membrilor instituțiilor științifice și altor părți interesate. În plus, se acordă acces la infrastructura ERIC EMSO comunităților științifice europene și internaționale calificate, ale căror proiecte sunt evaluate în acest scop. ERIC EMSO utilizează criterii de selecție care sunt elaborate în conformitate cu avizul comunității relevante de utilizatori din sfera științei. Utilizarea și colectarea datelor fac obiectul dispozițiilor legale aplicabile privind confidențialitatea datelor.
- (b) Membrii depun eforturi rezonabile pentru a găzdui oameni de știință, ingineri și tehnicieni aflați în vizită pentru colaborări cu cei direct implicați în activitățile ERIC EMSO, în laboratoarele acestora.

5.2. Politica în materie de evaluare științifică

- (a) Evaluarea științifică anuală a activităților ERIC EMSO este efectuată de comitetul consultativ științific, tehnic și de etică. Raportul de evaluare este transmis spre aprobare adunării membrilor.

- (b) O dată la cinci ani este realizată o trecere în revistă a activităților și a funcționării ERIC EMSO de către o echipă de experți independenți, care urmează să fie desemnați de adunarea membrilor la propunerea comitetului consultativ științific, tehnic și de etică.

5.3. Politica în materie de diseminare

- (a) ERIC EMSO poate difuza datele colectate, sub rezerva unei evaluări în scopul plății unei taxe, și altor utilizatori în afară de membrii instituțiilor științifice și alte părți interesate și comunități științifice europene și internaționale calificate. Această taxă se calculează pe baza costurilor totale legate de utilizarea infrastructurii ERIC EMSO de către utilizatorul respectiv, în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, precum și cu alte norme legale aplicabile. Cerința privind o contribuție financiară prezentată mai sus nu se aplică cererilor de acces la catalog și, pentru toate celelalte cereri, nu depășește o sumă rezonabilă.
- (b) În cazul în care datele generate de ERIC EMSO sunt comunicate unor părți terțe, ERIC EMSO păstrează toate drepturile, avantajele și titlurile în legătură cu astfel de date.
- (c) Utilizatorii ERIC EMSO sunt încurajați să publice rezultatele lor în literatura științifică evaluată de experți, să prezinte comunicări la conferințe științifice, precum și în alte medii orientate spre un segment de public mai amplu, inclusiv publicul larg, presa, grupurile de cetățeni și instituțiile de învățământ.
- (d) ERIC EMSO elaborează produse de date cu valoare adăugată pentru a deservi o gamă largă de utilizatori privați și publici, cu scopul de a dezvolta produse pentru satisfacerea nevoilor părților interesate.

5.4. Politica privind drepturile de proprietate intelectuală

- (a) Proprietate intelectuală înseamnă proprietatea astfel cum este definită la articolul 2 din Convenția de instituire a Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale, adoptată la Stockholm la 14 iulie 1967.
- (b) Toate drepturile de proprietate intelectuală care sunt create, obținute sau dezvoltate de ERIC EMSO aparțin și sunt deținute în mod absolut de ERIC EMSO.
- (c) Adunarea membrilor stabilește politicile ERIC EMSO referitoare la identificarea, protecția, gestionarea și menținerea drepturilor de proprietate intelectuală ale ERIC EMSO, inclusiv accesul la aceste drepturi, astfel cum se prevede în normele de aplicare ale organizației ERIC EMSO.
- (d) În consultare cu comitetul executiv, directorul general propune o politică de stabilire a prețurilor bazată pe recuperarea integrală a costurilor, care urmează să fie aprobată de adunarea membrilor.
- (e) În ceea ce privește chestiunile legate de drepturile de proprietate intelectuală, relațiile dintre membrii și observatorii ERIC EMSO sunt reglementate de legislația națională respectivă a membrilor și observatorilor și de acordurile internaționale la care membrii și observatorii sunt părți.
- (f) Dispozițiile prezentului statut și normele de punere în aplicare nu aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală preexistente deținute de membri și observatori.

5.5. Politica privind ocuparea forței de muncă, inclusiv egalitatea de șanse

- (a) ERIC EMSO este un angajator care garantează egalitatea de șanse. Procedurile de selecție a candidaților pentru posturile de personal în cadrul ERIC EMSO sunt transparente, nediscriminatorii și respectă egalitatea de șanse.
- (b) Contractele de angajare respectă legile și reglementările naționale aplicabile ale țării în care personalul își desfășoară activitățile.
- (c) Sub rezerva cerințelor din legislația națională, fiecare membru facilitează în limitele jurisdicției sale circulația și rezidența resortisanților din statele membre implicați în sarcinile ERIC EMSO și a membrilor de familie ai acestora.

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

5.6. Politica în materie de achiziții publice, cu respectarea principiilor transparenței, nediscriminării și concurenței

- (a) Politica în materie de achiziții publice a ERIC EMSO este reglementată de principiile transparenței, egalității de tratament, nediscriminării și concurenței deschise.
 - (b) Politica de achiziții publice este definită în detaliu în normele de punere în aplicare.
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO